

ČTVRTEK 27. ZÁŘÍ 2007

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN SIWIEC

místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 10:00 hod.)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Provádění zásady rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva, kterou vypracovala Kathalijne Maria Buitenwegová jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o provádění směrnice Rady 2000/43/ES z 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ. (2007/2094(INI)) (A6-0278/2007).

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE), zpravodajka. – (NL) Vážený pane předsedající, v první řadě musím poděkovat svým kolegům, kteří přispěli k vypracování tohoto dokumentu. Před sedmi lety jsem byla spoluzpravodajkou pro směrnici a nyní zde již probíráme zprávu o jejím provádění. Stanovisko Parlamentu bylo po celou dobu jednoznačné, kromě jednoho nebo dvou odpůrců, kteří, jak zanedlouho uvidíte, předložili pozměňovací návrhy. Velmi dlouho a detailně, ba někdy dokonce nekompromisně jsme například diskutovali o nesení důkazního břemene. Naštěstí jsme však nikdy nespustili z očí společný cíl a doufám, že také vy budete chápat tuto zprávu jako výsledek společné práce.

Roku 2000 jsme výraznou většinou hlasovali ve prospěch směrnice, kterou lze právem označit za revoluční. Diskriminace byla zakázána v celé Evropě – v oblasti zaměstnanosti, sociálního zabezpečení a bytové politiky, a směrnice zároveň uzákonila právo na rovné zacházení. Byla jsem a ještě stále jsem nesmírně pyšná na to, čeho jsme dosáhli. Komise, Rada a Evropský parlament vykonaly dobrou práci. To však samozřejmě neznamená, že by se věci v této oblasti výrazně změnily. Diskriminace v mnoha formách neustále přetrvává.

V posledních letech vzrostl počet i závažnost případů diskriminace a rasismu. V mnoha zemích je nezaměstnanost mezi přistěhovalci výrazně vyšší ve srovnání s ostatní částí populace v produktivním věku. Ve zvýšené míře se projevuje rasově motivované násilí. Legislativa hraje velmi důležitou roli při zamezování diskriminaci, neboť stanovuje normu. Seznamuje lidi s postoji Evropské unie, hovoří o tom, jak bychom se měli k sobě navzájem chovat a co bychom neměli v žádném případě tolerovat. Legislativa zároveň stanovuje i způsoby právního odškodnění pro oběti diskriminace.

Evropská komise momentálně velmi intenzivně zkoumá, zda jednotlivé členské státy řádně transponovaly pravidla EU do svého vnitrostátního právního systému. Hovořila jsem o tom tento týden s panem komisařem Špidlou a je jasné, že Komise má v tomto směru dobré záměry – s potěšením se postará o to, aby jednotlivé členské státy tuto legislativu zavedly. Za to vyjadřuji Komisi svou vděčnost.

Nemohu si pomoci, ale myslím si, že to celé potřebuje více elánu a energie. Tyto právní předpisy měly být zavedeny ještě v roce 2004. Uskutečnilo se hodně rozhovorů týkajících se citlivých otázek a náročných detailů, když však současná Komise převzala úřad, oznámili jste, že hlavní náplní vaší politiky budou opatření zaměřená na boj proti diskriminaci, a více než polovina funkčního období je už za vámi. Máte můj obdiv za všechno, co jste doposud vykonali, ale doufám, že ještě trochu víc přitlačíte na členské státy. Je to nutné.

Směrnici v plné míře zavedla méně než polovina členských států. V mnohých nebyla správně provedena definice přímé a nepřímé diskriminace, zastrasování a důkazního břemene. Některé členské státy jednoznačně zakazují diskriminaci v oblasti zaměstnanosti, avšak zákaz diskriminace v oblasti poskytování zboží a služeb považují za přehnaný. Toto jsou však přesně ta místa, kde se vyskytuje množství problémů.

Podívejme se například na vzdělávání. Podle nové Agentury Evropské unie pro základní práva jsou děti z romských rodin nevhodně umísťovány do škol pro mentálně postižené děti. Anebo vezmeme si oblast

bytové politiky; byty na prodej se běžně inzerují s poznámkou, že v komplexu „nežijí cizinci“. To je nepřijatelné.

Zákaz diskriminace v dalších oblastech a také v oblasti zaměstnanosti musí okamžitě nabýt účinnosti. Vážený pane předsedající, zákon je účinný jedině tehdy, pokud lidé znají svá práva, ale podle Eurobarometru si jen 35 % dotázaných myslí, že jejich země má antidiskriminační zákony. Menší část stále tvrdí, že ví, co by dělala v případě, kdyby se ona sama stala obětí diskriminace. Jakým způsobem zaručí Komise, že zákon se stane realitou v životě lidí? Směrnice ukládá povinnost informovat lidi, ale jakým způsobem navrhuje Komise zajistit, aby byla tato povinnost prováděna?

Vážený pane předsedající, dokonce i v případech, kdy lidé vědí, že zákon existuje, může být jejich cesta stále plná překážek, protože občas se objevují problematická pravidla a požadavky. V některých zemích je například doba pro podání žaloby velmi krátká, například jen 30 dní. Naproti tomu samotný proces může být absurdně dlouhý a komplikovaný. Porušení antidiskriminačních zákonů musí vyvolat účinné, přiměřené a odrazující sankce. Velmi pěkně je to vyjádřeno v směrnici; my všichni jsme s tím souhlasili. Avšak jen málo zemí má přiměřené sankce.

Nastal čas pro pozitivní poznámku. Dobrou věcí je, že v současnosti prakticky všechny země mají subjekty pro rovné zacházení. To je velký úspěch a v mnoha zemích se tyto subjekty zabývají rasově motivovanou diskriminací a také diskriminací v jiných oblastech. Vítám tuto iniciativu. Naneštěstí ne všechny subjekty mají dostatek prostředků pro uskutečňování nápravy v této oblasti, a proto žádám Komisi, aby stejně tak zvažila tento fakt při vyhodnocování provádění antidiskriminačních zákonů. Může se k tomu Komise vyjádřit?

Vážený pane předsedající, na závěr bych ráda řekla, že jsem hrdá na tuto legislativu. Velký, ale ne dostatečný pokrok se udělal v oblasti provádění. V mnoha zemích ještě není provedena zcela. Ale dokonce i v zemích, kde proběhla do detailů, se musíme ujistit, že lidé jsou dostatečně informováni o svých právech, neboť pokud o nich nevědí, nemohou se jich ani dožadovat, což je v boji s diskriminací nesmírně důležité.

Louis Michel, člen Komise. – (FR) Vážený pane předsedající, vážená paní Buitenwegová, vážení členové Parlamentu, Komise vítá tuto zprávu o provádění směrnice 2000/43/ES z 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu jejich rasu nebo etnický původ.

Komise zaznamenala různé obavy, které vyjádřil Parlament, a ráda by zaměřila vaši pozornost na několik problémů. V souladu s procesem monitorování zavádění směrnice jednotlivými členskými státy Komise koncem června iniciovala řízení o porušení práva proti 14 členským státům, protože nezabezpečily řádné provedení směrnice ve vnitrostátním právu. Rád bych ještě podotkl, že v důsledku obav ze strany Komise už značný počet členských států doplnil, anebo naznačil, že je připraven doplnit svou legislativu.

Vzhledem k podobným informacím o provedení směrnice jednotlivými členskými státy, které jsme zaznamenali ve sdělení o rámcové strategii pro nediskriminaci a rovné příležitosti pro všechny z roku 2005, každoročně vydáváme souhrnnou zprávu skupiny právních expertů a zprávy jednotlivých států jsou k dispozici online.

Paní Buitenwegová správně naznačila, že subjekty zodpovědné za prosazování rovnosti hrají klíčovou roli v boji proti diskriminaci. To je také důvod, proč financujeme síť Equinet, která napomáhá výměně zkušeností a osvědčených postupů mezi subjekty zodpovědnými za rovné zacházení v jednotlivých členských státech.

Jak již naznačuje zpráva, sběr údajů je velmi citlivá záležitost. Bez něj by však nebylo možné stanovit rozsah diskriminace, ani si udělat představu o tom, zda jsou přijatá opatření účinná. Protože velké množství nashromážděných informací spadá do kategorie citlivých osobních údajů týkajících se rasového a etnického původu, náboženského přesvědčení nebo sexuální orientace, je třeba postupovat v souladu s příslušnými ustanoveními směrnice 95/46/ES o ochraně osobních údajů.

Tato směrnice ukládá všeobecný zákaz zpracovávání citlivých osobních údajů. Umožňuje ale celou řadu výjimek především v případech, kdy osoba, již se zpracovávání takových údajů týká, dá k tomu svůj výslovný souhlas, anebo – a to cituji – zpracovávání údajů je nezbytné pro účely výkonu povinnosti a specifických práv v oblasti pracovního práva.

Členské státy jsou rovněž oprávněny – pod podmínkou poskytnutí vhodných bezpečnostních opatření – udělovat výjimky z důvodu závažného veřejného zájmu. Závisí pouze na členských státech, zda se pro účely vypracování statistiky rozhodnou sbírat údaje týkající se etnického původu s cílem bojovat proti diskriminaci.

Tato statistika bude podléhat zavedení bezpečnostních opatření požadovaných směrnicí o ochraně osobních údajů.

Průzkum Eurobarometru o diskriminaci v Evropské unii ukazuje, že většina evropských občanů byla všeobecně připravena poskytovat anonymně osobní údaje v souvislosti se sčítáním lidu s cílem bojovat proti diskriminaci. Tři ze čtyř požádaných osob byly připraveny poskytnout osobní údaje o svém etnickém původu, náboženském přesvědčení anebo víře.

Takové informace jsou mimořádně důležité v kontextu pozitivních opatření zaměřených na zmírnění diskriminace a hluboko zakořeněného znevýhodněného postavení. Komise v únoru 2007 publikovala doporučení Evropské unie pro sběr a budování databáze údajů pro jednotlivé oblasti rovnosti, aby pomohla členským státům zlepšit postup při sběru údajů.

Tatáž studie Eurobarometru z ledna 2007 odhalila, že lidé se cítí být nedostatečně informováni o svých právech pro případ, že by se sami stali obětmi diskriminace. Ačkoli se stupeň znalostí výrazně lišil – například mezi Finskem, kde 65 % dotázaných řeklo, že zná svá práva, a Rakouskem, kde na tuto otázku kladně odpovědělo pouze 17 %, – faktem zůstává, že průměr jen 32 % jasně ukazuje, jak jste právě uvedla, že aktivity pro zvýšení povědomí v této oblasti jsou důležitější než kdykoliv předtím.

Jsem přesvědčen, že naše současné aktivity podpořené akcí Evropský rok rovných příležitostí pro všechny – 2007, v rámci něhož se uspořádalo kolem 430 akcí na úrovni členských států, a evropskou kampaní „Boj za různorodost a proti diskriminaci“ pomohou překonat nedostatečné povědomí.

Rád bych zmínil také programy odborné přípravy, které financujeme pro nevládní organizace, odborové organizace, právníky a společnosti.

Komise je odhodlaná použít jakýkoliv dostupný prostředek ke zlepšení situace Romů v Evropské unii. To znamená, že bude potřeba zajistit důsledné uplatnění směrnice 2000/43/ES, s využitím strukturálních fondů Společenství, především Evropský sociální fond, a pozvednout povědomí mezi Romy samotnými, jakož i všeobecné veřejné mínění o jejich právech a povinnostech.

Expertní pracovní skupina pro sociální a odbornou integraci etnických menšin, včetně Romů, předloží začátkem prosince zprávu, součástí níž bude soubor doporučení. Cílem skupiny je identifikace překážek, které brání integraci a podporování osvědčených postupů, tak jak je uplatňují veřejné instituce a společnosti.

V tomto kontextu vítám iniciativu Evropského parlamentu o otázkách vícenásobné diskriminace a určitě si koncem roku rád přečtu výsledky studie, která je vypracovávána pro Komisi. Je zřejmé, že nediskriminace sama o sobě nestačí k vytvoření rovných příležitostí pro určité skupiny, které jsou ve srovnání s ostatními většinou sociálně znevýhodněné: Komise proto požádala o vypracování hloubkové analýzy o osvědčených postupech, tak jak je uplatňují členské státy hlavně v oblasti politiky zaměstnanosti.

Komise považuje za stejně důležité, aby členské státy řádně uplatňovaly své vlastní zákony, ačkoli samotná existence legislativy jednoznačně nestačí. Naším cílem je posilovat ji výzkumem, zvyšováním povědomí, odbornou přípravou, výměnami osvědčených postupů, a tímto způsobem zabraňovat diskriminaci všude, kde je to jen možné, a přiměřeně odškodňovat její oběti, kde to možné není.

Patrick Gaubert, *jménem skupiny PPE-DE*. – (FR) Vážený pane předsedající, vážení kolegové, chtěl bych poděkovat paní Buitenwegové za vykonanou práci, která je mimořádně kvalitní. Zpráva nastolila několik přímých a dobře promyšlených otázek a důkladně rozpracovala hlavní problémy spojené s prováděním směrnice.

Je pravda, že pouze velmi málo spoluobčanů náležitě zná svá práva pro případ, že se stanou oběťmi diskriminace. Prvořadým úkolem by tedy mělo být zabezpečení efektivnějšího rozšiřování informací, obzvláště nyní, kdy máme evropský rok rovných příležitostí pro všechny. Podporuji myšlenku poskytování dostatečných finančních zdrojů pro subjekty pověřené prosazováním rovnosti. V tomto procesu hrají klíčovou roli a, jak bylo správně uvedeno ve zprávě, je absolutně nezbytné, aby zůstaly nezávislé.

Velmi znepokojující je obava z neschopnosti některých členských států provést směrnici anebo z jejich neschopnosti provést ji úplně. Musíme přijmout všechna nezbytná opatření, aby všechny členské státy přijaly nezbytné zákony a aby každý jednotlivec, nezávisle na zemi, v níž žije, dostal stejný stupeň ochrany.

S ohledem na nejcitlivější problém, který představuje sběr osobních údajů, zpráva stanovuje, že musí být vykonáván způsobem, jenž bude respektovat soukromí jednotlivců, a bude vykonáván výhradně pro účely určování forem diskriminace, jíž mohou trpět menšina. Nikdy se nesmí dostat do nebezpečné oblasti

profilování na základě rasy, nýbrž musí poskytovat výhradně pouze informace potřebné k přesnému určení rozsahu diskriminace a tvorbě vhodných řešení.

Při principu zásadního významu, jakým je rovnost zacházení, se Evropa nemůže spokojit jen s poskytováním slovní podpory, Evropa nemůže být spokojená s tím, že zavede minimální právní předpisy, a Evropa se nemůže spokojit s pouhou úlohou pozorovatele. Musíme být ostražití, ale je jenom na nás samých, abychom jednali, byli v čele a zajistili, aby Evropa šla příkladem: čím více dokážeme v této oblasti vykonat, tím méně se vystavujeme výčtkám.

Martine Roure, jménem skupiny PSE. – (FR) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, dovoluji mi, abych poděkovala paní Buitenwegové za její vynikající práci. Její zpráva má naši plnou podporu. Bohužel, z nedávných statistik vyplývá, že diskriminace v mnoha členských státech nadále zůstává závažným a přetrvávajícím problémem.

První zpráva Agentury Evropské unie pro základní práva ze srpna 2007 zaznamenala nárůst rasově motivovaných trestních činů minimálně v osmi zemích Unie. Je to tím více znepokojující, že EU disponuje vysoce rozvinutou legislativou zaměřenou proti diskriminaci. Souhlasím však s tím, že členské státy tuto legislativu nedostatečně provedly a zavedly pouze částečně. Lidé v Evropě nejsou dobře informováni a hlavně si neuvědomují, že mohou využít legislativu k uplatnění svých práv, pokud se stanou oběťmi diskriminace.

Jako zpravodajka Evropského roku rovných příležitostí pro všechny a rámcového rozhodnutí o boji proti rasismu a xenofobii jsem přesvědčena, že členské státy musí pracovat tvrději, aby se postaraly o řádné uplatnění evropské legislativy. Texty, které jsme vytvořili, musí být obšírněji propagovány, aby se s nimi lidé v Evropě mohli identifikovat.

Největším přínosem této směrnice o rovném zacházení je ustanovení o důkazním břemenu. Proto musíme trvat na realizaci praktických opatření, aby byla tato výhoda zpřístupněna ve všech členských státech EU.

Závěrem vyjadřuji přesvědčení, že je potřeba posílit evropský právní rámec pro boj proti diskriminaci, a to přijetím celoplošné směrnice, která by zahrnovala všechny formy diskriminace uvedené v článku 13 Smlouvy, a zároveň bych se ráda zeptala Komise, jak pokročila ve studiu proveditelnosti této směrnice.

Sophia in 't Veld, jménem skupiny ALDE. – (NL) Vážený pane předsedající, v Evropském parlamentu vydáváme zákony, ale samotné zákony nestačí k odstranění rasismu a xenofobie. Výroky politiků a jiných tvůrců veřejného mínění podporují atmosféru nenávisti a nesnášenlivosti, takže zákon zůstává mrtvou literou.

Skutečně bych ráda viděla, že Evropská komise bojuje proti diskriminaci v Evropě stejně důsledně jako například proti porušení tržních pravidel. Měli bychom chránit lidský kapitál v Evropě stejně rázně jako kapitál finanční. Jestliže můžeme napadnout Billa Gatese, rozhodně můžeme napadnout také společnosti a orgány, které se dopouštějí diskriminace. Víme, že vlády 14 států dosud nedosáhly souladu se směrnicí o rasové rovnosti v jednom či ve dvou aspektech, ale nezdá se, že by Komise nedočkavě vymáhala zachování předpisů, a spíše poskytuje členským státům příliš mnoho času na to, aby sladily svoji legislativu s jejími požadavky. Tento zákon měl být zaveden už před několika lety; vždyť Billu Gatesovi by něco takového neprošlo.

Pokud jde o boj proti terorismu a zločinnosti, nesmíme si dovolit posouvat branku. Některá opatření se vztahují pouze na některé skupiny a zdá se, jako by se jimi legalizovala diskriminace. Vezměme si například oprávnění policie zastavit a prohledat osoby, metody profilování, atd. Také integrační opatření mohou být někdy diskriminační a jsem ráda, že například integrační opatření, která se v mé zemi snažila zavést poslední vláda, soud následně zamítl, protože byla skutečně diskriminační.

Mezi různými návrhy upoutal mou pozornost návrh č. 4. Říká se v něm, že ochrana menšin a dodržování antidiskriminační legislativy je záležitostí, která se týká jednotlivých členských států. Jestliže existuje něco, co není národní, ale naší společnou evropskou hodnotou, tak je to evropská zodpovědnost zabezpečit pro každého evropského občana rovné zacházení, protože to je cílem evropské integrace a trh je jen čirým prostředkem k dosažení tohoto cíle.

Na závěr mi dovoluji podotknout, že náboženská svoboda je významným a základním právem, ale nesmí být zneužita a nesmí dávat právo na diskriminaci na základě etnické příslušnosti. Například katolická škola nesmí zneužívat náboženskou svobodu jako záminku k vyloučení dětí s určitým etnickým pozadím, jestliže ve skutečnosti chce udržet školu pouze pro bílé. Na druhou stranu není automaticky rasistou ten, kdo kritizuje islám.

Konečně, vážený pane předsedající, zákony jsou důležité a je neobyčejně dobře, že máme tento zákon, ale všem nám záleží na tom, abychom udrželi atmosféru bez diskriminace.

Roberta Angelilli, jménem skupiny UEN. – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, v první řadě chci poděkovat své kolegyni za její práci. Jako zpravodajka Evropského parlamentu pro práva menšin bych se ráda zaměřila na důležitou část této zprávy, která se týká romských dětí. Ráda bych upozornila všechny zde přítomné, že nejhrošími problémy diskriminace a vyloučení ze společnosti trpí právě děti.

V Evropě je na ulici mnoho, příliš mnoho dětí, které pocházejí z romského prostředí, nemají před sebou žádnou budoucnost, protože nedostaly přiměřené školní vzdělání a v mnoha případech jsou zcela negramotné. Těmto dětem není poskytována náležitá zdravotní péče, ani nutná očkování. V důsledku toho se stávají dětmi bez budoucnosti, neboť jim bylo odepřeno prožívat dětství, a proto jsou často nuceny žebrať, sbírat almužny téměř vždy v době školního vyučování, anebo skončí u nelegální práce.

Na základě zprávy se musí členské státy zavázat a zavést pozitivní politiky zaměřené proti diskriminaci. V tomto případě to mají být politiky, jež zaručí dětem právo na vzdělávání a jež budou od rodin těchto romských dětí požadovat, aby se přesvědčily, že jejich děti navštěvují povinné vyučování. Je potřeba zorganizovat vhodné kampaně, které povzbudí občany ke spolupráci se školami, aby se zabránilo případům diskriminace, vykořisťování a sociálního vyloučení dětí.

Na závěr chci říci, že je nepřijatelné, že příliš mnoho členských států, bohužel včetně mé vlastní země, Itálie, ještě jen čeká úkol transponovat ustanovení směrnice do svého vnitrostátního práva.

Tatjana Ždanoka, jménem skupiny Verts/ALE. – Vážený pane předsedající, ráda bych vyjádřila své poděkování paní Buitenwegové za její zprávu, která upozorňuje na jeden z nejzávažnějších problémů Evropy, a to na problém rasové a etnické diskriminace.

Vážený pane komisaři, podle mého názoru by měla být Komise mnohem aktivnější při prosazování provedení směrnice o rasové rovnosti. Každý den se setkáváme s množstvím případů, které si žádají správné provedení směrnice na ochranu obětí. Ráda bych zmínila, že některé postupy související s jazykovou politikou je možno ve smyslu směrnice považovat rovněž za nepřímou diskriminaci. Například v mé zemi, Lotyšsku, stejně jako v sousedním Estonsku, tedy ve státech, které mají vysoké procento etnických menšin, vládnou při přijímání do zaměstnání nepřiměřená jazyková kritéria, jako požadavek používat při komunikaci s úřady jeden jazyk. Pokud takovéto postupy vedou k nedostatečnému zastoupení rasových a etnických menšin v různých oblastech společenského života, domnívám se, že členské státy jsou povinny vypracovat politiky, jejichž cílem je zabezpečit rovný přístup a zabránit diskriminaci.

Je zde ještě další naléhavý problém. Rozdílné zacházení na základě národnosti je někdy možné považovat za nepřímou etnickou diskriminaci. Dochází k ní tehdy, je-li cílem politiky týkající se občanství vyloučit všechny ty, kteří pocházejí z menšinového prostředí – například Romy nebo Rusy.

Doufám, že evropské soudní dvory, jakož i Meziamerický soud pro lidská práva, které vyhlásily, že není možné připustit rasovou a etnickou diskriminaci na základě národnosti, nebudou méně progresivní a budou pečlivě monitorovat vliv politiky vycházející z národnostní příslušnosti na osoby patřící k jiným etnickým skupinám.

Vittorio Agnoletto, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, ačkoli je antidiskriminační směrnice velmi dobrou směrnici významné etické hodnoty, několik evropských zemí dělá velmi málo nebo vůbec nic, aby provedly směrnici a její obsah do svého vlastního právního systému, ačkoli je ve skutečnosti rasová a etnická diskriminace na každodenním pořádku. Například Itálie čelí ze strany Evropské unie jednání o porušení předpisů, neboť neprovedla tuto směrnici.

Evropská unie zvláště zdůrazňuje, že Itálii se nepodařilo transponovat pojem rasové obtěžování do vnitrostátního práva, že jí chybí zákon o důkazním břemenu a nedisponuje zvláštními opatřeními proti rasovému a etnickému zneužívání. Minulý rok v prosinci v samosprávné obci Opera nedaleko Milána skupina občanů vedená vůdci nacionální strany Lega di Alleanza doslova vyštvala a podpálila stany ukrývající asi třicet romských dětí. V Pávii vyhnali desítky Romů provázených pokřiky o „plynových komorách“. Na periferii Říma jen před několika dny v noci napadlo 40 útočníků zahalených do kapucí a vyzbrojených holemi, noži a molotovovými koktejly romský tábor v Ponte Mamolo.

Orgány místní správy v Itálii téměř každý den vyklidí jeden nebo více turistických táborů bez toho, že by Romové mohli uplatnit svá základní práva. Toto je konkrétní sociální ochrana, které se pro Romy dožaduje zpráva, a to zejména po rozšíření? Rád bych ještě zdůraznil, že sankce, které je možné použít v případě

porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých v souladu se směrnicí, musí být účinné, přiměřené a odrazující. Rád bych ještě poukázal na to, že 25. dubna jsme schválili...

(Předsedající přerušil řečníka)

Frank Vanhecke, jménem skupiny ITS. – (NL) Vážený pane předsedající, obávám se, že moje postřehy k této zprávě budou v určitém rozporu s tím, co v Parlamentu dosud zaznělo, jelikož ji považuji za absurdní. Na půdě instituce, která se nazývá demokratickou, vyznívá opravdu zvláště, protože na základě velmi sporných směrnic vydává doporučení, která jsou, podle mého názoru, v konfliktu se základními právy a svobodami a v jistém smyslu i v rozporu se základními principy práva.

Pravdou je, že skutečná diskriminace menšin v Evropě anebo skutečný rasismus je, naštěstí, v současnosti už velmi okrajovým jevem, proti kterému se adekvátně a velmi náležitě bojuje. Zmiňovaná zpráva je o něčem docela jiném. Jedná se jen o další z nekonečného množství pokusů o zavedení pravidel, která budou později nahlodávat a ohrožovat svobodu projevu, vytvářejíce ovzduší vzrůstajícího psychického teroru, díky němuž domácí obyvatelé skončí tak, že budou muset ve své zemi pozitivně diskriminovat přistěhovalce. Je to opět další zpráva diskriminující ty, kteří nikam neemigrovali.

Takže já považuji za zcela trestuhodné obrácení důkazního břemene v případech diskriminace a v soudních procesech zejména v oblasti zaměstnání v zemích, které jsou právními státy, a kde jste považováni za nevinného, dokud vám není prokázána vina.

Zkrátka, tato zpráva se nezabývá diskriminací, ale je jakýmsi druhem legalizace politické korektnosti.

Anna Záborská (PPE-DE). – (CS) Dovolte mi hned úvodem, abych poděkovala kolegyni Buitenwegové za práci, kterou udělala na této zprávě. Dovolte mi zároveň, abych se podívala na tuto problematiku z jiného zorného úhlu.

Rostoucí mobilita lidí nás nutí, abychom byli otevřenější k těm, kdo přicházejí do našich zemí. Toto otevření však začíná výchovou v rodinách. Je to v rodině, kde se děti nejdříve učí respektovat druhého. Rodina je první komunita, která by měla učit k otevřenosti, respektu a solidaritě. Výchova proti rasové a etnické intoleranci se musí stát viditelným pilířem všech dimenzí výchovy a vzdělávání, ať už se jedná o školy, nebo o společnost všeobecně. Výchova a vzdělávání se musí soustředit na etické základy, které posilují jednotu lidské rodiny.

Z tohoto důvodu se dnes stala otázka interakce mezi kulturami, stejně jako otázka míru a respektu k různosti politickými a bezpečnostními otázkami nejvyššího významu. Boj proti rasové diskriminaci se soustřeďuje hlavně na způsob, jakým chceme zabezpečit soužití mezi lidmi a národy na začátku nového století a tisíciletí. Samozřejmě, určitá legislativa je nutná, ale naše společnost by se měla vyrovnat s rasovou a etnickou diskriminací tak, že poctivě zhodnotíme minulost a společně budeme hledat budoucnost pro každou lidskou bytost, kde každý bude respektován ve své důstojnosti a neoddělitelných právech.

Magda Kósáné Kovács (PSE). – (HU) Děkuji, pane předsedající. Jestliže se 60 % dotázaných lidí cítí být určitým způsobem diskriminováno, pak je to varování pro členské státy a pro Evropu.

Diskriminace na etnickém nebo rasovém podkladu stále existuje a musíme se mít na pozoru před jejím dlouhodobým pokračováním, protože Evropa se stále více diverzifikuje a etnické rozdíly jsou viditelné i v zemích, které se považovaly za mimoetnické a nyní se stávají domovem různých kultur.

Výborná zpráva paní Buitenwegové nám dává příležitost k hodnocení a k zamyšlení. Mezitím nám dnes Komise přislíbila další kroky v této oblasti, protože několik zemí selhalo v přiměřené implementaci směrnice. V důsledku toho je toto varování oprávněné a pomoc je nezbytně potřebná. Téměř každý z mých kolegů zdůraznil, že jestliže občané neznají své právo na ochranu před diskriminací, nebudou schopni je ani uplatnit.

Diskriminace na základě rasového nebo etnického původu přináší problémy také v širším kontextu, protože být členem nějaké etnické menšiny je v první řadě otázkou identity. Ve východní a střední Evropě jsme dosud neměli příliš pozitivní zkušenost, když šlo o snahu získat údaje v případě, že člověka považuje jeho okolí za „cikána“, což se zdá být spíše věcí životního stylu než samotné rasové identity. Agentura pro základní práva by mohla pro zlepšení této situace udělat mnoho.

Mám ještě dvě další připomínky. První; implementace směrnice může výrazně napomoci tomu, aby se romská komunita přestala hnát mimo Evropu. Druhá; s novými členskými státy se vynořily nové etnické

bloky na mapě evropské historie. Je to smutné dědictví 20. století a dvou světových válek, jejichž rozpory stále přetrvávají a rány po nich se ještě nezahojily. Všichni jsme zodpovědní. Děkuji, pane předsedající.

Sarah Ludford (ALDE). – Vážený pane předsedající, skutečně jsem uvítala, že Komise podnikla kroky v jednání o porušení vůči 14 členským státům za selhání v řádné implementaci směrnice.

Trápí mě, když vidím, že také můj vlastní stát, Spojené království, je na tomto seznamu. Jediným z problémů v případě mé země je, že definice nevyhovuje nepřímé diskriminaci. Samozřejmě, důvod pro spokojenost neexistuje ani pro stát, který má svou legislativu proti rasové diskriminaci už více než 40 let.

Tento problém si bude žádat silnou politickou vůli, avšak ještě méně uspokojivé je, že Rada nepovažovala tuto rozpravu za dost důležitou na to, aby se jí zúčastnila.

Se zájmem jsem si vyslechla statistiku citovanou panem komisařem Michelelem, která uvádí, že tři ze čtyř Evropanů jsou ochotni anonymně poskytnout údaje o svém etnickém původu, a jsem ráda, že Komise udělala za poslední roky hodně práce v této oblasti a vytvořila příručku osvědčených postupů. Ušli jsme již dlouhou cestu od roku 1999, kdy jsem se odvážila v rámci svého návrhu zprávy o Evropském roce proti rasismu použít pojem „etnický monitoring“, kvůli kterému jsem musela čelit spršce námitek.

Jistě souhlasím s panem Gaubertem v tom, že musíme dávat pozor, aby se právě etnické a rasové údaje sesbírané pro potřeby objasnění a boje proti diskriminaci nestaly prostřednictvím rasového nebo etnického profilování nástrojem diskriminace.

Ráda bych se zeptala pana komisaře, v jakém rozsahu, kromě ochrany údajů, spadají zásahy policie, – která samozřejmě poskytuje služby, – do rámce diskriminačního zákazu například v jejím jednání při zastavení a vykonání osobní prohlídky. Je zřejmé, že tento zákaz se vztahuje na policii jako zaměstnavatele, avšak nikdy mi nebylo zcela jasné, do jaké míry se směrnice vztahuje na policejní operace.

(Předsedající přerušil řečnici)

Marek Aleksander Czarnecki (UEN). – *(PL)* Vážený pane předsedající, když se podívám na situaci vzhledem k vykonávání směrnic Evropské unie včetně směrnice zavádějící zásadu rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ, vidím, stejně jako zpravodajka, že mnohé členské státy věnují této směrnici velkou pozornost a přesahují dokonce rámec, který pokrývá. Až na malé výjimky se členské státy snaží zabývat celým spektrem zacházení s osobami. Zůstávají ještě určité mezery a opomenutí, na nichž je potřeba zapracovat. Někdy jsou nařízení obsažena v různých legislativních aktech, avšak to by nemělo být překážkou pro implementaci zákona na národní úrovni.

Věřím, že legislativní systém Evropské unie je na dobré úrovni. Problém spočívá spíše ve vědomí lidí, kteří se nechají diskriminovat jinými. V současnosti však musíme najít odpověď na následující otázku: Jak je možné budovat právní vědomí a vnímavost v našem globálním světě? Ve světě, kde z různých důvodů lidé soustavně mění místo svého pobytu...

(Předsedající přerušil řečníka)

Philip Claeys (ITS). – *(NL)* Vážený pane předsedající, problémem zpráv, jakou je i zpráva od paní Buitenwegové, je, že sice začíná úctyhodnými principy a dobrými záměry, které jsou bohužel zcela vzdálené od skutečné reality. Samozřejmě, diskriminace na základě rasy nebo původu je trestuhodná. Otázkou je, zda je diskriminace také rozšířená, jak si to lidé vždy mysleli. Poslední výroční zpráva EUMC, Evropského střediska pro sledování rasismu a xenofobie, hovoří o nárůstu tohoto jevu, avšak neposkytuje konkrétní čísla, která by to potvrdila. EUMC dokonce nedokázalo nabídnout ani definici toho, co je vlastně diskriminace.

Příliš často jde o domněnku, že prakticky všechny problémy, které souvisejí s imigranty, jsou důsledkem jejich údajné diskriminace. Tento fakt má katastrofální následky, protože celé populační skupiny zbavuje osobní zodpovědnosti. Politika zacházení v rukavičkách a kultura hledání obětí problém jen zhoršily a jsem rád, že mohu podpořit menšinový názor vyjádřený panem Koenraadem Dillenem.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). – *(RO)* Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nejdříve mi dovolu, abych ocenila konzistentnost a kvalitu této zprávy a také zdůraznila důležitost obsahu se zřetelem ke zlepšení života lidí a rozvoje společnosti. Ve svém příspěvku bych ráda zaměřila pozornost na vzdělávání v implementování evropských principů a ustanovení v oblasti rovného zacházení s jednotlivci.

Zpráva velmi vhodně zdůrazňuje fakt, že zákony jsou efektivní, pouze pokud obyvatelé znají svá práva. Ještě stále přetrvává požadavek informovat a vzdělávat občany, aby se dokázali ozvat, a tedy v konečném důsledku

se uměli bránit. To se však dá uskutečnit jen tehdy, když mají lidé odvahu mluvit, psát a chopit se svých práv, aby se fenomén diskriminace odstranil.

Zároveň je pro přežití jakéhokoliv společenství nesmírně důležitá výchova k toleranci. Správnou cestou, která vede k odstranění těchto problémů, je učit se žít s jinými lidmi, přijímat jejich rozdíly ne jako něco negativního, ale jako možnost ke složení jednoho celku.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Vážený pane předsedající, Evropská unie má kvalitní zákony, pevně zavedené antidiskriminační standardy a připravované směrnice. Chtěla bych pogratulovat své kolegyni k této zprávě, kterou dnes prezentovala. Členské státy postupně zavádějí to, o čem se zde rozhodne. Státy mají ve svých ústavách antidiskriminační klauzule a mají zákony, které by měly chránit občany před diskriminací. Proč je pak současná situace tak špatná? Proč máme ještě stále tolik případů diskriminace, s nimiž si nedokážeme poradit?

Zdá se mi, že problém spočívá ve dvou rovinách. Za prvé v informacích a za druhé v realizaci požadavků. Chtěla bych se zaměřit na oblast informací. Za zprostředkování informací nenesou zodpovědnost jen vlády. V konečném důsledku vláda neposkytuje mnoho informací o podstatě diskriminace obyčejným lidem. Zdá se mi, že tato úloha by měla ve větší míře patřit nevládním organizacím, které mohou vhodně působit v konkrétních oblastech společnosti, u konkrétních skupin obyvatel a poskytovat jim informace o tom, co znamená přistěhovalectví. Jen se zkuste zeptat imigrantů, starších žen nebo svobodných matek, zda se cítí být diskriminováni. Řeknou vám: „Ne, to je náš osud. Je to jen smůla.“ Potřebují najít samy sebe; potřebují pomoc s vyřizováním na úřadech a v jednání s orgány.

Uvítala bych, kdyby se Evropský parlament zapojil do přípravy kodexu postupů, který by byl závazný pro různé organizace. Chci ještě říci poslední věc. Doufám, že projekt Evropské unie, žlutý kamion cestující po Evropě s výstavou proti diskriminaci a akce Evropský rok rovných příležitostí není ještě vším, co jsme schopni v této oblasti udělat. Udělejme víc na pomoc těm, kteří jsou vystaveni diskriminaci.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Vážený pane předsedající, zavedení zásady rovného zacházení s osobami bez ohledu na rasový nebo etnický původ, barvu pleti, přesvědčení nebo náboženství představuje neustálou a pokračující aktivitu. Každý krok k cíli můžeme považovat za velký úspěch. Je nemožné změnit postoje všech za jeden den. To by se každý musel zbavit svých přirozených podmínek, které by měly zlepšit život, a bojovat proti všemu, co by toto zlepšení mohlo potenciálně ohrozit. Každopádně je nutné, abychom se všemožně snažili odstranit právní, sociologické a ekonomické překážky, poskytovat vzdělávání, vytvářet podmínky pro harmonické soužití a také měnit své negativní postoje vůči jiným lidem bez ohledu na rozdíly mezi námi. Na závěr bych chtěl vyjádřit svůj absolutní nesouhlas s názorem týkajícím se postojů, který vyslovil pan Vanhecke.

Neena Gill (PSE). – Vážený pane předsedající, ačkoli vítám toto oznámení Komise, je mi líto, že navzdory tomuto a ostatním zákonům se diskriminace v rámci EU nesnížila, ale naopak výrazně vzrostla.

Ráda bych reagovala na kolegy z extrémní pravice, kteří tento fakt zpochybňují, protože se mi během tohoto roku podařilo setkat se přibližně s 500 lidmi z náboženské komunity Sikhů ve Francii, Belgii, Itálii a v Německu a všichni popisovali šokující případy nehorázné diskriminace namířené proti nim pouze kvůli jejich vzhledu, kvůli tomu, že nosí turban.

Od roku 2004 bylo mnoho sikhských chlapců vyloučeno ze škol ve Francii, protože odmítli odložit turban. Podobné případy jsou známé také v Belgii a v Německu.

Zatímco francouzský Nejvyšší soud rozhodl, že Sikhové mohou být na fotografii řidičského průkazu s turbanem, francouzské ministerstvo to ještě 24 hodin od tohoto rozhodnutí výslovně zakázalo.

Na letišti v Bruselu pravidelně vyzývají muže ze sikhské komunity, aby si sundali turban, což je považováno za vážnou urážku.

Navíc každý týden dostávám telefonáty z Itálie o tom, jak lidé nemohou normálně pracovat pouze proto, že jsou Sikhové. Tyto případy jsou evidentně porušením všeho, co žádá tato zpráva a propaguje Komise.

Chtěla bych se proto zeptat pana komisaře, co on a celá Komise dělá pro odstranění těchto případů diskriminace. Nedá se zde mluvit o jednotě a různosti a pak ignorovat činnost vlád mnoha členských států.

Gratuluji zpravodajce, paní Buitenwegové, k této zprávě a děkuji jí za to, že předložila opatření, která, jak doufám, přinesou jisté zlepšení těm, kteří jsou vytlačováni na okraj kvůli nevědomosti a nedostatku úcty vůči jiným kulturám.

Na závěr upřímně věřím, že v tomto roce stejných příležitostí a v příštím roce dialogu mezi kulturami uděláme všechno pro to, aby naše skutky odrážely to, co říkáme.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – (PL) Vážený pane předsedající, je zřejmé, že ve 21. století musíme všichni podporovat boj proti diskriminaci. I já jsem zastáncem této zprávy, i když věřím, že předsudky jsou založeny spíše na kultuře, civilizaci a náboženství, než na rasovém nebo etnickém základě. Chtěl bych mimochodem dodat, že by pro nás v Evropě bylo jednodušší dodržovat antidiskriminační principy, kdybychom zavedli politiku kontrolované imigrace pro lidi, které jsme v našich zemích chtěli mít, z čehož vyplývá, že nikdo se nebude chovat agresivně nebo nepřátelsky vůči partnerovi, kterého si sám vybral.

Tato zpráva v podstatě mluví o právech přistěhovalců. Uvažujme však také o jejich zodpovědnostech. Bylo by jednodušší nediskriminovat cizince a lidi z jiných kultur, kdyby se oni chovali s úctou ke kultuře a tradicím země, do níž přišli a do níž chtějí a nikoliv si vytvořili svůj stát ve státě v rámci Evropy, která, a to musíme uznat, má své kořeny v křesťanství.

Emine Bozkurt (PSE). – (NL) Vážený pane předsedající, jsem vděčná paní Buitenwegové za výbornou práci, kterou odvedla v této zprávě. Diskriminace a rasismus, ať už jsou kdekoli, na trhu práce, ve sportovních klubech nebo ve škole, jsou útokem na hodnoty, kterých si my v Evropě hluboce vážíme. Na všech úrovních (evropské, národní a místní) potřebujeme kombinovaný přístup. Zákonodárci, politici i samotné oběti diskriminace zde hrají důležitou roli. Obyvatelé Evropy si musí být vědomi svých práv a mít k dispozici prostředky k jejich dosažení.

Naléhavě žádám Komisi, aby konala svou povinnost a dohlédla na to, aby směrnice o rasové rovnosti byla provedena rychle a správně. Směrnice představuje krok správným směrem, ale její účinnost závisí na jejím řádném provádění členskými státy. Vyzývám Komisi, aby prokázala morální vedení, na které roku 2004 apeloval pan Barroso a které je také velmi potřebné. Diskriminace se v Evropě stále ještě běžně vyskytuje i v roce 2007, ačkoliv je to Evropský rok rovných příležitostí pro všechny. Právě teď, když to některé skupiny nemají nejlehčí (konkrétně mám na mysli postavení muslimů v Evropě), potřebujeme lidi, kteří se zasadí proti diskriminaci v jakékoli oblasti.

Také bych uvítala, kdyby Komise rozšířila antidiskriminační opatření na všechny možné formy diskriminace.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Vážený pane předsedající, rád bych pogratuloval zpravodajce k přípravě zprávy, která, jak doufám, pomůže chránit lidi před rasovou a etnickou diskriminací a zabezpečí větší úspěchy v uplatňování práva na odškodnění.

Máme hodně práce s hledáním způsobů efektivní realizace směrnic o etnické rovnosti a rovnosti v zaměstnání. Obyvatelé zejména nových členských států EU ještě stále neznají svá práva; buď nemají dostatek času, nebo je pro ně z finančního hlediska nemožné hájit svá práva. Ve většině zemí ti, kteří trpí diskriminací, nejsou schopni spojit své síly a vytvořit silnější seskupení na obranu svých kolektivních práv. Je těžké sbírat informace o těchto ožehavých problémech prostřednictvím identifikování nepřímé diskriminace nebo posuzováním rozsahu diskriminace ve společnosti. Proto Evropská komise čelí problémům s dohledem nad implementací směrnic a s určováním důvodů nešťastných situací, v nichž je diskriminace přítomná.

Podporuji doporučení svých kolegů na vyčlenění větších zdrojů nevládním organizacím, jež informují občany a poskytují právní pomoc obětem diskriminace. Velmi důležitá je také úloha médií.

Svým kolegům bych chtěl říci následující: Každý z nás má svou kancelář v zemi, v níž byl zvolen. Mohli bychom tam poskytovat a financovat primární právní konzultace, během nichž by se lidé mohli informovat o právních aktech zakazujících diskriminaci a o možnostech uplatnění práva na legální odškodnění. Zkrátka, mohli bychom lidem pomoci přímo.

Mohli bychom aktivněji mobilizovat politickou vůli k posílení boje proti rasové diskriminaci a nerovnosti v zaměstnání.

Louis Michel, člen Komise. – (FR) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás na začátku ujistil, že samozřejmě odevzdám svému kolegovi panu Vladimíru Špidlovi pozitivní vyjádření, která jsem si vyslechl v souvislosti s jeho aktivitami. Věřím, že obdiv je opodstatněný, a určitě jej zprostředkují dál.

Určitě mu také odevzdám připomínky Evropského parlamentu, jeho naléhavé žádosti a očekávání v souvislosti s prací, kterou je ještě třeba udělat.

Úvodem bych chtěl objasnit jednu věc. Určitě se neztotožňuji, a Komise je také nesdílí, s jistými předloženými názory, které odrážejí tendenci vedoucí k vyloučení, a jsem rád, že jsou opravdu jen okrajové. Podobně se musím vyjádřit také k tvrzení o existenci hrozby vytvoření státu v křesťanském státě, nebo v rámci křesťanské Evropy. Tím nechci říct, že nerespektují jednotlivce, kteří smýšlejí tímto směrem, ale cítím povinnost připomenout vám, že Evropa nábožensky, filosoficky ani politicky nemluví jen jedním hlasem. Věřím, že občas je užitečné zdůraznit i takovou evidentní skutečnost.

Paní Buitenwegová a paní In't Veldová správně poukázaly na zásadní problém, kterým je provádění směrnic do národního práva. Komise si plně uvědomuje potřebu vyvíjet tlak na ty členské státy, které ještě nesladily své právní předpisy s evropskou legislativou. Komise sdílí tento zájem s orgány, které dohlížejí na důležité problémy v členských státech; jak jistě víte, těmto orgánům a organizacím pro rovnost ochotně poskytujeme stabilní podporu.

, člen Komise. – (FR) V současnosti posuzujeme vliv nové iniciativy, přičemž proces zkoumání jejích účinků na diskriminaci už začal. Je zřejmé, že potřebujeme znát rozsah problému. Vedeme rozhovory se širokou veřejností, s nevládními organizacemi a sociálními partnery v rámci společnosti a v Evropském parlamentu. Pokud všechno půjde dobře, v lednu 2008 by zpráva o posouzení dopadu měla být hotová. Dalším krokem budou konzultace mezi jednotlivými odděleními v březnu a dubnu 2008. Tato iniciativa bude začleněna do pracovního programu pro rok 2008, který se v současné době ještě připravuje a bude vydán koncem října nebo začátkem listopadu. Pokud bude přijat tak, jak je navrhován, Komise dostane návrh v červnu 2008 a jeho uskutečňování bude moct následně začít.

V podstatě se naše smýšlení a analýzy podobají těm, které ve svých příspěvcích představili poslanci Parlamentu, nebo alespoň většinu z nich, a rád bych jménem Komise ocenil výbornou práci paní Buitenwegové. Co jsme zde viděli, je příkladem toho, jak podstatná může být role Parlamentu v prosazování Evropy založené na právech osob, respektující menšiny a samozřejmě všechny své občany.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes, 27. září 2007.

Písemná prohlášení (článek 142)

Livia Járóka (PPE-DE), písemně. – (HU) Ráda bych pogratovala své kolegyni paní Kathalijne Buitenwegové za zprávu, kterou připravila, a zároveň bych chtěla zaměřit pozornost na několik zásadních problémů.

Právní vědomí evropských občanů je převážně omezené a samy oběti nespravedlivé diskriminace, jinými slovy etnické menšiny (a to zejména Romové), téměř vůbec neznají příslušné právní předpisy nebo instituce, které jim nabízejí právní ochranu. Z tohoto důvodu se jen velmi málo případů diskriminace dostává v Evropské unii před soud. Navíc finanční pokuty uložené v těchto případech jsou absurdně nízké, zejména v porovnání s podobnými soudními procesy ve Spojených státech. Členské státy by měly mít zodpovědnost a povinnost informovat a vzdělávat veřejnost s cílem zajistit, aby co nejvíce obyvatel znalo svá práva a možnosti.

Střediska pro lidská práva jsou občanům vzdálená; a nebudu příliš přehánět, když řeknu, že fungují pouze na papíře, bez aktivní účasti na straně poškozených. Dalším problémem je to, že fungování těchto středisek je do velké míry závislé na vládách jednotlivých členských států, a to konkrétně v oblasti financování, infrastruktury, lidských zdrojů a politiky.

Na evropské úrovni potřebujeme zavést efektivní systém kontroly zodpovědnosti a monitorování a také přinášet systematictější výroční zprávy, abychom tak mohli zjistit, zda střediska pro lidská práva fungují nezávisle.

Véronique Mathieu (PPE-DE), písemně. – (FR) Zpráva o rovnosti žen a mužů v Evropské unii (2007) nám dává příležitost vzdát poctu závazku Evropské unie vůči právům žen, jenž existuje už od roku 1957. Avšak jak ukazují poslední statistiky vytvořené při přijetí Rumunska a Bulharska do Unie, se současnou situací se jen těžko můžeme spokojit.

Na prvním místě vstup na trh práce a postavení na pracovním trhu z velké části mnohé ženy diskriminuje. Třicet dva let od zavedení směrnice Rady, která požadovala, aby ženy a muži dostávali za stejnou práci stejnou mzdu, je v průměru 15% rozdíl stále příliš velký.

Za druhé, dosažení rovnosti žen a mužů vyžaduje větší snahu v boji proti sociálnímu vyloučení a nerovnému zacházení zejména ve venkovských oblastech, kde ženy pracující po boku zemědělců jako jejich asistující manželky mohou v případě rozvodu anebo v souvislosti s dědictvím či přístupem k majetku utrpět vážnou nespravedlivost. A tyto ženy nejsou vždy brány v úvahu ve statistických analýzách.

Naléhavě potřebujeme dát různým částem legislativy praktický účinek. Úkolem Evropské unie v tomto životně důležitém úsilí je pomocí zvyšování právního vědomí a efektivnější prevence zajistit, aby se kultury národů vyvíjely a sblížovaly.

4. Rovnost žen a mužů v Evropské unii – 2007 (rozprava)

Předsedající. – Následující zpráva o rovnosti žen a mužů v Evropské unii – 2007, kterou připravila paní kolegyně Piia-Noora Kauppiová jménem Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (2007/2065(INI)) (A6-0290/2007).

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE), zpravodajka – Vážený pane předsedající, v první řadě bych chtěla vyjádřit svoji vděčnost Komisi za přípravu této velmi důležité zprávy. Rovnost žen a mužů je problematika, která si zasluhuje naši plnou pozornost. Přestože jsme v posledních desetiletích dosáhli mnohého, důležité výzvy přetrvávají.

Ústředním bodem zprávy Komise jsou otázky spojené se zaměstnaností. Například rozdíly v platovém ohodnocení mužů a žen, nejistota na pracovním trhu, sladění pracovního a rodinného života, to jsou otázky, které mají vliv na každodenní život milionů žen. Jsou také jasně spojeny s demografickým problémem, jemuž čelí Evropa. Jak vyplývá ze zprávy Komise, na šesti z osmi milionů nových pracovních míst vytvořených v EU od roku 2000 působí ženy. Většina z těchto šesti milionů nových pracovních míst obsazených ženami pochází ze sektoru služeb. Z 11,7 milionů nových pracovních míst vytvořených v odvětví služeb je většina obsazena ženami. Proto je sektor služeb, jeho růst a vnitřní trh tak důležitým pro mnoho žen v Evropě.

Avšak většinu nových pracovních míst pro ženy tvoří zaměstnání na částečný pracovní úvazek, přičemž některá z nich jsou nebezpečná, nejistá a nedostatečně placená. Velkým problémem pro mnoho žen v Evropě jsou také pracovní smlouvy na dobu určitou, a to s ohledem na udržitelnost pracovního místa a stejně tak na stabilitu jejich rodinného života. Z údajů Komise vyplývá, že 32 % žen zaměstnaných v EU má zaměstnání na částečný úvazek v porovnání jen se 7 % mužů, což je jasným znakem rozdílu mezi ženami a muži v zaměstnáních na částečný úvazek na trhu práce v Evropě.

Průměrný rozdíl v platovém ohodnocení mezi muži a ženami, v souvislosti s nímž Komise spustila v červenci iniciativu, je v rámci EU 15 % a v některých evropských zemích až 30 %. Rozdíl mezi ženami a muži v platovém ohodnocení se nesnížil, ačkoliv směrnice o zásadě stejné odměny pro muže a ženy jsou v platnosti už více než 30 let, proto je velmi příhodné, že se Komise zabývá touto problematikou. Na druhou stranu víme, že členské státy, které přijaly politiku sladování pracovního a rodinného života žen a mužů mají vyšší porodnost, vyšší procento žen uplatněných na trhu práce a vyšší míru zaměstnanosti.

Ženy také pracují v rámci EU na většině vysoce kvalifikovaných, nemanuálních pracovních pozicích. Tento týden jsme měli dost rozsáhlé zpravodajství týkající se finské studie o ženách na vedoucích pozicích v obchodě. Z celkového množství 14 000 finských společností, které byly součástí studie, vytvořily ženy na vedoucích pozicích každoročně o 1 % vyšší zisk než muži. To je o 10 % lepší výsledek, než měli muži. I navzdory tomu, že všechno ostatní bylo z přepočtu vyloučeno, ženy měly ve vedoucím postavení v obchodě jasnou převahu. Stejně tak tuto skutečnost vezme v budoucnosti Komise v úvahu.

Ve Finsku, stejně jako v ostatních zemích, je vzdělání klíčem ke kariéernímu postupu žen. Zvýšení vzdělávacích norem jde ruku v ruce se zvýšením zaměstnanosti žen. Podle studie Komise je například ve Finsku 32,7 % vysoce kvalifikovaných žen v porovnání s 24,3 % mužů. Proto všechny iniciativy na poli vzdělání a celoživotního učení, které navrhla komise, jsou potřebné a je velmi důležité, aby bylo vzdělání nadále zaměřené na politiku rovnosti žen a mužů.

Moje zpráva vyzývá k zavedení zvláštních opatření na zabránění rozdílům, které jsou způsobeny přerušením práce čerpáním mateřské dovolené nebo dovolené z důvodů péče o nezaopatřenou osobu. Komise připraví analýzy rozlišené podle pohlaví o vlivu důchodových reforem na život žen v EU s cílem uplatňovat individuální přístup k důchodovým právům, stejně jako k systému sociálního zabezpečení a daňovému systému. Za obzvláště důležitou považují skutečnost, že zpráva naléhá na členské státy, aby rozložily náklady na mateřskou dávku v období mateřské dovolené, čímž by zabezpečily, že ženy už nebudou představovat finančně

nákladnější pracovní sílu než muži. Rozhodně doufám, že můj vlastní členský stát, který drží světový rekord – vládu sestávající ze 60 % ministryň, se ujme této problematiky a rozloží náklady na mateřskou/otcovskou dávku.

Ve zprávě se také zdůrazňuje potřeba věnovat se hlavně demokratickému deficitu. Chceme prozkoumat okolnosti, které brání účasti žen v politice a ve vyšším managementu veřejné správy na všech úrovních a, pokud to bude možné, přijmout opatření k zabránění takovým situacím. Musíme také věnovat pozornost situaci žen, které patří do etnických menšin, a přistěhovalkyním, protože jejich sociální vyloučení zvyšuje jak vícenásobná diskriminace zvenčí, tak i zevnitř jejich vlastních komunit. Vyzývám Komisi ke spolupráci s členskými státy při shromažďování náležitých údajů a také, aby prosadila přijetí opatření, která by mohla zabránit obchodování s lidmi za účely sexuálního zneužívání a nucené práce.

Myslím, že můžeme skončit pozitivní a povzbudivou poznámkou. Ženy dnes mají příležitosti, o kterých většina jejich matek a babiček nemohla ani snít. Ženy, které sklízí úrodu krásného nového světa, by měly vyslovit svůj názor a myslím si, že bylo velmi důležité, že Komise převzala iniciativu při předložení této zprávy. Pokračujme v boji za úplnou rovnost žen a mužů v Evropě.

Louis Michel, člen Komise. – (FR) Vážený pane předsedající, paní Kauppiová, poslanci Parlamentu, Komise nadšeně vítá tuto zprávu a návrh usnesení o rovnosti žen a mužů v Evropské unii. Přijetím zprávy se zdůrazňuje závazek Parlamentu v oblasti dosažení rovnosti žen a mužů. Rád bych poděkoval a pogrataloval paní Kauppiové jako zpravodajce za skutečnost, že text vyjadřuje podporu přístupu a opatřením Evropské komise, která přijímá na podporu rovnosti žen a mužů.

Rovnost žen a mužů je především jednou ze základních hodnot Evropské unie. Je to také prostor, v němž Evropa udává cestu, v mnoha případech předvídá změny ve společnosti. Během posledních pár let bylo zahájeno několik důležitých a ambiciózních iniciativ. Přijetí Plánu pro dosažení rovného postavení žen a mužů vyzdvihlo velkorysé závazky Komise, které spočívají na všech frontách v rázném prosazování snahy o dosažení skutečné rovnosti mezi ženami a muži v každé oblasti.

Komise vítá důraz, který klade Parlament svým prohlášením na různé náměty, které také tento plán určuje jako oblasti k prioritnímu vyřízení, zvláště rovnost mezi ženami a muži ve smyslu ekonomické nezávislosti, sladění pracovního a soukromého života, rovnováhy v zastoupení žen a mužů v procesu rozhodování a potřeby boje proti předsudkům.

Zatímco jsme nepochybně zaznamenali pokrok ve snaze o dosažení rovnosti žen a mužů, hlavní problémy očividně přetrvávají. Komise souhlasí se zpravodajkou, že musíme pokračovat ve svých snahách a upevnit to, čeho bylo dosaženo. V tomto ohledu si je Komise vědoma důležitosti účinného uplatnění *acquis communautaire*, přičemž bude svoji úlohu strážce Smluv vykonávat rázně. Nebude váhat začít jednání o porušování předpisů, pokud se bude domnívat, že směrnice nebyla správně provedena. Známe několik současných příkladů řízení pro porušení předpisů, v různých etapách, ve vztahu k rovnosti žen a mužů.

S cílem zlepšit soulad s právem Společenství připravila Komise síť – známou jako Evropská síť subjektů zabývajících se rovností – spojující organizace zodpovědné na národní úrovni za prosazování rovnosti žen a mužů. Komise se domnívá, že sloučení zkušeností na národní stupni a bližší spolupráce se samotnou Komisí může zefektivnit různé specializované instituce v jejich úloze podporovat rovnost a zabezpečit, aby národní agentury zodpovědné za interpretaci legislativy tak učinily co nejjednodušji.

Ve zprávě se také zdůrazňuje velký význam sladování pracovního a soukromého života v procesu dosažení skutečné rovnosti mužů a žen. Uvedené odráží vlastní názor Komise. Je nám dobře známo, že ve většině domácností zodpovědnost za rodinné a domácí povinnosti dále nesou ženy. Potom je pravděpodobnější, že ženy spíše než muži musí přerušit, nebo dokonce ukončit svoje vzdělávání nebo kariéru. Toto nevyhnutelně vede k nerovnostem mezi ženami a muži ve vztahu k práci, stejně jako k podřívání produktivního potenciálu žen. Poskytnutí dostupných a finančně dosažitelných služeb péče o dítě na dobré úrovni je nesmírně důležité jako prostředek zvýšení zaměstnanosti žen, což je argument pocházející z barcelonských cílů. Komise bude podávat zprávy o postupu plnění těchto cílů v roce 2008.

Komise se také ujala procesu diskuse se sociálními partnery o sladování pracovního a soukromého života, jehož druhá fáze byla ukončena na konci července. Podle názoru Komise je to komplexní otázka, které je potřeba se věnovat prostřednictvím celé škály nástrojů. Současné právní předpisy Společenství však zároveň mohou být pozměněny a doplněny tak, aby lépe zohledňovaly problémy, které Evropa musí řešit. Komise v současnosti zkoumá reakce sociálních partnerů na diskusi, které použije jako základ pro přijetí nezbytných

opatření. Budeme také pokračovat v podpoře výměny osvědčených postupů v této oblasti, jak uvádí návrh usnesení.

Rád bych zopakoval, že úcta k zásadě rovnosti všech žen a všech mužů je jednou ze základních hodnot Evropské unie. Otázka vyrovnané účasti žen a mužů v procesu rozhodování je proto velmi důležitá. Z tohoto důvodu je to jedna z priorit v Plánu na dosažení rovného postavení žen a mužů, který Komise přijala minulý rok.

Rád bych skončil zdůrazněním toho, jak důležité je bojovat proti předsudkům, což je bod, který se ve zprávě objevil vícekrát. Předsudky pravděpodobně tvoří největší překážku na cestě k rovnosti mezi ženami a muži a bojovat proti nim vyžaduje úsilí až nad rámec legislativních a finančních opatření: jde o změnu forem chování, postojů a hodnot, které určují a ovlivňují mužské a ženské role ve společnosti a rozhodnutí ohledně kariéry, která činí. Politika rovnosti byla vždy hnací silou změny v chování a způsobech myšlení a v této úloze bude pokračovat. Komise srdečně vítá podporu Parlamentu ve formě tohoto návrhu usnesení.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

místopředseda

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *navrhovatelka stanoviska Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova – (PT)* Jako navrhovatelka Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova bych ráda zdůraznila důležitost schválení některých návrhů obsažených v našem stanovisku, které neobsahovala zpráva paní Kauppiové, a požádala o vaši podporu pro jejich schválení na tomto plenárním zasedání vzhledem k jejich důležitosti pro miliony žen pracujících v zemědělství a na venkově, jejichž činnost musí být zviditelněna prostřednictvím jejich začlenění do statistik jako zemědělských a ne domácích pracovníků.

Pro právní postavení žen pracujících v zemědělství je nesmírně důležité, aby byly plně uznány v zájmu zefektivnění stejných práv a možností včetně oblasti sociálního zabezpečení. Mateřství musí být poskytnuta účinná ochrana, přičemž existuje také potřeba lepšího přístupu ke zdravotní péči, vzdělání, celoživotnímu učení, zařízením pro děti a rodiny, zejména školkám, místním kulturním centrům a trhům, což vyžaduje větší investice a lepší veřejné služby ve venkovských oblastech. Toto je jediný způsob, jak zabránit vysokým stupňům chudoby a izolace, které postihují ženy v některých venkovských oblastech, a dosáhnout lepší sociální soudržnosti.

Karin Resetarits (ALDE), *navrhovatelka stanoviska Výboru pro kulturu a vzdělávání. – (DE)* Vážený pane předsedající, v současnosti pracuje více žen, avšak naneštěstí nepřiměřené množství jich pracuje v nejistých zaměstnáních. To znamená, že ženy musí být flexibilní, a přesto vydělávají málo. Mezi práce vyhrazené zejména ženám patří uklízení, pečování a pozice pokladní v supermarketech nebo nákupních střediscích; ekvivalentem těchto slov v angličtině je trojitě C – cleaning, caring, cashiering. Ale my ženy chceme jiné tři pozice, jejich ekvivalentem v angličtině je trojitě M: money jako peníze – stejná mzda za stejnou práci, management jako management – stále více žen je vysoce kvalifikovaných, takže by neměly mít problém proniknout skrz skleněný strop na vedoucí pozice, a nakonec motherhood jako mateřství – ano, chceme mít možnost spojit práci, kariéru a mateřství, a tohoto důvodu potřebujeme mnohem větší politickou podporu.

Nepotřebujeme jen více zařízení na hlídání dětí, jak je to stanoveno v barcelonských cílech. Ne, my potřebujeme péči o děti té nejvyšší kvality. Všechny matky a všichni otcové musí být schopni dovolit si péči o dítě a Společenství je musí finančně podpořit. Nejsou to jen děti zámožných rodičů, které by měly mít maximální podporu od útlého věku. Nepotřebujeme stejná práva jen pro muže a ženy, ale stejně tak potřebujeme stejná práva pro všechny děti. Vzdělání a výchova nezačíná ve škole, ale mnohem dříve. Musíme změnit způsob svého myšlení.

Mnoho z toho můžeme najít v prvotřídní zprávě paní Kauppiové, kterou podporujeme. Vyslovuji paní zpravodajce blahopřání.

Amalia Sartori, jménem skupiny PPE-DE. – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, také bych ráda pogratalovala paní Kauppiové za její zprávu, která poskytuje pohled na současnou situaci v oblasti práce v Evropě. Když jsme ve Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví měli příležitost nahlédnout do této problematiky, paní Kauppiová nám pomohla označit a objasnit určitý problém. Tímto problémem je fakt, že v Evropě existuje rozdíl v platovém ohodnocení mezi muži a ženami, rozdíl ve mzdě za stejnou práci, který nemůžeme tolerovat.

Tato situace vznikla i navzdory tomu, že školní docházka u žen je vysoká, v současnosti tvoří ženy 59 % absolventů v Evropě, vzrostlo také zapojení žen do pracovního procesu a ženy teď získávají značné uznání za výsledky, kterých dosahují. Věřím, že důležitějším bodem je, že zpráva poukazuje na některé prvky, které nepřestávají ztěžovat zapojení žen do pracovní činnosti s tím důsledkem, že se to v praxi děje bez jakéhokoliv opodstatnění, což je v úplném protikladu k evropským zákonům a k zákonům členských států zakazujícím rozdílnou odměnu za stejnou vykonanou práci. Neděje se to jen na jihu Evropy, jak se obvykle tvrdí, ale v rámci celé Evropy, dokonce i ve skandinávských zemích, a dokonce také v zemích, ve kterých nás tradice vede k akceptování zapojení žen do pracovního procesu a instituce jsou tu pevněji a lépe uznávány.

Věřím tedy, že pokud se zaměříme na témata zdůrazněná paní Kauppiovou – pokud by přerozdělení nákladů na příspěvky na mateřské a rodičovské dovolené mělo být všeobecnou praxí v členských státech – že tyto náklady, přestože je z části nesou firmy, podněcují zaměstnavatele, aby nabírali nižší počty zaměstnankyň, což má v důsledku dopad na jejich kariéru.

Teresa Riera Madurell, jménem skupiny PSE. – (ES) Vážený pane předsedající, pane komisaři, zároveň s poděkováním zpravodajce za její kvalitní zprávu chci především zdůraznit harmonii, která charakterizovala společné úsilí všech institucí EU v oblasti politiky rovnosti mužů a žen během roku 2007. Chvályhodný je pevný závazek našich institucí dosáhnout rovnosti mužů a žen, jak je to vyjádřeno v Evropském paktu pro rovnost žen a mužů přijatém Evropskou radou a v Plánu pro dosažení rovného postavení žen a mužů, který je účinný do roku 2010.

Co se týče ukazatelů uvedených ve zprávě, s přihlédnutím ke zprávě za předešlý rok, nedostatek podstatnějšího pokroku směrem k zásadě stejné mzdy za stejnou práci, o které se zmínila paní Sartoriová, je politováníhodný a právem kritizovaný. Rozdíly v odměňování žen a mužů v Evropské unii dosahují 15 %, přičemž jejich snížení bude vyžadovat v následujících letech větší úsilí.

Příznivou informací v této zprávě je, že šest z osmi milionů pracovních míst vytvořených v Evropské unii od roku 2000 bylo obsazeno ženami, ačkoliv jsou zde značné věkové rozdíly, které je třeba poopravit.

Závažným bodem, který vyplývá ze zprávy, je důležitost politiky rovnosti žen a mužů ve vztahu k demografickému problému, kterému čelí Evropa. Skutečností je, že ty členské státy, které přijaly politiku sladování soukromého a pracovního života u mužů a žen, mají vyšší porodnost, vyšší procento žen uplatňujících se na trhu práce a vyšší zaměstnanost.

Znepokojivé je také to, že starší ženy a matky v jednočlenných rodinách jsou i nadále skupinou s nejvyšším rizikem sociálního vyloučení.

Závěrem bych ráda, současně ze zprávou, poukázala na to, že by bylo velmi zajímavé a užitečné, kdyby roční zprávy o rovnosti mužů a žen v budoucnu obsahovaly statistiky pro kandidátské státy, které by potom mohly být použitelné při jednáních.

Anneli Jäätteenmäki, jménem skupiny ALDE. – (FI) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, gratuluji paní Kauppiové k důležité zprávě.

Rovnost žen a mužů je jedním ze základních principů EU, jak uvedl také komisař Michel, ale je to jen jeden základní princip „ve lhře“, jakou jsou tyto projevy a prohlášení. Ve skutečnosti EU nejeví velký zájem o rovnost mužů a žen, což bylo evidentní také v projevu komisaře Michaela. Řekl, že EU učiní všechno, co bude moci. To ale není nic konkrétního. Co udělá EU, aby zaručila, že směrnice přijaté na zajištění stejné odměny za práci a mnoho dalších otázek, budou skutečně zavedeny?

Myslím si, že EU by se měla probudit a uvědomit si, že muži a ženy by měli mít v Evropě vyrovnanější postavení. EU hodně mluví, ale méně jedná, stejně jako členské státy. Ve skutečnosti tato otázka nikoho nestrhne k činu, alespoň ne představitele EU. Předpokládám, že situace je stejná také v případě těch, kteří rozhodují, a v případě organizací na trhu práce v našich vlastních zemích. Existuje mnoho jiných, důležitějších problémů. Patrně je to také v tom, že rozdíl v platovém ohodnocení žen a mužů je všeobecně v zemích EU stále na úrovni 15 % a v mé zemi, která je průkopníkem v problematice rovnosti žen a mužů, tvoří bohužel 20 %.

Doufám, že komisař Michel a Komise jako celek si jednoho dne uvědomí důležitost této problematiky a udělají něco pro propagaci zásady rovnosti žen a mužů. Dnes jsou to jen prázdná slova.

Raül Romeva i Rueda, jménem skupiny Verts/ALE. – (ES) Vážený pane předsedající, gratuluji zpravodajce k její zprávě. Je v ní mnoho bodů, o kterých bych se chtěl zmínit, nicméně se zaměřím na dva, které se mi zdají nejvíce relevantní.

Za prvé vítám skutečnost, že se zpráva Komise za rok 2007 zaměřuje na otázky zaměstnanosti, jakým jerozdíl v odměňování žen a mužů, sladování pracovního a rodinného života a směrnice o rovném zacházení, vzhledem k tomu, že ekonomická nezávislost žen je jednou z priorit Plánu pro dosažení rovného postavení žen a mužů.

Ja pravda, jak se uvádí ve zprávě Komise, že šest z osmi milionů pracovních pozic vytvořených v Evropské unii od roku 2000 je obsazeno ženami. Toto by byl jistě pozitivní vývoj, kdyby neexistovala skutečnost, že většina nových pracovních pozic obsazených ženami jsou pozice na částečný úvazek, z nichž je mnoho nejistých a málo placených a které mají malou naději na zvýšení odměny za tuto práci.

Ve zprávě se také poukazuje na to, že při ostraňování rozdílu v odměňování žen a mužů nenastal žádný významný pokrok, což nám dává důvod ke znepokojení, protože průměrný plat žen je o 15 % nižší než plat mužů, v některých zemích je to dokonce až 30 %.

Za druhé bych rád zdůraznil něco, co se týká určité skupiny žen, a to těch, které pracují v zemědělství. Je zde potřeba zlepšit jejich právní postavení vzhledem k sociálnímu zabezpečení, k němuž by měly mít zaručený přímý přístup, a také vzhledem k jejich roli v držbě půdy v zemědělství, kde musí být dáno jasné stanovisko ke spoluvlastnictví rodinných držeb, přístupu k úvěrům a dědickým právům.

Komise by měla věnovat zvláštní pozornost oběma těmto bodům. Konkrétně musí zdvojnásobit své úsilí, aby bylo dosaženo větší rovnosti mezi ženami a muži, pokud jde o zacházení a jejich možnosti.

Eva-Britt Svensson, jménem skupiny GUE/NGL. – (SV) Vážený pane předsedající, ráda bych poděkovala zpravodajce, paní Kauppiové, a všem ostatním, kteří se zúčastnili této práce. Hlavní problém, který bych ráda zdůraznila v problematice rovnosti žen a mužů, je ten, že příliš mnoho lidí dnes věří, že máme rovné příležitosti. Někdy je rovnost v teorii pravdivá, avšak my před sebou máme dlouhou cestu, aby se tak stalo i ve skutečnosti. Toto usnesení zaměřuje pozornost na daný fakt a předkládá dobré návrhy k tomu, co je nyní opravdu třeba udělat.

Opakovaně, také v tomto Parlamentu, jsem žádala a zdůrazňovala potřebu statistik rozepsaných ve všech oblastech podle pohlaví. Jen když vidíme fakta, můžeme něco změnit. Jestliže nemůžeme odhalením faktů zdokumentovat obrovské rozdíly, které mezi pohlavími existují, budou ignorovány. Kromě toho si lidé neuvědomují, jak jsou tyto rozdíly obrovské. Proto opakují svůj požadavek – všechny statistiky musí být rozepsány podle pohlaví.

Ráda bych také zdůraznila svůj velký zájem, jenž je také zájmem mé politické skupiny, o rozdíly v zaměstnanosti mezi ženami a muži, pokud se týká placené práce; všem nám je známo, že neplacenou práci vykonávají ženy. Když vidíme čísla ukazující nárůst volných pracovních míst pro ženy, zároveň vidíme, o jaký typ zaměstnání jde. Většina nových pracovních míst pro ženy jsou příležitostné, nejisté pracovní pozice na částečný úvazek a málo placená místa. S touto situací musíme skoncovat.

Urszula Krupa, jménem skupiny IND/DEM. – (PL) Vážený pane předsedající, zpráva o rovnosti žen a mužů je dalším důkazem, že politika rovnosti žen a mužů hraje důležitou roli. Stejně tak ženy jako i muži mají právo hrát aktivní roli ve všech oblastech veřejného života a mají také nárok na zakotvení tohoto práva v zákoně. Avšak důstojnost není pocítována jen prostřednictvím zákonodárných aktů, ale také prostřednictvím přiměřeně úrovně materiální, duchovní a emocionální podpory, zejména v rámci zdravé rodinné struktury.

Naneštěstí současná propaganda znehodnocuje úlohu manželství, rodiny a matky a vštěpuje pocit viny těm děvčatům a ženám, které chtějí zůstat doma a starat se o děti. Místo poskytnutí podpory, právní ochrany, místo ocenění role manželky a matky vychovávající děti se setkáváme s objektivizací ženy, která je přetěžována očekáváními. To je znásobeno propagovanými názory týkajícími se antikoncepce, potratů, extrémního individualismu, konfliktu mezi rodiči a dětmi a dokonce oddalováním důchodového věku, což vede k psychickému a fyzickému zhroutilí.

Je důležité neustále lidem připomínat, že rovnost, čili stejná práva žen a mužů, neznamená stát se stejnou jako muž. Všechny formy ženského přizpůsobování se mužům, soupeření s muži na každé úrovni zbídačuje nejen ženy, ale také společnost jako celek, pokřivuje bohatství a vnitřní hodnoty ženství a mužství.

Dnes je potřebná určitá citlivost, abychom se vyhnuli jednání, které je odlišné od skutečných potřeb a tužeb lidí, a abychom překonali výstřednosti individualismu a morálního relativismu. Nezbytné je, zejména v situacích, kde není žádná základní infrastruktura pro ekonomický růst, potlačovat diskriminaci v mnoha oblastech života. Z tohoto důvodu mají sociální organizace, stejně jako zákony, poskytovat podporu při plnění našich povinností, namísto vštěpování a sjednocování toho, co vyvolává neklid a konflikt. Proto volám po důstojnosti každé lidské bytosti, aby byla respektována, nejen s ohledem na stejnou odměnu za práci, ale také s ohledem na respektování tradic, kultur, náboženství a hodnot, které jsou důležité pro národní a kulturní identitu, což v konečném důsledku obohatí současnou Evropu.

Lydia Schenardi, jménem skupiny ITS. – (FR) Vážený pane předsedající, vážení kolegové, zpráva, která je dnes před námi, je do značné míry cvičením v opakování toho, co je zjevné. Najdeme zde tytéž, už známé statistiky týkající se zaměstnanosti, rozdílů v odměňování žen a mužů a druhů práce. Můžeme zde stejně tak najít nekonečné popisy stálosti předsudků v souvislosti s ženami a muži a výslednou diskriminaci odrážející se v absenci žen v určitých odvětvích na trhu práce. Mám na mysli zejména progresivní technologii, vědu, výzkum a strojírenství.

Zpráva však obsahuje zjevné protimluvy. Jak můžeme přivítat globalizaci v odstavci 17 – uvítáním jejího pozitivního vlivu na přístup žen ke vzdělání, péči, zdravotní péči a zaměstnanosti, ať už doma, v rámci subdodavatelství, nebo v mikropodnicích – a zároveň v odstavci 18 zdůrazňovat negativní dopad globalizace v podobě feminizace chudoby? Který z těchto odstavců máme brát vážně?

Na jiném místě zpráva doporučuje stanovit opatření s celoevropskou platností pro zvýšení povědomí o nulové toleranci sexistických urážek. Ale co znamená sexistická urážka? Byla Ségolène Royalová, která bojovala v posledních francouzských prezidentských volbách, obětí sexistických urážek, když se jeden z jejích bývalých socialistických druhů vyjádřil, že není nejlepší kandidátkou na nejvyšší úřad v zemi? Anebo to bylo nic víc, než kritika, nebo prostě vyjádření názoru?

Je nebezpečné zakládat legislativu na pojmech jako jsou tyto, které nemají žádnou právní definici a ani ji mít nemohou. Kromě toho se zde zabýváme oblastí, která je v podstatě subjektivní a iracionální.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Dámy a pánové, opět se rozhořčujeme nad statistikami, které říkají, že ženy mají lepší výsledky, ale trvale o 15 % nižší platy. Ano, je tu skleněný strop, kdy muži do vyšších pozic pouštějí ženy jen neradi. Jsou tu i stereotypy, kterým někdy podléhají bohužel i samy ženy. To chceme změnit. Jsem ale přesvědčená, že když chce někdo něco změnit, měl by začít právě u sebe.

Statistika zaměstnanců Evropského parlamentu i Komise jasně říká, že na nejlépe placených místech pracují v drtivé většině muži. A na těch nejméně placených zase převládají ženy. Mnoho polyglotních vysoce výkonných vysokoškolaček tu pracuje za platy sekretářky. Jejich lépe placení nadřízení mají vesměs kvalifikaci dvojí. Jsou to muži a jsou tu dlouho.

Domnívám se, dámy a pánové, že doporučení evropských institucí ke genderové problematice bude bráno vážně až ve chvíli, kdy zde proběhne důkladná analýza odměňování z hlediska vzdělání a výkonu a přepracuje se platový systém i řízení lidských zdrojů. Jinak jsme vůči občanům v pozici těch, kteří káží vodu a pijí víno.

Marie Panayotopoulous-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Vážený pane předsedající, oslavujeme 50. výročí zakládající smlouvy sjednocené Evropy a také 50. výročí pokroku v zajišťování rovnosti mezi muži a ženami. Vyvrcholením toho druhého je horizontální vztah ve všech sférách činnosti Evropské komise a dialogu s občanskou společností.

V postojích a praktikách mnoha členských států EU se stále vyskytují skryté nerovnosti mezi muži a ženami. Je potřeba udělat analýzu a vyhodnocení negativních poměrů, jež způsobují tyto nerovnosti. Zpráva mé vážené kolegyně, paní Kauppiové, již tímto gratuluji, uvádí vícero způsobů, jak čelit částečné diskriminaci žen.

Chtěla bych obzvlášť vyzdvihnout opatření na podporu rovnocenné účasti mužů a žen na zajišťování živobytí pro rodinu, která je základním faktorem hospodářského rozvoje, prosperity a společenské soudržnosti EU. Z rovnosti žen a mužů by měly mít prospěch ženy, které se dobrovolně rozhodnou zůstat doma na delší nebo kratší období, aby se staraly o děti, starší lidi nebo jiné rodinné příslušníky. Skutečnost, že tyto ženy nejsou zaměstnané, by je neměla vystavovat diskriminaci ve vztahu k právům na důchodové a sociální dávky.

Pane komisaři, jsem velmi zklamaná situací řeckých žen. Podle tiskových zpráv jste zahájili jednání o porušení smlouvy proti mé zemi s cílem eliminovat flexibilnější věkové podmínky týkající se žen. Proč nemůže být dřívější přiznání důchodu dcerám a matkám výměnou za to, čím přispívají svým rodinám?

Rovnost ano, pane komisaři, ale ne rovnováha. Členské státy, EU a sociální partneři mohou dobře využít nově vytvořenou evropskou alianci pro rodiny. Mohou být propagovány osvědčené postupy a průkopnické postupy, které jsou příznivé pro rodinu. Budou držet krok s národními postupy, a tím podporovat rovnoprávnost.

Demografický problém v EU si žádá, aby měli muži a ženy rovné šance. Co se týče rodičovské dovolené, příslušná směrnice, na níž se dohodla výhradně Komise a sociální partneři, si žádá přepracování a Vy, pane komisaři, jste slíbil, že se tak stane v roce 2008.

Také je však potřeba, aby byl soukromý sektor povinen zaměstnávat mladé ženy a řešit propouštění mladých matek. Produktivita a rozvoj EU vyžaduje, pane komisaři, vytvoření mechanismu na monitorování diskriminace tohoto druhu. Očekáváme, že podniknete okamžité kroky.

Lissy Gröner (PSE). – (DE) Vážený pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, mohu ujistit paní Kauppiovou o plné podpoře naší socialistické skupiny v Evropském parlamentu ve všech bodech, kterým se věnovala ve své zprávě. Zpráva o rovnosti žen a mužů vychází v roce rovných příležitostí pro všechny a zároveň si také připomínáme padesát let politiky rovnosti žen a mužů v Evropské unii. Jestliže nebude vyvinut tlak a věci se nezmění, ženy nebudou nadále důvěřovat Evropské unii.

Bylo prohlášeno, že rok 2007 bude svědkem založení Evropského institutu pro rovnost žen a mužů. Jaká je situace, pokud jde o jmenování jeho vedení? Zde má náš Parlament právo promluvit. Jak daleko jsou vlastně přípravy na zaručení toho, že se institut ve Vilniusu stane provozuschopným ještě před koncem roku?

EU nevyužila své klíčové kompetence ve sféře stejného odměňování – ve významné oblasti, které se věnovaly mnohé kolegyně. Považuji za pobuřující, že 15 % žen stál dostává nižší mzdu než muži. Švédsko je jedinou zemí, kde je situace lepší, s hodnotou pouze 10 %. U nás, v Německu, je to 26 % a já to už dál nebudu tolerovat. Toto je případ, kdy musí Komise sebrat odvalu, aby vyvinula tlak na členské státy.

Co se týče sladění pracovního a rodinného života, pan Špidla už v této oblasti přijal opatření. Jsem ráda. Podporujeme skutečnost, že otcové musí také přispět svým dílem. Podnikům tedy v této oblasti patří velká zodpovědnost. Proto naše skupina spustila celoevropskou podpůrnou kampaň.

Chceme kvalitativní a kvantitativní hodnocení opatření, která přijímáme, např. v rámci strukturálních fondů. Nedávné slyšení ve Výboru pro regionální rozvoj ukázalo, že se dosud téměř vůbec nepřihlíželo ke skutečnosti, že ženy mají o mnoho menší prospěch z rozpočtu EU než muži. Tvorba rozpočtů s ohledem na rovnost žen a mužů je proto naším dalším klíčovým požadavkem.

Komise avizovala opatření ve dvou oblastech: zavedení legislativních opatření pro boj proti vícestranné diskriminaci a také pro boj proti násilí na ženách. Dnes jsme se tohoto tématu skoro vůbec nedotkli, ale je to naléhavý problém, který je třeba řešit.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Chtěla bych poděkovat paní zpravodajce za to, že znovu upozornila na důležitý problém. Nedomnívám se, že bychom touto zprávou rozrazili dveře dokořán. Je celkem možné, že tyto dveře už byly otevřené, ale pokud máme nad hlavou skleněný strop, pak se tímto problémem musíme stále znovu a znovu zabývat.

Ve svém příspěvku bych se ráda změřila na dvě záležitosti. Zejména beru-li v úvahu skutečnost, že strategie zavádění rovných práv pro obě pohlaví je důležitým prostředkem pro dosažení hospodářského rozvoje.

Navzdory tomu, že podle zákona existují ve všech zemích Evropské unie rovná práva pro ženy a muže, ve skutečnosti stále přetrvává nerovnost v rozdělování moci a přístupu k hospodářským, sociálním a kulturním zdrojům mezi muži a ženami. Je to zaviněno přetrváváním panujících zvyků a jejich vlivem na nerovné dělení rodinných povinností, jakož i překážkami, se kterými se většina žen setkává při sladění pracovního a rodinného života. Lituji, že to musím říct, ale je to důkazem nedostatku demokracie na evropské úrovni.

Rovná účast obou pohlaví v procesu rozhodování je nezbytným předpokladem demokracie, a proto se nyní vyjádřím k rozhodování ve všech oblastech. Liberálové tvrdí, že právo lidí samostatně se rozhodovat je klíčem k úspěchu. Svobody výběru se dá dosáhnout jen tehdy, jestliže si ženy a muži mohou sami vybrat ve všech oblastech. Aby muži a ženy, opakují, muži a ženy, mohli sladit práci a rodinu, potřebujeme kvalitní zařízení na hlídání dětí, pracovní prostředí příznivé pro rodinu a podpůrný legislativní rámec.

Je také důležité zlepšit legislativní, stejně jako nelegislativní rámec a zvýšit úroveň informovanosti společnosti. Totéž se týká i zastaralých modelů myšlení, jinak řečeno, ženy se musí změnit z účastnic na ty, které rozhodují. Potom budeme moci hovořit o společnosti, kde jsou zastoupeny a zohledněny zájmy obou pohlaví, o společnosti, která je skutečně demokratická.

Hiltrud Breyer (Verts/ALE). – (DE) Vážený pane předsedající, pane komisaři, paní Kauppiová, dámy a pánové, tento rok jsme oslavili 50. výročí vzniku EU a můžeme se ohlédnout zpět na 50 let mezníků ve vztahu k rovnosti žen a mužů. Přece však považuji zjištění zprávy Komise o rovnosti z roku 2007 za hořké sousto, které máme spolknout. Zpráva odhalila, že v mnoha oblastech má rovnost pohlaví jen slovní podporu lidí a stále je daleko od reality.

Dnes jsme slyšeli mnoho statistik – v míře zaměstnanosti mužů a žen jsou velké rozdíly a v mnoha členských státech mají ženy, až na několik výjimek, vyšší míru nezaměstnanosti. Téměř jedna ze tří žen pracuje na částečný úvazek. Víme, že ženy jsou stále nedostatečně zastoupeny ve vládních a vedoucích postech. Je skutečně ostuda, že průměrný rozdíl v odměňování práce mezi ženami a muži představuje 15 % a v Německu se zvyšuje až na 27 %.

Jsem také ráda, že se Komise zabývala otázkou povinné rodičovské dovolené pro otce. Bylo vcelku jasné, že otázka sladění rodiny a práce patří do agendy Komise. Avšak zdá se, že v ostatních oblastech politiky rovnosti žen a mužů zůstala Komise nečinná. Říkám to proto, že jsme od Komise neslyšeli žádné politické podněty, kromě výše uvedené rodičovské dovolené pro otce.

Byl zmiňován Institut pro rovnost žen a mužů a také násilí páchané na ženách. Co dělá Komise, aby se vypořádala s rozdílem v odměňování práce? To, co poslouchám, se příliš neliší od prázdných slov. Je naší povinností, abychom v této oblasti udělali víc, včetně tvorby rozpočtu s ohledem na rovnost žen a mužů, který byl odhlasován na celé roky. Kde jsou však ukazatele? Požádala bych tedy Komisi, aby navrhla ambiciózní legislativu, ať se politika rovnosti pohlaví stane opět světelným majákem v EU.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL). – (NL) Vážený pane předsedající, moje poděkování a poklona patří paní Kauppiové za její zprávu, mám však několik připomínek pro Komisi. Komise pravidelně vyjadřuje slovní podporu rovnosti žen a mužů a dnes tak opět učinila, ale znovu neuspěla a neproměnila své dobré úmysly v konkrétní činy. A co je ještě horší, místo toho, by podnikla kroky ke zmírnění nerovnosti mezi ženami a muži, aby zápasila s chudobou a pomáhala ženám řešit problémy, se kterými se každý den setkávají, politika Komise často jejich pozici ještě více ztěžuje.

Dobрым příkladem je „flexikurita“, tedy opatření, která dělají zákony týkající se propouštění flexibilními. Pokud se budou realizovat návrhy Komise nastíněné v zelené knize, jsou to právě ženy, často zaměstnáváné na základě krátkodobých smluv jako pracovnice na výpomoc a poměrně špatně placené, kdo bude trpět. Jsou to konkrétně ženy, kdo má problémy s otázkami jako vytváření důchodových prostředků, zdravotní náklady a sladění péče o rodinu a placené práce. A co dělá Komise? Místo toho, aby poskytla ženám, vlastně obecně pracujícím, jistotu, která by trochu zjednodušila život, Komise navrhuje způsobit ještě větší nejistotu.

Z této zprávy o nerovnosti mužů a žen vyplývá, že v roce 2007 stále přervávají vážné rozdíly. Je třeba dát větší prioritu překonání tohoto problému slovy i činy. Hledisko rovnosti pohlaví by se mělo automaticky uplatňovat ve všech politikách Komise. Považuji to opravdu za žalostné, že Komisi tuto skutečnost stále musíme připomínat.

John Whittaker (IND/DEM). – Vážený pane předsedající, ze zprávy vidím, že v tomto programu využití našich prostředků na podporu zvýšení povědomí o nerovnosti mezi ženami a muži, na zasahování do firemních rozhodnutí a na ovlivňování firem, aby nabízely flexibilní práci a štedré dovolenkové programy, nedojde k žádné změně. Nikde však nevidím, že by se připouštěly i vedlejší účinky. Chybí uznání, že většina tohoto sociálního inženýrství jde z velké části proti sobě.

Jednoduchá logika, ať se vám to líbí, nebo ne, je v tom, že pokud je dražší zaměstnat ženu, potom bude do zaměstnání přijato méně žen navzdory pravidlům, která brání zaměstnavatelům, aby uváděli pohlaví ve svých pracovních nabídkách a během pohovorů. Veškerá navržená legislativa, která má zabránit diskriminaci žen, starých lidí nebo menšin, přináší nežádoucí výsledek projevující se ponižováním těch, kteří by něčeho dosáhli i bez ní.

Všechna naše pracovní místa, pro muže i ženy, závisí na bohatství vytvořeném hospodářstvím. Většinu pracovních míst poskytují malé podniky. Tedy, ne jako v tomto Parlamentu, tam venku, v reálném světě malých podniků, jsou zaměstnány ženy a muži a vydělávají peníze produkcí zboží a služeb, za které jiní lidé

rádi zaplatí. Tato posedlost podporováním rovnosti žen a mužů je jen jednou z mnoha možností plnění se do záležitostí malých podniků. Pokud budeme nadále přidávat náklady a omezení, budou podniky méně zaměstnávat a také méně platit. Nakonec budeme mít větší rovnost, ale všichni, muži i ženy, budeme chudší.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Vážený pane předsedající, rád bych pogratoval paní Kauppiové. Všichni souhlasíme s potřebou zvyšovat porodnost v Evropě, aby se zlepšila demografická situace. Jestliže se to podaří, a to se musí podařit, bude to znamenat, že významný počet žen, zejména mladých žen, bude muset odejít alespoň na čas z trhu práce. Je to problém, protože v mnoha částech Evropy máme už nyní nedostatek pracujících.

Například, vědecká sféra v Evropě pocituje deficit, který představuje až 700 000 osob. Naproti tomu je v Evropě sotva jeden ze čtyř lékařů a jen jeden z desíti profesorů žena. A to v situaci, kdy v Evropě získává vyšší vzdělání více žen než mužů. Znamená to, že ženy jsou dobře připraveny na akademickou práci, ale přerušují ji a nepokračují v ní.

Podněty a možnosti nabízené ženám, aby nastoupily do zaměstnání, se v jednotlivých sektorech musí lišit. Například v sektoru vzdělávání existuje množství jednoduchých kroků. Za prvé, možnost dělat akademickou práci doma. Za druhé, zajištění kvalitních a dostupných mateřských škol v těsné blízkosti institutů a univerzit. Z třetí, hlídání dětí muži nebo ženami. Za čtvrté, možnost získání akademických titulů během mateřské dovolené. Nakonec za páté, ujištění, že muži a ženy vydělají za stejnou práci stejně.

Evropa nemůže dovolit, aby přetrvávala situace, kdy vzdělané a kvalifikované ženy v akademických oblastech doplácí na to, že rodí děti. Naštěstí někdo projevil zájem o tuto oblast.

UNESCO spolu se společností L'Oréal už několik let organizuje projekt pro ženy v akademickém sektoru. Výsledky, velmi dobré výsledky, můžeme vidět na výstavě, která bude otevřena příští pondělí, 1. října, v Evropském parlamentu v Bruselu, v prvním patře proti bance KBC. Rád bych vás všechny srdečně pozval k její návštěvě.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Roku 2005 jsem ve své zprávě o lisabonské strategii z hlediska problematiky rovnosti žen a mužů poukazovala na různé formy diskriminace postihující evropské ženy.

Změnilo se něco o dva roky později, po mnoha diskusích a dobrých záměrech, mnoha debatách a konferencích, mnoha zprávách a studiích? Jaký pokrok nastal, pokud jde o rozdíly v platovém ohodnocení mezi muži a ženami, účasti žen na rozhodovacím procesu nebo ve věci sladování pracovního, rodinného a soukromého života mužů a žen? Ačkoli v některých členských zemích došlo k pokroku, na evropské úrovni se, bohužel, změnilo velmi málo.

Rozdíl mezi muži a ženami v platovém ohodnocení i nadále dosahuje průměru 15 % a účast žen v rozhodování se zvýšila jen o 1 %. Ženy stále věnují až třikrát více času rodinným povinnostem než muži. Navzdory tomu se zvyšuje počet žen na univerzitách. Pomalu se prosazují, ale stále narážejí na mnohé formy diskriminace, zejména když se stanou matkami, a právě z toho důvodu. Možná proto je porodnost tak nízká. Přistěhovalkyně a utečenky, ženy z etnických menšin, starší ženy, ženy se zdravotním postižením, všechny tyto skupiny čelí dvojí diskriminaci.

Potřebujeme lepší zákony. Takové zákony o rovnosti žen a mužů, jaké byly přijaty ve Španělsku a Portugalsku, ale také žádáme, by byly dodržovány současné zákony, zejména zákony o reklamě a mediálních prostředcích. Musíme změnit zákony, abychom změnili postoje. Vyžadujeme méně slov a více výsledků.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, otázka stejných příležitostí pro ženy a muže je i nadále závažnou otázkou v EU. V roce 2006 se změnilo jen málo. Platy žen v EU jsou stále o 15 % nižší než platy mužů. Ženy, které se vracejí na trh práce nebo stoupají po kariéřním žebříčku, čelí vážným problémům.

Směrnice Rady z roku 1975 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se uplatňování zásady stejné odměny pro muže a ženy nebyla dosud provedena. Členské státy neprokazují žádnou politickou vůli řešit problémy týkající se nerovnosti mezi ženami a muži a začleňování se na pracovišti. Z tohoto důvodu souhlasím s návrhem zprávy, podle kterého by měla Komise vypracovat studii o tom, jak členské státy provádějí právní předpisy Společenství v oblasti rovnosti žena mužů, a přijmout náležitá opatření v případě, že tyto předpisy nebyly provedeny.

Když už mluvíme o začleňování žen na pracovišti, chtěla bych zdůraznit význam osvědčených metod a jejich šíření, zejména při zlepšování možností týkajících se účasti žen v politice a v politickém rozhodovacím

procesu. Moje země, Litva, s tím má zkušenosti. Komise a také účinné využívání Evropského sociálního fondu mohou přispět k šíření těchto metod.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Nepatřím ani k zastáncům extrémního feminismu a ani si nemyslím, že demokracie by měla být slepá pokud jde o problematiku rovnosti žen a mužů, proto vítám tuto iniciativní zprávu paní zpravodajky Kauppiové, ke které jí srdečně gratuluji.

Problematika sladování nároků na profesionální kariéru a rodinných povinností je velmi žhavým problémem, do této sféry patří v současnosti mateřská, rodičovská a otcovská dovolená. Vzhledem ke změně podmínek v globalizovaném světě bychom měli i z úrovně Evropského parlamentu povzbudit členské země, by tyto systémy modernizovaly. Na základě podnětu mladých rodin by bylo možná přínosné, aby členské státy zvážily zavedení vyplácení dávek v období mateřské dovolené v trvání minimálně 12 měsíců ve výši 100 % příjmu a v období rodičovské dovolené minimálně 24 měsíců, kdy se matky, resp. otcové naplno věnují svému dítěti, minimálně ve výši 50 % příjmu.

Doba mateřství a rodičovství je v jazyce zákona formulována stále jako dovolená, navzdory tomu, že nejen matky, ale i psychologové, lékaři, sociologové a mnozí další odborníci souhlasí s rodiči v tom, že na mateřské a rodičovské dovolené v žádném případě nejde o dovolenou. Myslím, že nastal čas začít jazykem, kterým se o mateřství a rodičovství mluví, a nazvat mateřskou dovolenou výstižnějšími slovy. Po skončení přestávky v aktivním pracovním životě je potřeba ulehčit bezbariérový návrat matek a otců na pracovní trh a pokračování v jejich profesionální kariéře.

Za důležité pokládám položení důrazu na potřebu vzdělávacích opatření během rodičovské dovolené s cílem vyrovnat se se změnami nároků zaměstnání a zároveň posilování klíčových znalostí, jako jsou podnikatelský duch, vědecký a technologický přístup. Pro tento účel by mohly být v regionech využity také strukturální fondy. Jsem přesvědčena, že naše společnost si musí mateřství a rodičovství vážít o mnoho více. Rodiče mají nesmírně zodpovědnou úlohu při formování společnosti, jaké děti vychovají, taková bude celá Evropa.

Zároveň na základě takových opatření by se určitě více žen mohlo věnovat vedle výchovy dětí i náročnější, např. vědecké kariéře.

Anna Hedh (PSE). – (SV) Vážený pane předsedající, pane komisaři, je trochu skličující stát zde a mluvit o zprávě týkající se nerovnosti mezi ženami a muži v Evropské unii v roce 2007. Nemělo by to být nutné. Mělo by to být samozřejmé, zejména vzhledem ke skutečnosti, že EU má převahu žen. Smutnou pravdou však je, že je to potřeba. Je velmi důležité dostat muže na hrací plochu a přinutit je skórovat. Jinak je zápas ztracený. Zde je několik příhrávek mužům. Zaměstnanost žen se musí zvýšit. Ženy musí mít právo na práci na plný úvazek a možnost práce na částečný úvazek. Rozdíly v odměňování se musí zrušit. Mají ženy v EU opravdu o 15 % menší hodnotu než muži? Ženy musí mít větší zastoupení v zasedacích místnostech správních rad, v politice a v průmyslu. Otcové musí převzít více zodpovědnosti za domácnost a rodinu a vybrat si svůj podíl rodičovské dovolené hlavně v zájmu svých dětí.

Je hodně důležitých věcí, které musí Parlament připomínat Komisi a členským státům, aby je udělaly. Doufáme, že poslouchají a podniknou potřebné kroky!

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Srdečně gratuluji kolegyni Kauppiové k této velmi dobré zprávě, která je výsledkem úzké spolupráce všech členek Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví.

Zpravodajka velmi dobře podtrhla důležitost implementace politiky rovnosti mezi muži a ženami do lisabonské strategie. Jedním z cílů lisabonské agendy je zvýšit počet žen, které pracují, které jsou v pracovním poměru. Ve stejné době však nejsme schopni formálně uznat neformální práci žen, která není finančně ohodnocena. Víme o ženách, které pracují, by zajistily solidaritu mezi generacemi, které se angažují jako dobrovolnice a které vytvářejí přijatelné podmínky pro sociální vztahy. Tato neformální práce však není placena. Nechceme ji oficiálně uznat, protože za ní nevidíme peníze, které cirkulují. Podle mě je tato logika jednou z forem diskriminace vůči ženám. Jsem přesvědčena, že by to mohl být reálný politický projekt pro našeho přítele, pana komisaře Špidlu, uznat neformální a finančně neohodnocenou práci žen. Vyřešilo by to i mnohé problémy menšin, o kterých jsme hovořili.

Abychom pokročili v této problematice, máme v Evropě i ve světě osobnosti a instituce, které nám nabízejí matematické a statistické modely a jejich politické uplatnění. Jedním z nich je už vícekrát zmiňovaný Gary Becker, nositel Nobelovy ceny za ekonomiku.

Pane předsedající, pane komisaři, vážené kolegyně, dovolila jsem si upozornit na skutečný problém rovnosti mezi muži a ženami.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Vážený pane předsedající, nastal čas, aby členské státy konečně podnikly různé kroky k odstranění zastaralých vzorců chování a rozhodování, především v řízení, aby se ve všech politikách věnovalo více pozornosti otázce rovnosti mezi ženami a muži.

Stále se vyskytují rozdíly v zacházení s muži a ženami. Vedou například k nízkým příjmům a diskriminaci těhotných žen a mladých matek. Navzdory nadějnému znamení, pokud jde o zaměstnanost žen – od roku 2000 působí ženy na šesti z osmi milionů nových pracovních míst vytvořených v Evropské unii –, rozdíl v platovém ohodnocení mezi muži a ženami v EU stále dosahuje průměru 15 % a v některých zemích až 30 %.

Je nepřijatelné, že jen kvůli mateřství, které je zodpovědností obou rodičů, se na trhu práce zachází se ženami hůře než s muži, což ovlivňuje jejich kariéru, příjem a později i důchodové dávky. Je nezbytné překonat předsudky v oblasti rovnosti žen a mužů a z tohoto důvodu jsem pro návrh, aby se v rámci politiky soudržnosti vytvořila rozpočtová položka, která by sloužila k financování opatření zaměřených na podporu rovných příležitostí a zkoumání dopadů politických strategií na život žen.

Ráda bych srdečně pogratulovala paní Kauppiové k vynikající zprávě.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). – (RO) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, věřím, že přišel čas, aby Evropská unie náležitě finančně podpořila vznešené cíle popsané ve Smlouvě, jako například boj proti diskriminaci v oblasti rovnosti žen a mužů nebo dosažení stejného platového ohodnocení pro ženy a muže.

Zpráva, o níž zde rojukeme, představuje jednu z hlavních příležitostí otevřených pro rovnost žen a mužů prostřednictvím rozpočtu Evropské unie. Sestává ze strukturálních fondů a fondů soudržnosti, z úrovně, na níž je potřeba vidět ulehčení přístupu žen k evropským zdrojům. Podle údajů, které máme, po posledním rozšíření Evropské unie získaly ženy srovnatelně méně prostředků z regionálních fondů a z fondů soudržnosti. To je potřeba napravit.

Nestačí však analyzovat jen regionální a kohezní fondy, ačkoli jejich význam v rozpočtu EU – téměř 36 % – nás nutí bojovat, aby se dostaly k co největšímu počtu žen.

Musíme také vidět, jaký je nejnovější vývoj v tradičních programech politiky Evropské unie v oblasti rovnosti žen a mužů, jako jsou PROGRESS, Daphne nebo EQUAL. Ačkoli v tomto roce program PROGRESS jako celek a i jeho pátá část, věnovaná rovnosti žen a mužů, těží z doplňkových fondů, je to relativní, protože v roce 2008 je rozpočtová položka pro rovnost menší než v předcházejícím roce.

Program Daphne zaměřený na boj proti domácímu násilí dosáhl vynikajících výsledků, čehož si všimla Evropská komise a doporučila zvýšení rozpočtu ve srovnání s rokem 2007. Pro oba tyto programy, a také pro program EQUAL nařídila Rada snížení ve srovnání s částkami navrženými Komisí v předběžném návrhu rozpočtu. Navíc, Rada navrhla také snížení prostředků pro nový institut zabývající se otázkami rovnosti žen a mužů o 7,5 %, což je zcela neospravedlnitelné snížení prostředků pro začínající evropskou instituci.

Bohužel neustále pozorujeme, že Radě chybí politická vůle, pokud se jedná o uskutečňování evropských strategií týkajících se rovnosti příležitostí a rozpočtové přiděly. Proto musí Parlament, jako jeden z orgánů s rozpočtovými pravomocemi, vyrovnávat tento deficit a zajišťovat důslednost ve vztahu ke politice rovnosti žen a mužů Evropské unie.

Esther De Lange (PPE-DE). – (NL) Vážený pane předsedající, také bych ráda poděkovala paní zpravodajce za vynikající a objektivní zprávu. Mnohé z bodů už byly zmíněny. Jako členka Výboru pro práva žen a Výboru pro zemědělství se budu zabývat zejména pozicí žen v zemědělství.

Čeho si jako prvního každý všimne, je přehlížení mnoha žen pracujících v oblasti zemědělství. 40 % míst v zemědělství je obsazeno ženami, ale mnohé oficiální statistiky včetně statistik Eurostatu, pane komisaři, se dívají buď jen na ženy jako zaměstnankyně nebo jako zaměstnavatelky. Nehledí vůbec na vypomáhající manželky, přestože tyto ženy tvoří největší kategorii pracovníků v mnoha rodinných podnicích v severovýchodní Evropě. Významně přispívají k podnikání a také často napomáhají při rozvoji činnosti zemědělského podniku a venkova. Proto vyzývám Eurostat, aby tuto velkou skupinu žen zahrnul do oficiálních statistik. Vyzývám Komisi, aby přihlížela k této velké kategorii pracujících žen při vytváření svých politik.

Navíc je to právě tato kategorie pracujících partnerek, která v některých členských státech naráží na každodenní praktické problémy, například při nabývání důchodových práv, při získávání sociálního zabezpečení, když jejich zemědělský podnik přestane fungovat, když se rozvedou a také když jsou

práceschopné nebo jsou na mateřské dovolené. Musím však s radostí říct, že v Holandsku se už podnikají kroky k nápravě této situace. Chtěla bych upozornit Komisi na projekt „Je verdiende loon“ („Je to právem tvoje“), který byl u nás spuštěn za pomoci ESF s cílem poukázat na překážky, kterým tyto partnerky čelí. Doufám, že Komise vezme jeho závěry v úvahu při sestavování budoucí politiky, abychom díky těmto pracujícím ženám i nadále mohli mít silné evropské zemědělství a životaschopný venkov.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Vážený pane předsedající, vážení kolegové a kolegyně, od roku 2000 na šesti z osmi milionů nových pracovních míst působí ženy. Můžeme se domnívat, že skutečně nastal čas rovnosti příležitostí ve vztazích mezi ženami a muži nebo dokonce pozitivní diskriminace. A přece to nemůžeme říci, neboť pravá podoba těchto pracovních míst šesti milionů žen tomu odporuje.

Nemůžeme skutečně řešit hrozbu stárnutí a demografického poklesu, kterým se v současné době zabývá Evropa a členské státy, pokud je většina pracovních míst pro ženy nejistá, na částečný úvazek nebo nedostatečně placená. I nadále je v Evropě 15 % rozdíl v platovém ohodnocení v neprospěch žen.

Členské státy všeobecně, a Rumunsko není výjimkou, budou muset investovat do vzdělávání zbaveného předsudků v oblasti rovnosti žen a mužů, přijímat srozumitelné politiky, které sladí rodinný a profesionální život žen a mužů.

Ráda bych pogratulovala paní zpravodajce k její pozoruhodné práci. Skutečně se domnívám, že potřebujeme každoroční vyhodnocení výsledků činností zahrnutých v Plánu pro dosažení rovného postavení žen a mužů. Potřebujeme konečnou dohodu o takových záležitostech, jako jsou náklady na příspěvky na mateřskou a rodičovskou dovolenou, uplatňování individuálního přístupu k důchodovým právům a systému sociálního zabezpečení a systémů daňových.

Louis Michel, člen Komise. – (FR) Vážený pane předsedající, dovoluji mi nejprve říci, že Komise do velké míry sdílí znepokojení, která vyjádřila většina řečníků. Některá z nich – vlastně všechna – si žádají opatření, která už Komise přijímá.

Jak jistě víte, úkolem Komise je monitorovat provádění a uplatnění práva Společenství v oblasti rovnosti žen a mužů. V podstatě to znamená, že Komise dává podněty k řízení o porušení práva a pokračuje v nich, když se ukáže, že členský stát řádně neprovedl nějakou směrnicí, nebo když se na ni obrátí občan se stížností na nevhodné provedení nebo uplatnění směrnice. Takže, co se týče jednání o porušení směrnice o rovném zacházení se ženami a muži, v dubnu 2007 bylo zasláno 18 dopisů. Komise v současnosti zkoumá odpovědi a v prosinci se očekává rozhodnutí o odůvodnění stanoviska.

Dovolte mi, abych se v rychlosti podíval na pár podrobnějších a specifitějších problémů. Pokud jde o založení Evropského institutu pro rovnost žen a mužů ve Vilniusu, správní rada zasedala v říjnu a nyní probíhá výběrové řízení na obsazení místa ředitele.

Přejdu k iniciativám týkajícím se rozdílu v platovém ohodnocení mezi muži a ženami. Více poslankyň, které vystoupily, zdůrazňovalo rozdíly v odměňování – a oprávněně. V roce 2008 provede Komise analýzu současných právních předpisů s cílem zjistit jejich přiměřenost a navrhnout nezbytné změny.

Pokud jde o otázku žen v zemědělských oblastech, soukromé podnikatelky pracující v zemědělství už reflektuje směrnice 86/613/EHS. Komise začala zkoumat tento právní předpis, aby zjistila, zda je účinný, a určila, co je třeba změnit.

Konečně se dostávám k více ideologické otázce týkající se flexikurty, na kterou však chci reagovat. Cílem flexikurty je zvýšit flexibilitu na trhu práce – ne zvýšit nejistotu – a zároveň vytvářet lepší možnosti výběru poskytovaných dodatečných prostředků na adaptaci pracovníků, například prostřednictvím školení nebo kroků ke sladování soukromého a pracovního života.

Předsedající. – (FR) Přijměte, prosím, moji omluvu, pane Micheli. Toto je systém, který se v současnosti snažíme změnit jako součást reformy fungování Parlamentu.

Je nevhodné, nejen z ohleduplnosti k panu komisaři, ale i ke všem poslancům, kteří sledovali diskusi, aby rozprava skončila podobnou hádkou těsně před hlasováním.

Omlouvám se, pane komisaři.

Předsedající. – Rozprava byla ukončena.

Omlouvám se řečníkům, jejichž vystoupení jsem musel zkrátit, neboť přidělený čas není zcela přiměřený. V našich rozpravách by neměla být žádná minutová vystoupení, protože nejsou skutečným přínosem k diskusi. Tento problém je ale součástí rozpravy o reformě parlamentního jednání, které se budeme v krátkosti věnovat.

Hlasování se bude konat za chvíli.

Písemná prohlášení (článek 142)

Zita Gurmai (PSE), písemně – (HU) Myslím si, že z hlediska zabezpečení rovnosti žen a mužů je životně důležité disponovat podrobnými, systematickými a objektivními informacemi včetně přístupu k harmonizovaným statistickým údajům Společenství, které jsou pokud možno co nejširší a nejaktuálnější. Vzhledem k tomu se zároveň domnívám, že jsou obzvlášť důležité výroční zprávy, ve kterých Komise prezentuje situaci mužů a žen.

Společenství udělalo velký kus práce při rozšiřování právního základu pro rovnost žen a mužů, jenže další otázkou je, zda to v praxi přineslo nějaké výsledky. Do jisté míry přináší odpověď na tuto otázku výroční zpráva. Domnívám se, že by bylo potřeba zavést systematické sledování skutečného postupu při naplňování strategických cílů, které jsou stanoveny pro roky 2006-2010 v Plánu pro dosažení rovného postavení žen a mužů, a to, aby se zkontrolovalo, zda členské státy v praxi zavádějí legislativu, a prozkoumala se integrace začlenění hlediska rovnosti žen a mužů do systému Společenství, jakož i účinky různých projektů z hlediska rovnosti žen a mužů.

Protože budoucnost Evropské unie bude do velké míry záviset na tom, jak dokážeme získat více žen na pracovní místa, musíme věnovat zvláštní, podrobnou a cílenou pozornost zkoumání účasti žen na pracovním trhu a způsobů jejich mobilizování, abychom odstranili překážky, které ženám brání najít si zaměstnání, postupovat ve své kariéře nebo sladit pracovní a rodinný život, a stejně tak i zkoumání situace znevýhodněných žen (přistěhovalci, etnické menšiny, rodiče samoživitelé).

Joseph Muscat (PSE), písemně. – (MT) Článek 141 Smlouvy o ES říká, že „Každý členský stát zajistí uplatňování zásady rovné odměny pro muže a ženy za stejnou práci nebo práci stejné hodnoty.“

Je to velmi důležitá zásada a my musíme zajistit její provádění v každé zemi.

Věřím, že přišel čas udělat další krok vpřed.

Na Maltě máme několik situací, při kterých jsou lidé, ženy i muži, placeni podle různých sazeb a systémů, navzdory skutečnosti, že vykonávají stejnou práci. Tyto rozdílné platy se odůvodňují na základě byrokratických kritérií, jako například rokem, v němž byly tyto osoby zaměstnány.

Pokud se tato diskriminace vyskytne mezi dvěma ženami nebo dvěma muži, nejde v striktním výkladu o porušení Smlouvy o ES.

Podobné situace existují a jsou zřejmé ve veřejném sektoru jako i jinde.

Z tohoto důvodu je potřeba, aby Komise stejně jako i vlády členských států podnikly nové iniciativy, aby zajistily uplatnění jedné prosté zásady: stejný plat za stejnou práci, ať jste kdokoliv.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

předseda

5. Přivítání

Předseda. – Je pro mě velkým potěšením přivítat jménem Parlamentu delegaci členů Národního lidového kongresu Čínské lidové republiky, kteří jsou usazeni na galerii mezi významnými návštěvníky.

(Potlesk)

Členové delegace přijeli do Štrasburku, aby se setkali se svými kolegy z Evropského parlamentu při příležitosti 25. výročí meziparlamentního setkání členů Evropského a čínského parlamentu.

Delegaci vede pan Wang Jing-fan, místopředseda Výboru zahraničních vztahů Národního lidového kongresu Čínské lidové republiky. Delegace zahrnuje pět členů Stálého výboru Národního lidového kongresu včetně

Jeho excelence, pana Čcheng-čüan Kuana, čínského velvyslance při Evropské unii a několik dalších vysoce postavených představitelů Oddělení zahraničních vztahů Národního lidového kongresu.

Dnes odpoledne cestuje delegace do Athén, kde bude pokračovat ve své návštěvě Evropy. Členům delegace přeji příjemný zbytek pobytu na území Evropské unie.

6. Potřeba komplexní strategie boje proti rakovině (písemné prohlášení): viz zápis

7. Žádost o zbavení poslanecké imunity: viz zápis

8. Pořad jednání: viz zápis

9. Hlasování

Předseda. – Dalším bodem programu je hlasování.

(Výsledky a ostatní podrobnosti o hlasování: viz zápis)

9.1. Elektronické knihovny (hlasování)

– Zpráva: Descamps (A6-0296/2007)

9.2. Účinnost a spravedlnost v evropských systémech vzdělávání a odborné přípravy (hlasování)

– Zpráva: Zatloukal (A6-0326/2007)

9.3. Provádění rozhodnutí Rady o moratoriu na trest smrti (hlasování)

– Návrh usnesení: RC-B6-0357/2007

9.4. Operace v rámci EBOP na východě Čadu a na severu Středoafričké republiky (hlasování)

– Návrh usnesení: RC-B6-0362/2007

– Před hlasováním o odst. 3 písm. h):

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, v tomto usnesení především tvrdíme, že EUFOR má být považováno za přemostující sílu s dočasným mandátem, který má nahradit následující mise. Vláda Čadu však dopisem ze 21. září neobjasnila, zda k tomu dá souhlas, proto vzniká tento pozměňovací návrh k odstavci 3 písmeno h):

– (DE) „Před začátkem rozmístění EUFORu je potřebný jasný závazek vlády Čadu přijmout hodnocení mezinárodního společenství týkající se nezbytnosti následující mise.“

– (DE) Text dále pokračuje.

Philippe Morillon (ALDE). – (FR) Vážený pane předsedo, nezajímá jste se o náš názor na tento pozměňovací návrh před jeho zařazením do hlasování.

Měl jste se zeptat, zda je někdo proti němu.

Michel Rocard (PSE). – (FR) Vážený pane předsedo, domnívám se, že tento pozměňovací návrh je nadbytečný vzhledem k dopisu, který dostaly Spojené národy od vlády Čadu dne 11. září 2007, v němž vláda vyslovuje svůj souhlas. Mám zde kopii dopisu a cituji: „Vláda Čadu vítá nová doporučení generálního tajemníka Spojených národů, která se nacházejí v jeho zprávě ze dne 10. srpna 2007, spolu s názorem na rozmístění mezinárodní přítomnosti ve východním Čadu, které mají přispět k [...]“ a tak dále.

Tento pozměňovací návrh proto neslouží žádnému účelu. Dohoda je písemná a přístupná každému, kdo si ji chce přečíst. Jsem dost překvapen, protože kopii tohoto textu jsem zaslal panu Gahlerovi. Z tohoto důvodu navrhuji, abychom hlasovali proti tomuto pozměňovacímu návrhu.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Samozřejmě, mám tu ten text a jeho klíčovým bodem je:

– „po šesti měsících zhodnotí vláda Čadu počáteční výsledek této přítomnosti z hlediska možného nástupnictví operace Evropské unie jinými kontingenty v rámci plánu Spojených národů a se souhlasem Čadu“.

– (DE) To znamená, že to může Čad vetovat. Pokud vláda nesouhlasí, nic se neuskuteční. To je důvod, proč navrhuji doplnit, že Čad musí přijmout hodnocení mezinárodního společenství a nemůže použít právo veta.

(Potlesk)

(Ústní pozměňovací návrh nebyl přijat)

9.5. Situace v Barmě (hlasování)

– **Návrh usnesení: RC-B6-0363/2007**

– Před hlasováním o odstavci 1:

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Vážený pane předsedo, dokud ještě máme delegaci Národního lidového kongresu na galerii pro veřejnost, chci také říci, že doufám, že si pan Wang Jing-fan odnese z tohoto Parlamentu velmi silný vzkaz o našich očekáváních, že Čína bude aktivněji prosazovat řešení problémů v Barmě.

(Dlouhý potlesk)

Vážený pane předsedo, mluvili jsme o tom včera a vím, že si naše názory odnese s sebou.

Abychom ušetřili čas, smím navrhnout dva ústní pozměňovací návrhy? V současnosti se nám situace v Barmě velmi rychle mění. Za prvé, navrhuji, abychom v odstavci 1 přidali na konec další větu: „a zcela odsuzuje brutální odpověď barmských představitelů.“

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

– Před hlasováním o odstavci 3:

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Vážený pane předsedo, odstavec 3 by nyní zněl: „Vyjadřuje svoje zděšení nad zabitím mírumilovných protestujících, naléhá, aby se bezpečnostní síly vrátily do kasáren, a vyzývá k uznání oprávněnosti uskutečňovaných požadavků na mezinárodní lékařskou pomoc pro zraněné a na propuštění zatčených demonstrantů a ostatních politických vězňů.“

(Dlouhý potlesk)

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

– Před hlasováním o odstavci 5:

Martin Schulz (PSE). – (DE) Vážený pane předsedo, souhlasím s panem Van Ordenem a dalšími – beru v úvahu i přítomnost pana Wang Jing-fana a delegace –, že tento Parlament by měl vyslat empatický signál. V souvislosti s odstavcem 5 bychom však měli požadovat, aby byl text pozměněn následovně, protože po tom, co se v minulosti stalo v Bezpečnostní radě, si nadále nemůžeme být jisti, zda jsme navrhli text dostatečně opatrně. Jen kvůli tomu, že chceme být velmi přesní, žádáme, aby byl odstavec 5 přeformulován následovně:

– (DE) „Žádá Čínu, aby plně podpořila jasné stanovisko Rady bezpečnosti Spojených národů, které odsuzuje použití brutální síly.“

– (DE) Uvidíme, zda již bylo právo veta použito, nicméně žádáme Parlament, aby souhlasil, že potřebujeme jasné odsouzení Radou bezpečnosti a Čína by ho měla podpořit.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Vážený pane předsedo, naše skupina také chtěla předložit při jednání ústní pozměňovací návrh, ale myslím si, že můžeme souhlasit s tímto společným přístupem. Podle mých informací

už Čína hlasovala proti a nejen Čína, ale i další stálý člen Rady bezpečnosti, Rusko. Proto bych souhlasil s přeformulováním pozměňovacího návrhu Martina Schulze, aby se Čína a Rusko dostaly do úzkých.

(Ústní pozměňovací návrhy byly přijaty)

(Potlesk)

9.6. Povinnosti poskytovatelů přeshraničních služeb (hlasování)

– Zpráva: Lethinen (A6-0294/2007)

9.7. Provádění zásady rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ (hlasování)

– Zpráva: Buitenweg (A6-0278/2007)

9.8. Rovnost žen a mužů v Evropské unii (hlasování)

– Zpráva: Kauppi (A6-0290/2007)

– Před hlasováním o odstavci 47:

Anna Hedh (PSE). – (SV) Protože nyní budeme mít Institut pro rovnost žen a mužů, navrhuji, abychom do odstavce 47 přidali následující: „s pomocí Evropského institutu pro rovnost žen a mužů.“ Odstavec pak bude znít: “[Evropský parlament], s pomocí Evropského institutu pro rovnost žen a mužů, žádá Komisi, aby zahrnula fakta a statistiky z přístupujících a kandidátských zemí...“.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

10. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis

11. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

12. Předání přijatých textů během schůze: viz zápis

13. Sdělení společných postojů Rady: viz zápis

14. Vysvětlení hlasování

Zpráva: Descamps (A6-0296/2007)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (CS) Děkuji za slovo a děkuji paní Descampsové za zprávu, která posouvá dále proces digitalizace knihoven v Evropské unii.

Svým hlasováním jsem podpořil předběžný dokument, protože proces digitalizace knižního fondu, filmových záznamů a také audio- a videozáznamů, který probíhá ve všech členských státech, je pomalý a roztržštěný. Považuji za nutné soustředit pozornost na koordinaci těchto národních iniciativ a především na uchování digitálního materiálu. Na celoevropské úrovni je potřeba věnovat zvláštní pozornost uchování digitálních kopií. Vytvoření digitální kopie knihy nebo filmu není zárukou jejich dlouhodobého zachování.

Všechny digitální materiál, ať už je to digitalizované dílo, ale i původní digitální materiál, je potřeba udržovat tak, aby byl neustále dostupný. Totiž s digitálním uchováním máme malé zkušenosti. Chybí-li ujednocená strategie, samotná digitalizace může vést ke znehodnocení vynaložených investic.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro velmi rozumnou zprávu své ctěné kolegyně Marie-Hélène Descampsové o vytvoření Evropské digitální knihovny, která by všem a ve všech evropských jazycích zpřístupnila naše kulturní a vědecké dědictví.

Když toto píše, přeji si, abych mohl vzdát poctu bývalému francouzskému prezidentovi Jacquesovi Chiracovi, který se – spolu s pěti dalšími představiteli států Evropské unie – ujal v dubnu roku 2005 iniciativy na tomto projektu. Jsem rád, že Evropský parlament silně signalizuje Komisi, že tento projekt by se měl stát prioritou. Jsem také rád, že se vynořují možná řešení operačních problémů: koordinace všech existujících evropských digitálních knihoven, přístup pro veřejnost a spolupráce s vícerymi hlavními aktéry v tomto sektoru, například zejména se spisovateli, vydavateli a knihkupci.

Toto je nástroj, který si zaslouží naši podporu, protože pomůže bojovat proti nevědomosti, a tak propagovat demokracii, mír a prosperitu. Dobrá práce, Marie-Hélène Descampsová!

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Tato zpráva se týká doporučení Evropské komise z 24. srpna 2006 vyzývající členské státy, aby koordinovaly své úsilí o dosažení synergie na evropské úrovni v oblasti digitalizace a navrhující zřízení evropské digitální knihovny formou společného vícejazyčného přístupového portálu k evropskému kulturnímu dědictví. Dne 13. listopadu 2006 Rada tato doporučení jednohlasně přijala.

Evropský parlament schválil tato doporučení, předložil však několik návrhů zaměřených na objasnění, přičemž se bere v úvahu rozsah problémů, které se mohou objevit, například během práce na koncepční a technické organizaci všech kategorií kulturního materiálu, vzhledem k různým stádiím, která musí být vzata v úvahu, a potenciálu textových materiálů, na které se nevztahuje autorské právo.

Přestože v nás mohou přetrvávat pochybnosti o různých návrzích zahrnutých do tohoto usnesení Evropského parlamentu, hlasovali jsme ve prospěch této koncepce, poukazující přitom na potřebu chránit autorská práva, bránit jazykovou a kulturní různorodost, dosáhnout solidarity a ekonomické a sociální soudržnosti, a to proto, abychom zajistili, že se tato zajímavá myšlenka nestane jen dalším zdrojem diskriminace a sociálního vyloučení.

Carl Schlyter (Verts/ALE), písemně. – (SV) Knihovna prací, které nejsou chráněny autorským právem, je vynikající myšlenka, příliš dobrá na to, aby se do toho pletla EU a pokazila to. Proto se zdržuji hlasování. Dobrá myšlenka (+), EU ji oddálí svou byrokracií (-) = zdržuji se.

Zpráva: Zatloukal (A6-0326/2007)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně – (FR) Hlasoval jsem pro tuto vynikající zprávu vycházející z vlastní iniciativy mého českého kolegy Tomáše Zatloukala o efektivnosti a spravedlnosti v evropských systémech vzdělávání a odborné přípravy, která byla vypracována jako odpověď na sdělení Evropské komise.

Celoživotní vzdělávání a odborná příprava jsou nutností, jako je cílem založení evropské soustavy kvalifikací pro celoživotní učení, která má usnadnit uznávání studijních výsledků a umožnit viditelné, transparentní přestupování mezi různými studijními obory. Jsem taktéž pro zavedení kultury hodnocení systémů vzdělávání a odborné přípravy prostřednictvím spolehlivých opatření.

Investice do celoživotního vzdělávání a odborné přípravy je ústředním bodem pro sociální soudržnost a poskytne lidem ty dovednosti, které potřebují, aby se mohli efektivněji přizpůsobit různým změnám ve svém životě. Podporuji všechny návrhy uvedené ve zprávě ve vztahu k různým úrovním vzdělávání: předškolní, základní, středoškolské, univerzitní a odborné.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Hlasovali jsme proti této zprávě, ačkoliv jsme si v ní všimli několika pozitivních prvků, protože nesouhlasíme s celkovou linií jejích argumentů a s některými postoji, ať už se týkají cílů dalšího vzdělávání nebo poplatků, které obcházejí skutečnost, že problémy znevýhodněných skupin není možné řešit jen tím, že se jim nabídnou finanční podněty, jako například ty ohlášené pro Portugalsko. Toto není způsob, jak je možné snížit nespravedlnost v přístupu k univerzitnímu vzdělání.

I když zohledníme argumenty zpravodaje, že vzdělání ovlivňuje ekonomický růst „zvysováním lidského kapitálu a schopnosti inovace“ a názor, že zvysováním efektivnosti vzdělávání a odborné přípravy mohou jednotlivci a společnost jako celek získat návratnost svých investic až o 8 % ročně, můžeme vidět, které země tím ztratí, pokud rozhodujícím způsobem neinvestují do dalšího vzdělávání, které by bylo přístupné všem vrstvám obyvatelstva.

Podle nedávných studií 75 milionů občanů EU – jinými slovy 32 % pracovní síly – nedostalo přiměřené vzdělání. V roce 2010 bude jen 15 % nových pracovních míst otevřených pro tuto skupinu lidí, kteří pocházejí zejména z nejméně znevýhodněných vrstev obyvatelstva. Proto je potřeba zajistit rovný přístup ke vzdělání.

ne Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Většinou v tomto Parlamentu je třeba pravidelně připomínat, že systém vzdělávání je v Evropské unii národní záležitostí.

Tato zpráva Výboru pro kulturu a vzdělávání Evropského parlamentu projednává množství záležitostí, kterými by se měly zabývat instituce EU, které však s nimi nemají vůbec nic do činění. Například, v odstavci 12 návrhu zprávy se uvádí, „že je potřebný větší výzkum v oblasti předškolního vzdělávání na úrovni EU, zejména v oblasti raných a cílených činností s cílem určit praktické kroky, které povedou k očekávaným účinkům“.

Navrhovaný text odstavce 48 zní: „[Evropský parlament] se domnívá, že pro to, aby se lépe zaměřila činnost EU, by bylo potřeba vyvinout proces založený na zprávách pravidelně předkládaných členskými státy a také na nezávislé kontrole s cílem vyhodnotit výkon systémů vzdělávání a odborné přípravy v rámci EU, přičemž je nutné věnovat zvláštní pozornost získávání základních dovedností žáky a dosažení cílů spravedlnosti“.

Toto všechno je pokus zasahovat do oblasti pravomocí, které jsou výhradními právy členských států. Zásada subsidiarity se jako obvykle dává stranou a v této důležité oblasti se podkopává konkurence institucí v této důležité oblasti. Proto hlasuji proti této zprávě

Bogusław Liberadzki (PSE), písemně. – (PL) Vážený pane předsedo, hlasuji pro tuto zprávu pana Zatloukala o účinnosti a spravedlnosti v evropských systémech vzdělávání a odborné přípravy.

Politiky odborného vzdělávání a odborné přípravy mají významný pozitivní dopad na ekonomické a sociální výsledky, na vyvážený růst a sociální soudržnost. Nízká účinnost a nerovný přístup ústí do vysokých skrytých nákladů – omezené daňové příjmy, zvýšené požadavky na zdravotní péči a podporu z veřejných fondů, jakož i náklady spojené s vyšší úrovní protispolečenského chování.

V závěrech Evropské rady na zasedání v Lisabonu v březnu 2000 se důraz kladl na vzdělávání jako klíč k růstu evropské ekonomiky a společnosti.

Tato zpráva představuje citlivé myšlenky týkající se metod opětovného zavedení efektivního vyučování na základních a středních školách a také na univerzitách.

Co je také důležité, je výzva obsažená v této zprávě, v níž jsou vlády členských států vyzývány, aby uskutečnily dlouhodobé plánování priorit vzdělávání na národní i místní úrovni.

Carl Schlyter (Verts/ALE), písemně. – (SV) Zpráva obsahuje mnoho dobrých myšlenek, jak snížit sociální vyloučení, atd., ale pak se všechno pokazí tím, že se v ní hovoří o tom, jak mohou univerzitní poplatky sloužit jako finanční podnět! Nejhorší ze všeho je to, že se příliš zabývá „efektivností“, „konkurenceschopností“ a „vyššími standardy výkonu“. Co se stalo s kreativitou, schopností kritického zkoumání a nezávislého myšlení? EU chce výrobní jednotky konformistů, orientovaných na spotřebu a výrobu. Naštěstí EU nemá moc nad vzděláváním, a tak by to mělo i zůstat. Budu hlasovat proti této zprávě.

Návrh usnesení: RC-B6-0357/2007

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Vážený pane předsedo, navzdory skutečnosti, že 129 zemí zrušilo trest smrti, míra, do jaké se tento trest používá po celém světě, je stále velmi znepokojující. Jen v roce 2006 bylo popraveno 1 591 osob; nejméně 3 861 osob je v současnosti odsouzeno k trestu smrti. Evropská unie je světovým lídrem v boji proti trestu smrti. Zrušení trestu smrti je klíčovou otázkou v oblasti lidských práv ve vztazích EU se zeměmi, které nejsou členy EU na mezinárodních fórech, jakým je OSN. Tento politický závazek jde ruku v ruce s významnou finanční podporou projektů realizovaných v rámci Evropské iniciativy pro demokracii a lidská práva. Navíc, zrušení trestu smrti se přijímá jako podmínka pro členství v Evropské unii a v Radě Evropy.

Je proto o to více politováníhodné, že Evropa nebude díky opozici z polské vlády dne 10. října oslavovat Světový den proti trestu smrti. Chtěla bych vyjádřit politování, že tento postoj, který polská vláda přijala jako součást předvolební strategie, poškodí image Polska z hlediska propagace jeho základních hodnot na mezinárodním poli a v celé Evropské unii. Rozhodnutí Rady týkající se memoranda o trestu smrti a myšlenka společného usnesení, které Unie předloží na nejbližším jednání Valného shromáždění OSN, si zaslouží úplnou podporu.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Vážený pane předsedo, rád bych řekl, že jsem hlasoval proti usnesení o trestu smrti. Chtěl bych zdůraznit, že v mé zemi, v Polsku, byl trest smrti zrušen před 19 lety.

Jenže jedna věc je být proti trestu smrti a docela jiná podporovat fundamentalistické zastánce zrušení trestu smrti, kteří jsou proti jakémukoliv trestu pro lidi za spáchané trestné činy, a to na základě hlubokého přesvědčení, že člověk není zodpovědný za své činy. Jsem přesvědčen, že lidé jsou zodpovědní za své činy, měli by se za ně zodpovídat a měli by ze ně být potrestáni, protože jednají ze svobodné vůle.

Přesvědčení fundamentalistických zastánců zrušení trestu smrti, že lidé nemají svobodnou vůli a neovládají ji a nemohou být proto potrestáni, je vlastně založeno na pohrdání lidstvem a falešném odkazu Francouzské revoluce.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Trest smrti porušuje nejzákladnější z lidských práv – právo na život!

Neexistují žádné studie, které mohou dokázat, že trest smrti má odstrašující účinek. Trest smrti je nelidský, barbarský a absolutně neospravedlnitelný a není možné jej považovat za žádný jiný čin než za pomstu. Proto je důvod naléhání Evropské unie na zřeknutí se trestu smrti jako podmínky pro členství v EU samozřejmý.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Podle čl. 24 odst. 2 Ústavy Portugalské republiky se trest smrti nesmí použít za žádných okolností.

Jak jsme už často říkali, souhlasíme s postupem předněst na 62. jednání Valného shromáždění OSN návrh usnesení, které bude směřovat k přijetí všeobecného moratoria k trestu smrti – moratoria, které má v současnosti 95 zemí – které by bylo krokem ke zrušení trestu smrti.

Miliony mužů a žen na celém světě touží po zrušení trestu smrti a rostoucí počet zemí zavedl moratorium proti jeho použití, nebo ho zcela zrušil ve svém vnitrostátním právním řádu. Jak jsme již poukázali, tento právní krok byl pokrokem pro civilizaci, který je třeba rozšířit do dalších zemí. Naše iniciativa může v tomto ohledu pomoci.

Tímto přidáváme náš hlas k těm, kteří se ustavičně snaží a usilují udělat konec s kulturou násilí, zlehčování smrti, agrese a války.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Celosvětové zrušení trestu smrti by bylo jasným znamením pokroku lidstva. Jiné hrůzy se očividně páchají, obzvláště zeměmi, které zabíjejí dokonce bez zjištění viny, nicméně přijetí trestu smrti odráží filosofické chápání, které by se mělo z našich společností vymazat. Proto si návrh na moratorium o ukončení trestu smrti zaslouží naši podporu a závazek členských států EU. V tomto směru by měl mít Světový den proti trestu smrti účinek „zahanbení“ těch států, které se k němu uchylují, a byl by proto přínosem.

Co se týče myšlenky Evropského dne proti trestu smrti, zdá se mi, že jde o pokus zavést evropskou oslavu něčeho, co v Evropě už neexistuje, zatímco, jak víme, tento pokus vyvolává další otázky, v nichž nejsme jednomyslní. Z tohoto důvodu pochybuji o účincích této iniciativy.

Nechtěl bych, by se tato kultura posvátnosti života rozšířila do dalších oblastí a na jiné záležitosti, při kterých se mi zdá, že ochrana života je známkou civilizace.

– Návrh usnesení: RC-B6-0362/2007

Marie-Arlette Carlotti (PSE), písemně. – (FR) Vítám závazek Evropského parlamentu týkající se rozmístění evropských sil v Čadu a Středoafričské republice, aby se ukončilo tmejší násilí vůči civilnímu obyvatelstvu a vytvořily podmínky pro dobrovolný návrat stovek tisíc uprchlíků a postižených osob. Dárfúrský konflikt se už šíří za hranice státu, jenže rozmístění smíšených sil OSN a Africké unie by mohlo v nejbližších dnech znemožnit zastavení nakažlivého rozšíření násilí do sousedních zemí.

Toto je důvod, proč jsou evropské síly rozhodnuty pro celkový plán obnovy bezpečnosti a podpory smíru v tomto regionu. Těchto cílů se však dosáhne jen tehdy, když si všichni účastníci konfliktu „zahrají“ na nastolování míru. Je však třeba dodržet nejméně dvě podmínky, na nichž jsem se snažila trvat při přípravě tohoto usnesení. Za prvé, tyto síly by měly být absolutně neutrální a nestranné. Z druhé, jejich vnitřní složení by mělo být vyrovnané. Francie nesmí hrát roli režiséra – postoj Nikolase Sarkozyho nás v tomto směru neuklidňuje.

Společně s dalšími francouzskými socialisty, kteří jsou členy tohoto Parlamentu, jsme zejména ostražití, abychom zajistili, že zájmy Afriky a Evropy budou prioritou v oblastech, za které nese Francie zodpovědnost.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), *písemně*. – (SV) Junilistan se domnívá, že mandát OSN je to, co potřebuje země nebo mezivládní organizace, aby mohl vyslat mírové síly do oblastí konfliktů. V zásadě nemáme námitky proti tomu, aby se členské státy spojily a vyslaly vojska pod mandátem nastolování míru za předpokladu, že se operace vede pod vlajkou OSN a ne EU.

Je však žalostné, pokud se situace vládoucí v Čadu a Středoafričké republice používá jako záminka pro ambice EU vytvořit vojenskou sílu na úrovni Unie. Zahraniční a bezpečnostní politika je a musí zůstat národní záležitostí.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Není pochybnosti o tom, že tato operace, která má jasné vojenské zaměření a která je vedena pod záštitou OSN, je zaměřena na konsolidaci intervence, vojensko-strategické představy SZBP/EBOP Evropské unie.

Pro někoho bude tato vojenská operace skutečnou zkouškou tzv. „důvěryhodnosti“ a operační efektivity Evropské bezpečnostní a obranné politiky, jinými slovy její militarizace pod velením a v souladu se zájmy jejích hlavních mocností.

Většina Evropského parlamentu schvaluje „mandát“ pro tuto vojenskou operaci ze strany EU, který zahrnuje „použití síly“ – ve smyslu významu Kapitoly VII Charty OSN – v regionu Afriky. Tento akt intervence zahrnuje vojenskou „přítomnost“ společně s nekoloniálními cíly, skutečný akt války ve složitém regionu, kde jsou v sázce silné zájmy propojené s kontrolou obrovských zásob energie.

Skutečné důvody, které stojí za tímto velkým „zájmem“ ze strany hlavních mocností EU, obzvláště Francie, jsou přímo úměrné výsledkům průzkumných činností, které naznačují existenci obrovských zdrojů ropy a dalších přírodních zdrojů.

Kongo, Čad a Středoafričká republika. Kdo bude další?

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), *písemně*. – Delegace britských konzervativců podporuje koordinovanou strategii pod záštitou OSN pro vyřešení problémů v Dárfúru a v sousedních regionech východního Čadu a Středoafričké republiky včetně humanitární pomoci a ochrany osob vysídlených v rámci vlastní země a uprchlíků. Zpravidla to však odporuje základní koncepci operace EBOP a nepotřebné, zbytečné rozvratné snaze EU zapojit se do vojenských záležitostí. Proto jsme hlasovali proti usnesení.

– Návrh usnesení: RC-B6-0363/2007

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Rezoluci o Barmě jsem podpořila, ale mám vážné výhrady ke kompromisnímu znění. Je třeba ocenit postoj Indie, která podporuje reformy v Barmě, a je třeba učinit zásadní kroky proti Číně, která blokuje mandát OSN k zahájení jednání s vojenskou juntou. Čína stojí v čele zemí, které podporují diktátorské režimy.

Unie uvalila sankce již dávno, takže Barma je teď ekonomicky závislá na Číně. A proto žádám, aby Unie uplatnila hrozbu sankcí vůči Číně, pokud neodsoudí juntou. Pokud obranu lidských práv a demokracie ve světě myslíme vážně, nesmíme váhat. Čína velmi stojí o dobré obchodní vztahy s Evropou a my zase usilujeme o respektování našich hodnot. Obrana demokracie se možná dostane do střetu s ekonomickými zájmy evropských investorů v Číně, ale jen na čas. Vždyť i kvůli férovému obchodování je nutné stát si pevně za svým a neustupovat.

Odsuzuji liknavost, s jakou se postavili levicoví poslanci k tomuto tématu již na pondělním zasedání, kdy se pokusili zablokovat hlasování o společné rezoluci ještě v tomto týdnu. Jako by litovali, že podpora západní Evropy umožnila pád komunistických režimů v roce 1968 ve východní Evropě.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, přesvědčivě jsme hlasovali pro toto usnesení, ale Evropa musí dělat víc. Napsal jsem Vám dopis, pane předsedo, v němž Vás žádám, abyste pozval do Evropy delegaci buddhistických mnichů, provázenou i nejvyšším duchovním vůdcem, dalajlámou, v souvislosti s nímž bruselské úřady a belgická vláda hanebně souhlasily s čínským diktátem.

Když mluvíme o představitelích Bruselu, jsem překvapen, vážený pane předsedo, že jste ještě jednoznačně neodsoudil nesprávné a úmyslné jednání bruselských úřadů, pokud jde o několik poslanců Evropského parlamentu. Boj za svobodu není jen bojem buddhistických mnichů, je bojem těch, kteří protestují demokraticky, například proti islamizaci Evropy. Ticho Evropského parlamentu je potupné, když poslanci EP, například pan Vanhecke, pan Borghezio a jiní demonstrovali za svobodu Evropy! Hanba!

Předseda. – Pane Borghesio, výjimečně Vám odpovídám nyní. Podnikli jsme jisté kroky a chci zopakovat, že za žádných okolností nikomu na světě nedovolíme, by zakázal jakýmkoliv důležitým osobám nebo osobnostem vstoupit do Evropského parlamentu, pokud tak budou chtít učinit. Předseda Evropského parlamentu se opravdu vyjádřil jasně vůči těm, kterých se to týká. Dalajláma je v Evropském parlamentu vždy vítaný.

Richard Howitt (PSE). – Pane předsedo, ve svém dnešním hlasování Evropský parlament požaduje neomezenou svobodu pobytu a vstupu pro zvláštního vyslance OSN pro odvíjející se krizi v Barmě, čímž by se zrušilo rozhodnutí země zamítnout tomuto vyslanci víza. Nemůže existovat morální rovnost mezi zamítnutím víz barským velitelům a zamítnutím víz legitimnímu představiteli mezinárodního společenství. Vítám včerejší výzvu Francie zmrazit aktiva v Barmě. Zmrazit však neznamená snížit míru investic a cílené sankce, které tento Parlament žádá, se neuskuteční, pokud se aktiva neodstraní, a to i včetně francouzských společností Total a Elf. Konečně, nežádáme jen ochranu pro demonstranty, ale vyjadřujeme jim i svoji solidaritu. Pokud je toto šafránová revoluce, doufáme, že bude klidná, a ve jménu lidských práv a demokracie doufáme, že bude úspěšná.

Francesco Enrico Speroni (UEN). – (IT) Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, nezúčastnil jsem se hlasování o Myanmaru, protože si myslím, že i navzdory našim dobrým úmyslům je představitelům v té zemi jedno, jak hlasujeme.

Musím však upozornit na to, že demonstrace v Myanmaru se během několika dnů mohly uskutečnit bez větších problémů, zatímco v našem hlavním městě Bruselu byla klidná demonstrace brutálně potlačena ještě dřív, než začala. Podívejme se blíže na porušování našich práv, našich svobod u nás v Evropě předtím, než se začneme starat o jiné lidi!

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Nedávné události v Barmě jsou absolutním důkazem, jak byl potřebný takový důkaz, že demokracie (se vším, co zahrnuje, zejména svůj základní předpoklad, a to svobodu) je to, po čem národy touží. Názor, že demokracie je neslučitelná s určitými národy nebo geografickými regiony, je obrovská lež, kterou by i ta nejsamolibější reálná politika sotva mohla tolerovat.

Takto řečeno je jasné, že samotné naše výroky zmůžou málo pro urychlení vítězství pokusu o demokratickou revoluci. Ignorovat skutečnost, že Čína i Rusko při této, stejně jako i při jiné příležitosti, pokračují v zahraniční politice, která je zcela neslučitelná s hodnotami, které my, Evropané, a naši spojenci podporujeme, je velkou chybou.

Šíření demokracie ve shodě s našimi spojenci je nezbytné pro mírumilovný svět a podporu demokratických hnutí a je naší povinností vůči hodnotám, kterým věříme.

Konečně jsem přesvědčen, že při této, stejně jako i při jiných příležitostech, je důležité chápat skutečnou geopolitickou realitu regionu ze strachu, aby se neživilo zvrácené zřízení světa.

– Zpráva: Lehtinen (A6-0294/2007)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu z vlastní iniciativy mého finského kolegy, pana Lasse Lehtinena, o povinnostech poskytovatelů přeshraničních služeb.

Je skutečně načase podpořit zavedení opatření přispívajících k dokončení vnitřního trhu služeb prostřednictvím jednotného systému povinností pro poskytovatele služeb, aby se dále usnadnil rozvoj hladkého fungování vnitřního trhu. Je nezbytné, aby nejen spotřebitelé, ale i společnosti, a zejména malé a střední podniky, které nakupují nebo poskytují přeshraniční služby, mohly mít užitek z vyšší právní jistoty, jednoduchosti a snížení nákladů.

Podporuji myšlenku navrženou ve zprávě, že pokud jde o povinnosti poskytovatelů služeb, neměly by existovat žádné rozdíly mezi poskytovateli veřejných a soukromých služeb, kteří by oba měli stejně podléhat rozsahu působnosti směrnic o ochraně spotřebitele.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Hlasovali jsme proti této zprávě, protože se použitím argumentů jako „ochrana spotřebitele“ a „právní nejistota“ vlastně snaží podpořit už tak značnou deregulaci služeb, především veřejných služeb, jak to objasňuje konečná verze usnesení.

Kdyby byla cílem tato velmi potřebná ochrana spotřebitele, byla by se uskutečnila mnohem rozsáhlejší diskuse o příčinách takové nízké míry ochrany spotřebitele a významu „právní nejistoty“, zejména deregulaci trhů, privatizaci služeb, zaměstnanecké nejistoty a životních podmínek pracovníků a spotřebitelů. Tato

opatření, schválená ve jménu „jednotného trhu“ a „pravidel hospodářské soutěže“, jsou těmi, která oslabila práva a ztížila přístup k nezákladnějším službám.

Tedy usoudit, že je potřeba prosazovat a upevňovat tyto politiky ve jménu ochrany spotřebitele, je nejen nespravedlivé, ale i nesprávné, obzvlášť když už Komise oznámila svůj záměr na důkladné přeformulování a harmonizaci různých platných opatření týkajících se práv spotřebitele.

Efektivní ochrana spotřebitele znamená skončit s těmito politikami a podporovat rozvoj vysoce kvalitních veřejných služeb a důstojné práce a pracovní síly.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu pana Lehtinena o poskytovatelích přeshraničních služeb a podporuji postupy, které zvýší spotřebitelskou důvěru v této oblasti. Sektor služeb tvoří téměř 70 % HDP EU a neustále se rozvíjí. Spotřebitelská důvěra v transakce v oblasti přeshraničních služeb však zůstává nízká, a proto není vnitřní trh plně využíván. Moje politická skupina se domnívá, že spotřebitelská důvěra bude nejvyšší tehdy, když budou povinnosti poskytovatelů přeshraničních služeb jasně stanoveny v celé EU tak, aby byli spotřebitelé adekvátně chráněni.

Carl Schlyter (Verts/ALE), písemně. – (SV) Směrnice o službách je nejasná a těžkopádná, pravomoc její implementace zůstává v rukou Soudního dvora, který nemůže být zamítnut. Máme nyní zprávu, v níž se jasně říká: žádná nová legislativa v sektoru služeb. Je to dobré a předejde se tak dalším škodám. Kromě toho se navrhuje povolit spotřebitelům společné přeshraniční postupy a určitou regulaci zodpovědnosti firem. To mě vede k tomu, abych hlasoval pro, i navzdory výzvě po nových „iniciativách“, t. j. zákonech na úrovni EU, které nejsou nezbytné. Konec konců, mohu hlasovat proti nim, když vystoupí před nás...

– Zpráva: Buitenweg (A6-0278/2007)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Je nepřípustné, aby kdokoli v Unii byl diskriminován na základě svého původu či náboženství.

Nálady v některých státech Unie ukazují, že diskriminace je stále častým jevem. Známy je příklad z minulosti diskriminace a postupné asimilace slovensky mluvícího obyvatelstva v Maďarsku, establishmenty nejrozličnějších politických barev – fašistických, komunistických, socialistických i pravicových, kdy z počtu 500 tisíc slovensky mluvících občanů z 20. let minulého století zůstalo jen 37 tisíc.

Na druhou stranu, občané, kteří emigrují do států Evropské unie, by neměli vytvářet nová etnická sídliště, avšak měli by se úplně integrovat a osvojit si principy svobody a demokracie hostující země. Kterýsi z britských kolegů nedávno zmiňoval situaci, kdy v Británii část občanů veřejně proklamovala heslo na klidném shromáždění nápisy na tričkách, citují, „ne Británie, ale muslimové“, konec citace.

Provádění evropské směrnice do legislativy členských států musí odpovídat nejvyšším možným standardům a je správné, že členské země mají v povinnostech informovat o existenci antidiskriminačních předpisů, avšak navzdory tomu část občanů o nich neví a má v této oblasti nízké právní vědomí.

Koenraad Dillen (ITS). – (NL) Vážený pane předsedo, Evropský parlament nastupuje zprávou paní poslankyně Buitenwegové velmi nebezpečnou cestu a já jsem hlasoval proti, spolu se svou politickou skupinou. Protože kombinace práv tzv. orgánů prosazujících rovnost soudit lidi a přenesením důkazního břemene v soudním sporu a jiných zakázaných důvodů k diskriminaci bude, podle našeho názoru, nepochybně vést k pronásledování těch lidí, kteří mají rozdílný a kritický názor. Protože toto je to, o čem to všechno je. Evropa chce novou inkvizici proti komukoli, kdo odmítá dogmata a multikulturní společnost. To nemá nic společného se zbavením se diskriminace proti menšinovým skupinám, je to všechno o legalizování důkladně vytvořené politické korektnosti.

Pokud chceme zaútočit na skutečnou diskriminaci, měli bychom se věnovat situaci žen v evropské muslimské společnosti nebo vyvinout tlak na kandidátskou zemi Turecko proti způsobu, jakým očividně diskriminuje náboženské menšiny, ale, samozřejmě, to nevyhovuje Evropskému parlamentu a jeho agendě.

Robert Evans (PSE). – Vážený pane předsedo, hlasoval jsem pro toto usnesení, protože věřím ve rovné zacházení s osobami nezávisle na rase a etnickém původu. A věřím v rovnost v tomto Parlamentu a také věřím, že je to právo lidí zapsat i ty dodatky, které toto nepodporují. Ale přece jen se divím přívalu dodatků, pro které někteří členové Parlamentu hlasovali a které jsou v protikladu s principem rovného zacházení s menšinami, a stejně tak jsem překvapen, že někteří lidé se zdrželi hlasování.

Protože si myslím, že základní princip Evropské unie je ten, kterým respektujeme menšiny, respektujeme lidi z každého jiného prostředí, a myslím si, že je naším impulsem, abychom je ve všem podporovali.

Philip Bradbourn (PPE-DE), písemně. – Britští konzervativci plně podporují zásadu rovného zacházení nezávisle na rasovém nebo etnickém původu. Avšak konzervativci se zdrželi hlasování o této zprávě, protože se ve zprávě vyžaduje přenesení důkazního břemene ze žalobce na žalovaného. Základní součástí práva Spojeného království je to, že se aplikuje princip presumpce neviny. My také vnímáme, že EU by se žádným způsobem neměla plést do soudních procesů suverénních členských států.

Charlotte Cederschiöld a Christofer Fjellner (PPE-DE), písemně. – (SV) Hlasovali jsme o zprávě z vlastní iniciativy paní Buitenwegové (A6-0278/2007) o uplatňování směrnice, která ustanovuje zásadu rovného zacházení bez ohledu na rasový nebo etnický původ.

Považujeme ta důležité bojovat se všemi formami diskriminace ve společnosti, a proto vítáme zprávu Komise o implementaci předmětné směrnice. Zpráva je hodnotnou pomůckou k definování toho, jaká zlepšení mohou být učiněna v boji proti diskriminaci.

Hájíme rovnost, a proto nesouhlasíme s požadavkem pozitivní činnosti požadované zpravodajkou. Striktně protestujeme proti zaznamenávání a sbírání údajů s cílem kategorizovat lidi podle rasy nebo etnického původu. Jako ochránci základních principů společnosti, která se řídí zákony, máme také pochybnosti o požadavcích uvedených ve zprávě týkajících se uplatnění přesunu důkazního břemene.

Patrick Gaubert (PPE-DE), písemně. – (FR) Vítám schválení této zprávy, která vytvořila hodně spravedlivých a vyvážených podnětů a důkladně pokrývá hlavní problémy ve vztahu k uplatnění směrnice. Správně konstatuje, že velmi málo našich spoluobčanů si uvědomuje svoje práva, a vyžaduje, aby byly informace efektivněji rozšiřovány.

Podporuji zejména myšlenku poskytovat prostředky orgánům, jejichž povinností je propagace rovnosti. V tomto je jejich klíčová úloha a je velmi důležité, aby zůstaly nezávislé.

Záznamy zprávy se zabývají faktem, že určité členské státy neuspěly při provádění směrnice, nebo ji neprovedly úplně.

Vzhledem k nynější nejcitlivější otázce, konkrétně shromažďování údajů, je zpráva opatrná při jejím prosazování, které musí provádět způsobem respektujícím soukromí osob a výhradně jen pro účely odhalení forem diskriminace, kterými mohou menšiny trpět.

Co se týká principu takové zásadní důležitosti, jakou je rovnost zacházení, Evropa nemůže být spokojená jen se slovní podporou, Evropa nemůže být spokojená s uzákoněním jen nepatrného minima legislativy, a Evropa nemůže být obyčejným pozorovatelem. Existují důvody, pro které důrazně trvám na tom, aby Parlament na plenárním zasedání schválil tuto zprávu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně – (PT) V souvislosti s velmi proklamovaným „Evropským rokem rovných příležitostí pro všechny“ jsme již měli příležitost zdůraznit klíčovou otázku, která se nám vynořuje. Touto otázkou je zaručení práv každého jednotlivce.

Jinými slovy, zajištění a uplatňování principu stejných příležitostí, bez ohledu na rasovou nebo etnickou příslušnost, o čemž hovoří také tato zpráva. Zahrnuje zabezpečení všeobecného přístupu k základním právům a jejich výkonu, jako jsou zdravotnictví, výživa, vzdělání, zaměstnání, práva dělníků a odborářů, spravedlivá mzda, kultura a zábava, sport, občanství a občanská angažovanost a mnoho jiných. Avšak tato zpráva se dotýká této, podle našeho názoru klíčové otázky, jen okrajově.

Pro každého z nás je jednoznačně nezbytné, být si vědom svých práv; a každý jedinec musí být schopen podniknout kroky a získat podporu, když jsou tato práva přehlížena. Zejména ve světle svobodného a všeobecného přístupu ke spravedlnosti, která je základní službou společnosti ukotvenou v demokracii. Základní podmínkou je však důkladná sociální reforma, spočívající v útoku proti kapitalismu, který je hlavní příčinou těchto rozdílů.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. Podporuji zprávu kolegyně Buitenwegové o zásadě rovného zacházení s osobami bez ohledu na rasový nebo etnický původ. Diskriminace na základě rasy, případně etnického původu nebo dokonce na základě postižení, věku, pohlaví, víry či náboženství, sociálního zázemí nebo sexuální orientace je stále součástí života v EU. Jednotlivé členské státy a Evropská unie jako celek musí

podniknout kroky k odstranění diskriminace ve všech jejích formách, od zaměření se na jednotlivé případy na ulicích až po zrušení zastaralého Zákona o nástupnictví na trůn (Act of Settlement) ve Velké Británii.

Jörg Leichtfried (PSE), písemně. – (DE) Souhlasím se zprávou paní poslankyně Buitenwegové, která se týkala zásady rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasový nebo etnický původ.

Rasismus je v konfliktu se všemi zásadami Evropské unie a zjištění, že počet rasově motivovaných útoků v EU dramaticky vzrostl, je šokující. Proto se domnívám, že bychom měli připisovat mnohem větší důležitost zajišťování informací o zákonech proti diskriminaci a prostředkům k prosazování práv jednotlivců. Kromě toho jsem stoupencem žádosti paní zpravodajky, aby Komise dohlédla nejen na korektní provedení směrnice, ale také aby zohlednila překážky, které je třeba překonat.

Olle Schmidt (ALDE), písemně. – (SV) Někdy se poslanec při rozhodování ocitne mezi dvěma mlýnskými kameny. Hlasování o této zprávě bylo toho typickým příkladem. Na jedné straně máme zprávu týkající se zavedení legislativy, ze které já osobně velkou část považuji za pochybnou. Na druhé straně máme pozměňovací a doplňující návrhy vycházející z iniciativy parlamentní skupiny ITS, které v mnohých případech nenapravily nedostatky této zprávy, ale navrhly zavedení nových, ještě horších opatření. Jen velmi těžko bych mohl hlasovat ve prospěch návrhů skupiny ITS, a proto se zdržuji hlasování.

Diskriminace v Evropě je nepochybně stále palčivým problémem, který se dá jen velmi těžce odstranit. Nepopírám existenci důvodů k prodiskutování společného boje proti ní na mezivládní úrovni. V tomto konkrétním případě však máme co do činění s legislativou s dalekosáhlými následky založenou na zásadě zákona, který se od našich představ značně liší. Pozitivní postup je už sám o sobě pochybným způsobem, ale zaznamenávání údajů o rasovém původu jednotlivce, které jsou podmínkou fungování tohoto procesu, je nepřijatelné nejen z morálního hlediska, ale také z aspektu ochrany osobní integrity. Stejně tak existují opodstatněné důvody k výhradám proti přesunu důkazního břemena. Jsem přesvědčen, že naše soudnictví, založené na principu presumpce nevin, musí být chráněno, jakkoliv chválný mohl být původní úmysl.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně – (PL) Hlasuji pro přijetí zprávy paní poslankyně Buitenwegové o uplatňování zásady rovného zacházení bez ohledu na rasový nebo etnický původ.

Paní poslankyně Buitenwegová připravila výbornou zprávu. Navzdory pokrokům v provádění antidiskriminačních směrnic se ještě stále nesnížil počet obětí rasové nebo etnické diskriminace.

Velmi závažnou problematikou, o které hovořila paní zpravodajka, je usnadnit přístup k soudům a právní pomoci při domáhání se práv jednotlivce.

Také si myslím, že je velmi potřebné zpřístupnit informace o právech občanů EU široké veřejnosti, protože práva, o kterých lidé nevědí nebo nemají informace o jejich využití, nejsou příliš k užítku. S cílem vyřešit tento problém v pracovním prostředí jsou zaměstnavatelé v Polsku povinni informovat své zaměstnance o antidiskriminačních zákonech.

V souvislosti s Evropským rokem rovných příležitostí je naší úlohou dohlédnout na to, aby instituce Evropské unie, stejně jako i členské státy, vynaložily všemožné úsilí na zajištění informovanosti všech svých občanů o jejich právech.

– Zpráva: Kauppi (A6-0290/2007)

Glyn Ford (PSE). – Vážený pane předsedající, podpořil jsem zprávu kolegyně Kauppiové o rovnosti mužů a žen v EU. Evropa kráčí dlouhými kroky ke zlepšení rovnosti v celé Unii.

Významný pokrok se uskutečnil v oblasti ochrany veřejnosti, zejména v požárních službách. V mém vlastním volebním obvodu je i navzdory silným protestům veřejnosti a odborové organizace požárního sboru tento pokrok ohrožen snížením rozpočtu ze strany městské rady kontrolované liberály o 700 000 GBP (21 350 000 CZK), kvůli čemuž musel být zrušen 24hodinový monitoring na dvou požárních stanicích v Camborne a Falmouthu, zatímco si ročně mohou dovolit platit 1 000 000 GBP (30 500 000 CZK).

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně – (PT) Těší mě, že čtyři z pěti návrhů, které jsem představila jménem naší poslanecké skupiny do hlasování v plénu a které tvořily část mého posudku přijatého Výborem pro zemědělství, bylo schváleno.

Chci poukázat na vysokou úroveň chudoby a izolaci postihující ženy v některých venkovských oblastech a zároveň na potřebu účinných opatření, která by zaručila rovné příležitosti pro ženy. Toto musí být hlavním cílem všech prostředků společné zemědělské politiky (SZP) a jiných důležitých politik Společenství.

Taktéž bylo důležité pokládat zlepšující se kvalitu života žen ve venkovských oblastech za zásadní a touto cestou jim zajistit snazší přístup ke vzdělání, odborné přípravě, celoživotnímu učení, nové mediální infrastruktuře, efektivním a vyhovujícím zdravotnickým službám v regionech, zařízením a infrastruktuře pro děti a rodiny, zejména dětským jeslím, předškolním zařízením, školám, kulturním centřům a trhům.

Stejně tak pokud jde o položení důrazu na rovnost žen v zemědělství a na vyzvání EUROSTATu k zařazení této kategorie osob do svých statistik, čímž by se zviditelnila práce vykonávaná ženami.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Podle naší strany Junilistan je rovnost mezi muži a ženami základem demokracie a musí být prioritou na celém světě.

Zpráva obsahuje mnoho návrhů na dosažení rovnosti. Některé se soustřeďují na opatření v zaměstnanecké politice, na účast žen v politickém dění a různé školicí programy. Bohužel, je nám jasné, že tak jako obvykle, to závisí na navýšení finančních prostředků z Unie spolu s posílením jejich pravomocí, stejně jako na spuštění nákladné kampaně pod záštitou Unie. Instituce EU nejsou těmi správnými orgány pro záležitosti tohoto druhu. Vzhledem k tomu, že startovací čára se v každé zemi liší, harmonizace by byla krokem zpátky pro ty země, které udělaly největší pokrok.

Dosažení rovnosti mužů a žen musí být cílem všech členských států, ale tuto otázku je třeba řešit na úrovni jednotlivých členských států. Protože cílem této zprávy je rozšíření pravomoci EU na úkor svrchovanosti států v rámci Evropské unie, rozhodli jsme se hlasovat proti ní.

Jörg Leichtfried (PSE), písemně. – (DE) Hlasuji pro rovnost mužů a žen.

I navzdory tomu, že Komise pracuje na dosažení rovnosti mezi muži a ženami, je potřeba vynaložit další úsilí a přijmout nová opatření, protože jsme doposud nezaznamenali žádný opravdový pokrok v uplatňování pravidla stejné mzdy za stejnou práci.

Požaduji stejné mzdy a důchody bez ohledu na pohlaví a podporu pro muže na rodičovské dovolené. Mimo to vyzývám členské státy, aby přijaly zvláštní opatření pro boj proti nerovnostem mezi ženami a muži způsobeným přerušením práce, zejména v důsledku mateřské dovolené nebo dovolené z důvodu péče o nezaopatřené osoby.

Bogusław Liberadzki (PSE), písemně (PL) Vážený pane předsedající, hlasuji pro zprávu paní Kauppiové o rovnosti mužů a žen v rámci Evropské unie.

Ve své zprávě paní poslankyně Kauppiová vyzývá členské státy k boji proti nerovnému postavení v zaměstnávání mužů a žen.

V pracovním prostředí je tato nerovnost nejpatrnější. Průměrný rozdíl platů mužů a žen v rámci EU je 15 % a v některých evropských zemích tento rozdíl dosahuje až 30 %. Až 32 % žen je zaměstnáno na částečný úvazek v porovnání se 7 % mužů.

Je potřeba věnovat pozornost postavení přistěhovalek a žen pocházejících z etnických menšin, ženám ve vyšším věku a svobodným matkám, které jsou často přehlíženy a diskriminovány v mnoha oblastech.

Měli bychom bojovat proti předsudkům založeným na pohlaví, které vidíme v práci, v oblasti vzdělání stejně jako v médiích. Také by bylo vhodné připravit informační kampaně, aby byly také ženy samy schopny poradit si v situacích, v kterých trpí jejich důstojnost.

Astrid Lulling (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro, vzhledem k tomu, že zpráva paní poslankyně Kauppiové veřejně vyzývá Evropskou komisi k začlenění analýzy z hlediska rovnosti mezi ženami a muži a stejného hlediska v ohledu na dopad důchodové reformy na životy žen v Evropské unii se zřetelem na individualizaci důchodcovských práv spolu s daňovým systémem, stejně jako se systémem sociálního zabezpečení.

Protože jsem v roce 1997 pracovala jako zpravodajka o situaci partnerů pomáhajících osobám samostatně výdělečně činným v malých podnicích a zemědělství, chtěla bych poukázat na fakt, že i po uplynutí 10 let stále očekáváme návrhy Komise na posílení směrnice z roku 1986 na vytvoření evropského rámce, který by zastřešil pomáhající manželské partnery jako členy rodiny. Jde o desetitisíce statisticky neviditelných

pracujících, z nichž mnozí z nich nemají pojištění pokrývající nemoc, invaliditu a ani důchodové pojištění, a kteří zejména v případě rozvodu nemají zabezpečení.

Věřím, že Komise splní svoji povinnost a dá tomuto rozhodnutí pokračování v praxi.

David Martin (PSE), písemně. – Svým hlasováním jsem podpořil tuto zprávu, která poukazuje na politiku rovnosti žen a mužů jako na základní prostředek plnění jasného hlediska rovnosti žen a mužů v rámci demografické výzvy Evropy.

15. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

16. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis

17. Písemná prohlášení uložena v rejstříku (článek 116 jednacího řádu): viz zápis

18. Termíny příštích zasedání: viz zápis

19. Přerušování zasedání

Předseda. – Přerušuji zasedání Evropského parlamentu.

(Jednání bylo ukončeno ve 12:50 hodin.)

PŘÍLOHA (Písemné odpovědi)

OTÁZKY NA RADU (Za tyto odpovědi nese výlučnou odpovědnost úřadující předsednictví Rady Evropské unie/předsednictví)

Otázka č. 22, kterou pokládá Anna Hedh (H-0656/07)

Předmět: Rovnost

Rovnost je jedna ze základních hodnot a cílů EU a promítá se ve všech jejích činnostech. Členské státy a instituce Společenství zodpovídají za to, že zásada rovnosti pronikne do všech oblastí politiky EU. K dosažení těchto cílů ale stále vede ještě dlouhá cesta.

Jak hodlá Portugalsko v tomto případě postupovat v období svého předsednictví Radě, aby zajistilo, že se prosazování rovných příležitostí mužů a žen stane běžnou praxí v rámci orgánů EU a v neposlední řadě v rámci činnosti Rady?

Odpověď

Tato odpověď, kterou vypracovalo předsednictví a která není závazná pro Radu ani pro členské státy, nebyla ústně přednesena během otázek na Radu na zářijovém druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku.

Rovnost pohlaví je opravdu jedna ze základních hodnot a cílů Evropské unie. Navzdory pokroku, kterého už bylo dosaženo, je před námi ještě dlouhá cesta, zejména v otázce prosazování rovných příležitostí mužů a žen, jinými slovy v otázce podpory rovnosti mužů a žen ve všech oblastech. V souladu s těmito závazky, které opakovaně v této oblasti učinily členské státy, portugalské předsednictví se v současnosti snaží zajistit, aby otázka rovnosti pohlaví byla součástí všech příslušných fór včetně činností Rady.

Rada pravidelně kontroluje otázku prosazování rovných příležitostí mužů a žen, přičemž přezkoumává provádění Pekingské akční platformy. Následující předsednictví už stanovila ukazatele zásadních oblastí, které jsou důvodem k obavám uvedených v Pekingské platformě. V tomto směru pracuje portugalské předsednictví na sestavení skupiny ukazatelů na téma „ženy a chudoba“, které jsou dodatkem k balíčku závěrů Rady předkládaných Radě ke schválení v prosinci. V Portu se ve dnech 8. a 9. října bude konat konference na téma „Obchodování s lidmi a pohlaví“.

Program portugalského předsednictví také zahrnuje různé jiné iniciativy k podpoře prosazování rovných příležitostí žen a mužů, jak již oznámil ministr Pedro Silva Pereira Evropskému parlamentu, když oslovil Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví dne 16. června 2007.

Skupina na vysoké úrovni pro prosazování rovných příležitostí mužů a žen se sešla v Lisabonu 11. září 2007. Skupina probírala plánované ukazatele v oblasti „ženy a chudoba“, otázku rovnosti žen a mužů v Lisabonské strategii, přípravu na nadcházející 52. zasedání Komise OSN pro postavení žen, stejně jako řadu dalších důležitých témat. Dne 5. října 2007 pořádá předsednictví neformální setkání ministrů zodpovědných za rovnost žen a mužů.

Závěrem předsednictví s potěšením uvádí, že rok 2007 je Evropským rokem rovných příležitostí pro všechny, iniciativy založené na společném rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady. Už se konala řada různých akcí, přičemž závěrečná konference je plánována na 19. listopad v Lisabonu. V prosinci má předsednictví v úmyslu předložit Radě návrh usnesení, které bude obsahovat výsledky dosažené v průběhu roku.

Pro shrnutí uvádí Rada, že kromě pokroku v oblasti rovnosti pohlaví, kterého bylo v Evropě dosaženo v nedávných desetiletích, je předsednictví odhodláno posunout podporu tohoto cíle ještě o krok vpřed, a to zejména pomocí prosazování rovných příležitostí žen a mužů.

*

* *

Otázka č. 23, kterou pokládá Frank Vanhecke (H-0657/07)**Předmět: Rozdělení Belgie**

Vlámský deník De Tijd uvedl, že scénář o rozdělení Belgie je považován v kruzích EU za reálný. Belgický ministr zahraničí Karel De Gucht na téma situace v Belgii očividně mluvil s mnoha svými kolegy a společně se slovenským ministrem zahraničí Janem Kubrou naznačili podobnost s rozdělením Československa.

Může Rada potvrdit, že budoucí vnitřní vývoj spadá výhradně do vnitřních pravomocí Belgie jako členského státu?

Odpověď

Tato odpověď, kterou vypracovalo předsednictví a která není závazná pro Radu ani pro členské státy, nebyla ústně přednesena během otázek na Radu na zářijovém druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku.

Není v souladu s postupy Rady odpovídat na hypotetické otázky o budoucnosti členského státu.

*
* *

Otázka č. 24, kterou pokládá Marian Harkin (H-0659/07)**Předmět: Mezivládní konference**

Vezmeme-li v úvahu, že většina politických rozprav a zásadních řešení se uskuteční během mezivládních konferencí, a jak je důležité umožnit občanům a společnosti, aby sledovala politicky významné rozpravy, může se Rada vyjádřit k otázce, jaké kroky podnikla nebo podnikne, aby zajistila, že mezivládní konference budou v budoucnosti více transparentní?

Zvážila Rada možnost otevřít úvodní část mezivládní konference veřejnosti, oznámit řízení médiím a uspořádat pravidelné konzultace?

Odpověď

Tato odpověď, kterou vypracovalo předsednictví a která není závazná pro Radu ani pro členské státy, nebyla ústně přednesena během otázek na Radu na zářijovém druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku.

Rada nemůže zaujmout stanovisko k tématu otevřenému paní Harkinovou. Podle článku 48 Smlouvy o EU je mezivládní konference konferencí zástupců vlád členských států. Přestože je svolávána předsedou Rady, Rada samotná se konference neúčastní, ani s ní není nijak spojena.

V souladu s postupy, které platily pro předchozí mezivládní konference, nejsou schůze v rámci konference veřejně přístupné. Rád bych paní Harkinovou upozornil na skutečnost, že veškeré dokumenty z konference jsou poskytnuty široké veřejnosti a jsou k dispozici na internetových stránkách Rady, čímž je umožněno jednotlivým občanům a občanské společnosti sledovat témata, která byla na konferenci probírána.

Také bych rád podotkl, že Evropský parlament je úzce a aktivně propojen s činností mezivládní konference, jež má za úkol vypracovat reformní smlouvu, a vyslal na ni tři své zástupce.

*
* *

Otázka č. 25, kterou pokládá Athanasios Pafilis (H-0662/07)**Předmět: Spojení pronásledovatelů a obětí druhé světové války na Ukrajině**

Dne 2. září odhalení památníku, jehož stavbu financovali místní podnikatelé a který připomíná jak životy těch, jež padli v boji proti fašismu, tak i členy ukrajinské fašistické organizace, kteří kolaborovali s nacistickými okupačními silami, spojily místní úřady v Krychovsku v západní Ukrajině pronásledovatele a oběti druhé světové války. Na plaketě monumentu jsou uvedena jména 44 obyvatel tohoto regionu, kteří padli v boji proti nacistům v řadách Rudé armády, a bezprostředně vedle jsou uvedena jména 16 místních fašistů, kteří kolaborovali s nacisty.

Co si Rada myslí o rostoucích snahách, které se šíří celou Evropou – přičemž vlády Baltických států, které jsou členy Evropské unie, v tomto ohledu jasně vedou - v tichosti přejít vítězství lidí nad fašismem, přepsat historii, ospravedlnit nacisty a kolaboranty, stejně jako trestné činy proti lidskosti, které spáchali?

Odpověď

Tato odpověď, kterou vypracovalo předsednictví a která není závazná pro Radu ani pro členské státy, nebyla ústně přednesena během otázek na Radu na zářijovém druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku.

Rada zdůrazňuje, že Evropská unie hájí zásady svobody, demokracie, úcty k lidským právům a základním svobodám a právní řád a tyto zásady sdílí všechny členské státy. Bude záležet na historících, aby se po prostudování všech dostupných zdrojů informací pokusili podat objektivní rozbor událostí na Ukrajině a v Baltických státech během druhé světové války a aby se pokusili vyšetřit trestné činy proti lidskosti spáchané na jejich území během tohoto období.

*
* *

Otázka č. 26, kterou pokládá Bastiaan Belder (H-0664/07)

Předmět: Nesrovnalosti v souvislosti s rozhodováním o mezinárodní normalizaci uvnitř ISO

Je Rada obeznámena s nedávno objevenými nesrovnalostmi v souvislosti s rozhodováním o mezinárodní normalizaci uvnitř ISO, které zahrnují praktiky jako vydírání a kupčení s hlasy a jiné formy nepatřičného ovlivňování národních volebních výborů?

Měly by podle názoru Rady postupy ISO být přijímány zejména tak, aby byly lépe schopny řešit rozporuplné normy jako OOXML?

Pokud ano, jaké navrhne Rada změny ve spolupráci s členskými státy a ostatními zúčastněnými zeměmi, stejně jako národními výbory?

Předvídá Rada uvalení sankcí na společnosti, které zneužívají své pozice na trhu, aby přiměly evropské podniky proti jejich vůli k vykonávání praktik tohoto druhu, nebo aby uvedly ostatní dodavatele do nevýhody?

Viz např.: <http://ec.europa.eu/idabc/en/document/7183/469>

Odpověď

Tato odpověď, kterou vypracovalo předsednictví a která není závazná pro Radu ani pro členské státy, nebyla ústně přednesena během otázek na Radu na zářijovém druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku.

Mezinárodní organizace pro normalizaci (ISO) je nevládní organizace, která v současnosti zahrnuje normalizační orgány 157 zemí.

Evropská unie není a ani se nemůže stát členem ISO, přestože se všechny členské státy různým způsobem podílí na činnostech této organizace (jako členské orgány nebo protějšky, odpovídající).

Protože neexistují žádné delegace ze členských států, bylo by velmi obtížné žádat národní orgány pro normalizaci, aby koordinovaly svá stanoviska.

Co se týká vypracování posouzení dopadu před podáním nového návrhu zákona, Komise zhodnotí následky jakéhokoliv normalizačního postupu, zvláště pokud může ohrozit volnou hospodářskou soutěž.

Není na Radě uvalovat sankce za protisoutěžní jednání. Tato pravomoc byla svěřena Komisi podle čl. 85 odst. 2 Smlouvy o ES.

*
* *

Otázka č. 27, kterou pokládá Diamanto Manolakou (H-0668/07)

Předmět: Nárůst svévolného chování policie pod záminkou boje proti terorismu

Podle stížností zástupců akademických obcí a zpráv z důvěryhodných tiskových zdrojů, zatkla německá policie čtyři univerzitní sociologické výzkumníky a drží je v nelidských podmínkách. Byli obviněni na základě tak chabých skutečností jako je používání výrazů, které používají teroristické organizace, ve své nauce, jako např. „nerovnost“ a „gentrifikace“, z konspiračního jednání jako je „nepoužívání mobilních telefonů během schůzek s aktivisty“ a dokonce z toho, že „byli myšlenkově s to sestavovat sofistickované texty“.

Jsou Radě známy tato skutečnosti? Myslí si Rada, že takové akce jsou podporovány rozdělením mezi lidskými právy a bezpečností? Věří Rada, že antiteroristické právní předpisy na úrovni EU a na úrovni členských států podporují svévolné chování té části orgánů, které prosazují zákon, čímž se šíří strach z hrozby terorismu a jsou porušována základní lidská práva?

Odpověď

Tato odpověď, kterou vypracovalo předsednictví a která není závazná pro Radu ani pro členské státy, nebyla ústně přednesena během otázek na Radu na zářijovém druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku.

Předsednictví by rádo zdůraznilo, že článek 33 Smlouvy o Evropské unii nedovoluje Radě zaujmout stanovisko k vnitrostátním otázkám týkajícím se dodržování práva a pořádku a ochrany vnitřní bezpečnosti.

Co se týče otázky vážené paní poslankyně o tom, zda si Rada myslí, že antiteroristické právní předpisy na úrovni EU a na úrovni členských států podporují svévolné chování té části orgánů, které prosazují zákon, Rada zásadně nesouhlasí.

Všechny protiteroristické právní předpisy Společenství a ostatní opatření jsou založeny na právním státě a spadají do rámce právního státu.

*
* *

Otázka č. 28, kterou pokládá Georgios Toussas (H-0670/07)

Předmět: Odmítnutí udělení víz členům Běloruské komunistické strany

Po sérii ponižujících úkonů, jako osobní pohovory a snímání otisků prstů, odmítla Francouzská ambasáda v Minsku udělit vízum panu Igorovi Karpenkovi, poslanci a druhému tajemníkovi Běloruské komunistické strany, aby se mohl zúčastnit festivalu pořádaného deníkem Avante v Portugalsku. Před několika měsíci české úřady odmítly vydat vízum paní Tatianě Golubevové, poslankyni a první tajemnici Běloruské komunistické strany, aby mohla odcestovat do Prahy, kde se měla zúčastnit zasedání komunistických stran. V obou případech bylo rozhodnutí o neudělení víza vydáno pouze několik hodin před plánovaným odletem zmíněných osob a to přesto, že tyto osoby jsou držiteli diplomatických pasů.

Odsuzuje Rada způsob, jakým odpovědné orgány postupovaly, když odmítly uznat diplomatické pasy státu, se kterým Evropská unie a její členské státy udržují diplomatické styky, přiměly poslance podstoupit ponižující úkony, jako je snímání otisků prstů, a rozhodly o udělení víz na základě svévolných politických kritérií?

Odpověď

Tato odpověď, kterou vypracovalo předsednictví a která není závazná pro Radu ani pro členské státy, nebyla ústně přednesena během otázek na Radu na zářijovém druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku.

Rada by ráda informovala váženého pana poslance, že na pana Igora Karpenka se vztahují omezení evropských víz schválená společným postojem Rady 2006/362/SZBP ze dne 18. května 2006, kterým se mění společný postoj 2006/276/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým představitelům Běloruska prováděných rozhodnutím Rady 2006/718/SZBP ze dne 23. října 2006. Podle tohoto právního předpisu „členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zabránily vstupu na svá území nebo průjezdu přes ně osobám, které jsou odpovědné za porušení mezinárodních volebních norem při prezidentských volbách konaných v Bělorusku dne 19. března 2006 a za zásah proti občanské společnosti a demokratické opozici“.

Účast na festivalu Avante nespadá ani do jedné ze situací popsanych v čl. 1 odst. 2, 3, 4 a 6 společného postoj 2006/276/SZBP, které připouští odchylku od omezení vstupu. Ve skutečnosti není zmíněná osoba občanem Portugalska, žádný ze závazků mezinárodního práva popsaneho v čl. 1 odst. 3 a 4 přichází v úvahu, neexistuje žádná neodkladná lidská potřeba, která by opravňovala k vycestování, a konečně festival Avante není mezinárodní schůze, kde je veden politický dialog, kterým by byla přímo podporována demokracie, lidská práva a právní řád v Bělorusku.

Všeobecně je rozhodnutí o tom, zda udělit nebo neudělit víza občanům třetích zemí, kteří ho potřebují pro přechod vnějších hranic členského státu Evropské unie, věcí příslušného členského státu. Všeobecnou zásadou je, že držitelé diplomatických nebo úředních pasů nejsou osvobozeni od požadavků na udělení víza, pokud je země, jíž jsou občanem, uvedena na seznamu v příloze I nařízení Rady (ES) 539/2001 ze dne 15. března 2001. Toto nařízení také povoluje členským státům vydat osvobození od udělení víza držitelům diplomatických nebo úředních pasů, ale to neplatí mezi zmíněnými státy. Běloruský diplomatický pas je přijímám jako cestovní doklad, ale opravňuje ke vstupu na území členského státu pouze společně s vízem.

Podrobení žadatelů o víza osobnímu pohovoru je jedním z běžných požadavků stanovených Společnými konzulárními instrukcemi (2005/C 326/01) a nemůže být považováno za ponižující nebo svévolné zacházení. Co se týká snímání otisků prstů, tento postup bude také požadavkem po spuštění Vízového informačního systému (VIS) plánovaného na rok 2009. V této oblasti neexistuje žádné úplné osvobození pro držitele diplomatických pasů.

*
* *

Otázka č. 29, kterou pokládá Pedro Guerreiro (H-0671/07)

Předmět: Pozbytí platnosti takzvaného „memoranda o porozumění“ mezi EU a Čínou o dovozu určitého druhu textilních a oděvních výrobků

Jak jsme celý rok zdůrazňovali, takzvané memorandum o porozumění mezi EU a Čínou o dovozu určitého druhu textilních a oděvních výrobků, uzavřeno 10. června 2005, které zahrnuje 10 z přibližně 35 kategorií výrobků dovážených z Číny, pozbude platnosti 31. prosince 2007.

Tato dohoda představuje, i když v omezené podobě, specifická ochranná opatření na čínské vývozy a nebere v úvahu dovozy do EU z ostatních třetích zemí.

Stále více organizací z tohoto odvětví vydalo varování týkající se potřeby přijmout opatření k omezení rostoucího dovozu textilu a oblečení do EU, která mají zabránit událostem z roku 2005, jako např. zpřísnění v současnosti platných omezení a jejich zavedení na nové kategorie v souladu s dohodami s Čínou a USA.

O přijetí jakých opatření se rozhoduje, např. i omezujících dovoz, v zájmu ochrany výrobní kapacity a pracovních míst v textilním a oděvním průmyslu, odvětví významném v rámci EU ze společenského i ekonomického hlediska, zejména ve znevýhodněných regionech, kde je soustředěn?

Odpověď

Tato odpověď, kterou vypracovalo předsednictví a která není závazná pro Radu ani pro členské státy, nebyla ústně přednesena během otázek na Radu na zářijovém druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku.

Rada bedlivě sleduje vývoj v tomto odvětví na základě statických dat o dovozu textilních a oděvních výrobků, které pravidelně poskytuje Komise.

Textilní řídicí výbor zkoumá různé scénáře, které mají vyslyšet obavy vyjádřené mnoha členskými státy. PPEU sleduje situaci velmi bedlivě, protože je nezbytně nutné vyřešit tento problém co nejrychleji.

Závěrem by bylo dobré zdůraznit, že memorandum o porozumění, na které se pan poslanec odvolává, bylo podepsané komisařem EU pro obchod jménem Komise a čínským ministrem obchodu jménem Čínské lidové republiky.

*
* *

Otázka č. 30, kterou pokládá Hans-Peter Martin (H-0673/07)**Předmět: Zodpovědnost za „autonomní“ agentury**

Za které z „autonomních“ agentur Evropské unie, podobného typu jako je Ústav Evropské unie pro studium bezpečnosti (ÚEUSB) nebo Družicové středisko EU, je Rada v současnosti zodpovědná?

Které organizační jednotky v Radě jsou zodpovědné za jednotlivé agentury?

Kolik zaměstnanců v příslušných organizačních jednotkách Rady zodpovídalo za tyto agentury v období let 2000 až 2006?

Jak velké byly finanční výdaje rozdělené na správní, provozní a personální činnosti v jednotlivých organizačních jednotkách Rady na tyto agentury v období let 2000 až 2006?

Odpověď

Tato odpověď, kterou vypracovalo předsednictví a která není závazná pro Radu ani pro členské státy, nebyla ústně přednesena během otázek na Radu na zájmovém druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku.

Rada vytvořila tři agentury v oblasti společné domácí a zahraniční bezpečnosti: Evropskou obrannou agenturu (EDA), Družicové středisko EU (DSEU) a Ústav Evropské unie pro studium bezpečnosti (ÚEUSB).

V návaznosti na vytvoření agentur ÚEUSB a DSEU v roce 2001 a agentury EDA v roce 2004 se odhaduje, že počet zaměstnanců Generálního sekretariátu Rady zodpovědného za chod těchto agentur je průměrně: 1,5 ekvivalentu plného pracovního úvazku u administrativních zaměstnanců a 0,1 ekvivalentu plného pracovního úvazku u členů sekretariátu.

*
* *

OTÁZKY NA KOMISI**Otázka č. 43, kterou pokládá Manfred Weber (H-0666/07)****Předmět: Obnovitelné suroviny; kompetenční centrum ve Straubingu**

Využívání obnovitelných zdrojů je alternativou k ukončení používání fosilních zdrojů. V tomto zájmu bylo v německém Straubingu vybudováno kompetenční centrum pro obnovitelné zdroje, které je uznáváno v celé Evropě. Výzkum, přeměna na aplikovanou technologii a marketing obnovitelných surovin je spojen pod jednou střechou. Ve světle změny klimatu a většího využívání obnovitelných energií a biomasy nabude tato oblast na důležitosti, také s přidanou evropskou hodnotou.

Jak pomáhá Evropská unie výzkumu, včetně výzkumu zaměřeného na aplikace, v oblasti obnovitelných zdrojů? Jak mohou jednotlivá výzkumná střediska profitovat z těchto činností?

Jaká opatření přijme Komise k propojení výzkumu v oblasti obnovitelných zdrojů?

Vidí Komise potřebu zřídit instituci pro koordinaci celoevropské výzkumné sítě a praktické aplikace poznatků výzkumu v oblasti obnovitelných zdrojů a bude v této oblasti poskytovat dotace?

Odpověď

Rámcové programy Komise pro výzkum a technologický rozvoj (RTD) po mnoho let podporují výzkum obnovitelných biologických zdrojů. Současný (7.) rámcový program (FP7) se v pátém tématu „Energie“ významně věnuje výzkumu biomasy a klíčové otázce vývoje biopaliva. Hlavní důraz je kladen na (1) cenově konkurenceschopná biopaliva první generace, která jsou vyráběna z potravinových plodin, (2) biopaliva druhé generace vyráběná z lignocelulózy nebo dřevité biomasy, a (3) integrovanou výrobu energie a produktů z biomasy v biorafinériích. V druhém tématu s názvem „potraviny, zemědělství a rybolov a biotechnologie“ je společný výzkum obnovitelných zdrojů a jejich využití podpořen ve třech oblastech 1) vylepšená biomasa a rostlinné obnovitelné zdroje, 2) bioprocessy, a 3) environmentální biotechnologie, využití odpadu a vedlejších produktů. Výsledky výzkumu biomasy, kterou dotovala EU v rámci předešlých rámcových programů v posledním desetiletí, jsou prezentovány na <http://www.biomatnet.org/home.html>

Jakákoli výzkumná organizace, která je zřízena v souladu se zákonem v kterékoliv zemi, se může zúčastnit 7. rámcového programu, pokud splní podmínky stanovené pravidly účasti. Vlastní poskytování dotací na výzkum pomocí FP7 je přípustné pouze při sestavení pan-transnárodního konsorcia společníků, které poté předloží návrh projektu jako reakci na určité téma v příslušné roční výzvě k předkládání návrhů. Výzkumná centra mohou také pomáhat tvořit priority výzkumu a technologického rozvoje EU a to přispíváním do výzkumného programu příslušné technologické platformy.

Evropská komise podporuje propojení výzkumu v oblasti bioenergetických obnovitelných zdrojů a bioenergie pomocí několika nástrojů. Například síť znalostí „Překonávání překážek na cestě k bioenergii“ má za cíl sdílet výzkumné infrastruktury a výzkumný personál v jedné nebo několika nejdůležitějších oblastech bioenergie vytvořením nové integrované struktury („virtuální“ výzkumný institut). Dalším příkladem je koordinační akce NETBIOCOF, která vyzdvihuje evropskou spolupráci mezi výzkumnými organizacemi v oblasti kombinovaného spalování biomasy v nových i stávajících elektrárnách. Cílem specifické podpůrné akce EPOBIO, podporované v rámci 6. rámcového programu, je použití genomických poznatků ke zlepšení ekonomického potenciálu surovin majících původ v rostlinách k energetickému nebo chemickému využití.

Projekt ERA-NET⁽¹⁾ poskytuje podporu při koordinaci národních a regionálních výzkumných programů v evropském výzkumném prostoru. V tomto ohledu jsou jednotlivé projekty ERA-NET pro průmyslovou biotechnologii, bioenergii a elektrárny vysoce relevantní.

Evropské technologické platformy také podporují propojení výzkumu sjednocením akcionářů, kteří mají zájem o určitou oblast. Jsou to konkrétně tyto 4 platformy, které mají důležitý vliv v oblasti obnovitelných biologických zdrojů: (1) udržitelná chemie, (2) rostliny pro budoucnost, (3) biopaliva a (4) lesní sektor. Tyto platformy vytvořily strategické výzkumné programy, které představují klíčová vstupní data pro výzkumné priority 7. rámcového programu.

Navíc pracovní program „Kapacity“ 7. rámcového programu zahrnuje integrační činnosti, které podpoří provázání existující výzkumné infrastruktury. Cílem jednoho z prioritních témat tohoto programu je vývoj nové generace biopaliv.

Kromě rámcového programu zavedla Komise napříč členskými státy akci pro koordinaci, propagaci a zavedení bioekonomie založené na znalostech ve členských zemích zvanou KBBE-NET.

Jak už bylo řečeno, v současné době šestý a sedmý rámcový program pro výzkum a technologický rozvoj financuje řadu iniciativ, které mají za cíl provázat a koordinovat výzkumnou činnost v oblasti obnovitelných zdrojů. Nutnost financovat další činnosti nebo zvýšit přísun financí do některých z existujících bude posouzena na základě výsledku pokračujícího pokroku a příspěvků poskytnutých na financování vývoje dalších pracovních programů FP7.

*
* *

Otázka č. 44, kterou pokládá Marco Cappato (H-0676/07)

Předmět: Pohyb výzkumných pracovníků po EU

Vzhledem k tomu, že zásada volného pohybu osob vycházející ze Smlouvy o EU zaručuje volný pohyb každého občana Evropské unie, nezvažuje Komise předložení návrhu na odstranění překážek ve volném pohybu výzkumných pracovníků po území EU?

Pokud ano, neuvažuje Komise také o tom, že platy výzkumných pracovníků a jejich pracovní podmínky by měly být sjednoceny na evropské úrovni pro oba typy pracovních smluv a formy odměn?

Odpověď

Komise si plně uvědomuje potřebu jednat v zájmu usnadnění pohybu výzkumných pracovníků po Evropě a zlepšení podmínek jejich profesního rozvoje. Z tohoto důvodu byla s ohledem na znovurozdělení pravomocí s členskými státy určena strategie týkající se těchto dvou témat a to zejména ve dvou sděleních vydaných Radou.

Tato strategie vedla k několika důležitým iniciativám, které měly právní, finanční nebo jinou konkrétnější podobu.

⁽¹⁾ Síť evropského výzkumného prostoru

V oblasti podpory geografické, meziodvětvové a mezioborové mobility už bylo dosaženo velkých úspěchů, jako například velký rozpočtový nárůst v rámci sedmého rámcového programu (FP7) v oblasti lidských zdrojů, a to zejména prostřednictvím grantu Marie Curieové, Evropského portálu pracovní mobility a Evropské sítě center pro mobilitu, pilotní iniciativy EVP⁽²⁾ o propojení evropských výzkumných pracovníků v USA, směrnice a doporučení EU o vědeckých vízech.

Další iniciativy se více týkají profesního rozvoje výzkumných pracovníků. Proto bylo přijato doporučení o evropské listině výzkumných pracovníků a kodex chování při jejich zaměstnávání a přijetí tohoto doporučení bylo podporováno v rámci informačních kampaní na vnitrostátní i na evropské úrovni. Byla zahájena studie o odměnách výzkumných pracovníků, která ukazuje další možnost zvýšení atraktivity profese výzkumného pracovníka.

Zájem Komise o otázku výzkumných pracovníků také dokládá nedávná konzultace, která byla spuštěna prostřednictvím zelené knihy ERA. Zúčastněné strany jsou dotazovány, zda je nutný efektivnější evropský rámec pro zlepšení podmínek mobility výzkumných pracovníků a přenosnost penzijního připojištění, a zda je také nutné zajistit pro ně zlepšení pracovních podmínek. Odpovědi získané v rámci této konzultace budou pečlivě prostudovány spolu s výsledky dalšího dotazníku o nových formách mobility, který se víc zaměřuje na otázku nutnosti přizpůsobit pravidla koordinace systémů sociálního zabezpečení pracovníků.

Komise v tuto chvíli zpracovává tyto analýzy a je tedy příliš brzy připravovat nějaké návrhy. Přesto je již teď zřejmé, že většina zúčastněných stran podporuje zavedení přísnějších a konkrétnějších opatření. Proto může v následujících měsících Komise navrhnout určitá opatření, jejichž cílem bude odstranění přetrvávajících překážek v pohybu výzkumných pracovníků.

Komise nemá v úmyslu navrhovat harmonizaci právního postavení ani výši odměn výzkumných pracovníků v Evropě, protože tyto oblasti spadají do vnitrostátních kompetencí. Přesto může Komise na základě zásad shrnutých v listině a kodexu navrhnout iniciativy, jejichž cílem bude mimo jiné zlepšení pracovních podmínek výzkumných pracovníků a tím zvýšení atraktivity profese výzkumného pracovníka.

*
* *

Otázka č. 49, kterou pokládá Seán Ó Neachtain (H-0628/07)

Předmět: Letiště Shannon a program pro rozvoj nových leteckých tratí

Může Komise uvést, kolik v posledních letech schválila programů, které opravňují vládu finančně podpořit rozvoj nových leteckých tratí ve své zemi nebo z určitého letiště na období až tří let, aby tyto nové letecké tratě mohly být rentabilní?

Odpověď

Od doby, kdy vstoupila v platnost Pravidla Společenství týkající se financování letišť a státní podpory na zahájení činnosti pro letecké společnosti s odletem z regionálních letišť⁽³⁾ ze dne 9. prosince 2005, Komise schválila 4 programy, pomocí kterých lze poskytnout podporu leteckým společnostem, které budou obsluhovat nové trasy z regionálních letišť. Jsou to tato rozhodnutí:

Rozhodnutí Komise ze dne 11. listopadu 2006 o programu rozvoje pro Maltu (podpora č. N 640/2006);

Rozhodnutí Komise ze dne 13. června 2007 o podpoře na zahájení činnosti letišti v Antverpách (podpora č. N 156/07);

Rozhodnutí Komise ze dne 4. dubna 2007 o podpoře na zahájení činnosti letišť v Puglii (podpora č. N 55/07) a

Rozhodnutí Komise ze dne 10. července 2007 o vytvoření marketingového fondu pro letiště Norrköping ve Švédsku (podpora č. N 791/2006).

Další dvě podpory přijaté Komisí jsou:

(2) Evropský výzkumný prostor

(3) Úř. věst. C 312/1, 9.12.2005

Rozhodnutí Komise ze dne 22. června 2006 o podpoře pro Ryanair (trasa Londýn-Toulon) (podpora č. N 563/05);

Rozhodnutí Komise ze dne 16. května 2006 o Fondu pro rozvoj leteckých tratí ve Spojeném království (podpora č. N 303/05).

Posledními dvěma uvedenými rozhodnutími se přímo nezavádí pravidla stanovená v pokynech z roku 2005, vzhledem k tomu, že otázky státních podpor byly oznámeny dříve, než tyto pokyny vstoupily v platnost.

*
* *

Otázka č. 50, kterou pokládá Michl Ebner (H-0642/07)

Předmět: Základní tunel Brenner

Dopravní provoz v průsmyku Brenner vzrostl o více než 50 % od roku 1998. Téměř 6000 nákladních aut projelo Alpami tímto průsmykem v první polovině roku 2007. S ohledem na skutečnost, že Alpy jsou ekologicky obzvlášť citlivá oblast, bylo před nějakou dobou přijato rozhodnutí ulevit postiženým oblastem a jejich obyvatelům výstavbou základního tunelu Brenner (ZTB). Základní tunel Brenner byl od samého počátku první projekt na seznamu projektů Transevropské dopravní sítě.

Očekávané náklady na projekt ZTB jsou mezi 4,5 až 8 miliardami EUR, tato částka bude rozdělena mezi příslušné členské státy a EU. Itálie a Rakousko předložily v červenci 2007 dokumenty o výzvě k poskytování finanční pomoci Společenství v oblasti dopravy a energie plánované na podzim.

Může Komise potvrdit, zda zásada 30 % přijatá Parlamentem v roce 2007, bude použita v případě poskytnutí finančního příspěvku Společenství? Jaké kroky podnikne Komise ke kompenzaci komunikačního deficitu populace na úkor benefitů ZTB? Jak ochrání Komise dotace do projektu ZTB po roce 2012?

Odpověď

Železniční osa Berlín-Verona/Milán-Boloňa-Neapol-Messina-Palermo (prioritní osa č. 1) je jeden z 30 prioritních projektů Transevropské dopravní sítě (TEN-T). Projekt na výstavbu základního tunelu Brenner, který zmiňuje vážený pan poslanec, je centrální pojítko na této prioritní ose. Dne 10. července 2007 bylo podepsáno memorandum o porozumění Wernerem Faymannem a Antoniem Di Pietrem, ministry dopravy Rakouska a Itálie za účasti jejich německého protějšku, Wolfganga Tiefenseeho, který se zaručil, že Německo učiní vše, co bude nutné k zajištění vzájemné provozuschopnosti a k poskytnutí požadované kapacity přístupu na severní straně tunelu po jeho uvedení do provozu.

Podpis memoranda o porozumění umožnil těmto dvěma státům předložit samostatný koordinovaný návrh financování ze zdrojů Společenství pro základní tunel Brenner v červenci 2007 v souladu s požadavky Společenství na přeshraniční projekty. Komise v tuto chvíli posuzuje všechny návrhy přijaté od 27 členských států v reakci na výzvu k předkládání návrhů na finanční podporu Společenství činnosti spojené s prioritními projekty sítě TEN-T. Na základě tohoto zhodnocení se na konci podzimu 2007 rozhodne, jak přerozdělit rozpočet TEN-T pro období 2007-2013.

V této fázi nemůže Komise určit, zda bude na tento projekt poskytnut grant Společenství.

Stejně tak nemůže poskytnout žádné záruky potenciálního financování základního tunelu Brenner po roce 2013. Komise není schopna poskytnout jakýkoli závazek týkající se budoucích rozpočtů EU.

Komise bedlivě sleduje všeobecný vývoj projektu Berlín-Palermo, zejména pak základní tunel Brenner. V červenci 2005 jmenovala evropského koordinátora pro tuto osu, Karla Van Mierta, který předložil svou druhou zprávu o činnosti dne 19. července 2007. Zpráva byla postoupena předsednictvu výboru TRAN⁽⁴⁾ dne 10. září 2007. Pan Van Miert je hluboce oddán úkolu koordinace tohoto prioritního projektu.

*
* *

(4) Výbor pro dopravu a cestovní ruch

Otázka č. 51, kterou pokládá Gay Mitchell (H-0645/07)**Předmět: Letecká doprava do ostrovních členských států**

Jaký návrh má Komise k zajištění adekvátní letecké dopravy mezi ostrovními členskými státy a zbytkem EU?

Odpověď

Komise si plně uvědomuje, jak je důležité zajistit mobilitu do ostrovních regionů, a to se týká právě odpovídající dopravy jako prostředku pro sociální a ekonomickou soudržnost. Tyto obavy sdílí ostrovní členské státy.

Letecká doprava je rozhodně nejrychlejší cesta k zajištění mobility. Byl úspěšně zaveden jednotný evropský letecký trh, čímž došlo k značnému nárůstu v počtu tras a operátorů a ohromnému přínosu pro spotřebitele.

Členské státy mohou za určitých podmínek poskytnout finanční příspěvek jako podporu při zahájení činnosti ke vzniku nových tras. Komise musí být o tomto příspěvku obeznámena podle článku 88 Smlouvy o ES. Komise zhodnotí příspěvek podle článku 86 a 87 Smlouvy a podle pokynů Společenství pro financování letišť a pro podporu na zahájení činnosti leteckých společností s odlety z regionálních letišť.⁽⁵⁾

V platných evropských právních předpisech existuje ustanovení o závazcích veřejné služby (ZVS), které lze uplatnit v případě letecké dopravy, pokud trh nesplňuje skutečné potřeby států nebo regionů.

Závazky veřejné služby mohou být za určitých předpokladů týkajících se výhradních práv na období tří let obnovitelné prostřednictvím nabídkového řízení.

Aby byly závazky veřejné služby atraktivnější pro více uchazečů, Komise navrhla prodloužení této lhůty na čtyři roky.

Závěrem Komise uvádí, že podpůrné projekty sociálního charakteru, jejichž cílem je snížení ceny letecké dopravy pro obyvatele ostrovních států, jsou ve své podstatě v souladu se společným trhem za předpokladu, že nevedou k nespravedlivé diskriminaci mezi těmi, kterým přináší zisk nebo mezi leteckými společnostmi.

*
* *

Otázka č.52, kterou pokládá Jörg Leichtfried (H-0647/07)**Předmět: Bezpečnost ve slovenském vzdušném prostoru/situace slovenských řídicích letového provozu**

Slovenští řídicí letového provozu zahájili stávkou, aby upozornili na skutečnost, že letecká bezpečnost na Slovensku je výrazně nedostačující. Následný audit Eurocontrol odhalil závažné nedostatky a rizika a navíc i nedodržení evropských bezpečnostních standardů (ESARR). Agentura pro leteckou bezpečnost Slovenska zlehčuje tato zjištění, a přestože Úřad pro civilní letectví Slovenska přislíbil vyhodnotit zprávu Eurocontrolu a provést opatření doporučené v ní do 30. dubna 2007, do dnešního dne tak nebylo učiněno. Zaměstnanci, kteří šli do stávkou, byli potrestáni a byla jim odebrána část mzdy. Navíc jsou jejich jména v tuto chvíli uvedena na neoficiální černé listině.

Je Komise obeznámena s touto žalostnou situací na Slovensku a co ohledně ní hodlá udělat?

Odpověď

Komise může potvrdit, že Eurocontrol provedl začátkem roku 2007 bezpečnostní audit na žádost Úřadu pro civilní letectví Slovenska. Audit odhalil množství nedostatků při provádění bezpečnostních pravidel stanovených Eurocontrollem a nařízením Komise (ES) 2096/2005 ze dne 20. prosince 2005, kterým se stanoví společné požadavky pro poskytování letových navigačních služeb. Slovenský poskytovatel letových navigačních služeb LPS následně navrhl nápravná opatření, z nichž některá měla okamžitou účinnost a některá se měla zavést do konce roku 2007. Komise nemá žádné informace, na základě kterých by se mohla domnívat, že tyto zcela standardní postupy nebudou dodrženy.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 312, 09.12.2005

Mělo by také být zdůrazněno, že povaha zjištěných nedodržení předpisů nebyla tak závažná, aby se dalo hovořit o závažných nedostatcích ve slovenském vzdušném prostoru.

*
* *

Otázka č. 53, kterou pokládá Manuel Medina Ortega (H-0593/07)

Předmět: Strategický plán pro nejvzdálenější regiony

S ohledem na zpoždění při předkládání strategického plánu pro nejvzdálenější regiony a problémy, které tyto oblasti potkaly na základě nově vzniklých problémů, jako je rostoucí cena letecké dopravy, snižující se počet turistů a migrační tlaky, může Komise zaručit, že strategický plán bude hotov v přijatelné lhůtě a že Komise bude mít prostředky k provedení tohoto plánu?

Odpověď

Dne 12. září 2007 přijala Komise sdělení s názvem Strategie pro nejvzdálenější regiony: výsledky a výhledy do budoucnosti.⁽⁶⁾ Sdělení posuzuje zavedení strategie pro tyto regiony od roku 2004 a snaží se o posílení jejich tří klíčových oblastí – konkurenceschopnosti, přístupnosti a regionální integrace – pomocí doplňkových opatření, která mají být přijata v krátké době.

Sdělení se také snaží zahájit diskusi o dlouhodobějších tématech, která jsou podle zjištění obzvláště citlivá pro nejvzdálenější regiony, a tato se odrážejí v problémech, které nadnesl vážený pan poslanec ve své otázce: změny klimatu, demografické změny a řízení migračních toků, zemědělství a námořní politika.

Klíčovou zároveň zůstává ve strategii Komise pro nejvzdálenější regiony otázka přístupnosti. Tyto regiony jsou zcela závislé na letecké dopravě, jak pro dopravu obyvatel nejvzdálenějších regionů do a ze zbytku Evropy, tak i pro mobilitu do a z nejvzdálenějších regionů pro turisty a činitele socioekonomického vývoje. Proto Komise při řešení problému změny klimatu vyzývá své partnery k debatě o tom, „jaká opatření je třeba přijmout, aby snížení emisí nemělo negativní vliv na dostupnost, hospodářství a občany nejvzdálenějších regionů“.

Sdělení je určeno Parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Bude se o něm debatovat se všemi čtyřmi institucemi, počínaje Parlamentem. Partnerský přístup bude použit také v rámci právě probíhajícího i budoucího zavádění této strategie pro nejvzdálenější regiony.

Komise zajistí, aby v letech 2007-2013 byla přijata vhodná specifická opatření v různých oblastech s využitím k tomu nutných zdrojů a připraví strategii do budoucnosti, až bude ukončena konzultační fáze.

*
* *

Otázka č. 54, kterou pokládá Lambert van Nistelrooij (H-0596/07)

Předmět: Posílení evropské politiky sousedství

V roce 2005 byla přijata iniciativa programu evropského sousedství (ENPI). Zatím se zdá se, že určité členské státy ji přijímají pomalu. To vyvolává obavy o pokrok programu.

Pochopil jsem, že v zájmu posílení evropské politiky sousedství bude Komise každoročně vyhodnocovat iniciativu evropské politiky sousedství o přeshraniční spolupráci, přičemž první vyhodnocení proběhne na konci roku 2007. Vyhodnocení bude s největší pravděpodobností obsahovat informaci o místním a regionálním přijetí v příslušných zemích, společném operačním programu a souvisejícím decentralizovaném zvyšování kapacity.

Jaká opatření navrhne Komise na zvýšení rychlosti přijetí iniciativ přeshraniční spolupráce na místní a regionální úrovni kromě zmíněného vyhodnocení?

Odpověď

Vzhledem k tomu, že evropský nástroj sousedství a partnerství byl přijat později, než bylo očekáváno, a vstoupil v platnost teprve 29. listopadu 2006, je příliš brzy na důkazy o možném pomalém přijímání iniciativ

⁽⁶⁾ KOM(2007)507 v konečném znění

přeshraniční spolupráce nebo na vyjadřování obav v tomto směru. Naopak Komise očekává, že tento nový finanční nástroj umožní lepší a flexibilnější spolupráci v různých ohledech evropské politiky sousedství, zejména co se týče otázek přeshraniční spolupráce (CBC).

Programy přeshraniční spolupráce jsou v tuto chvíli společně zpracovávány zúčastněnými zeměmi. Komise očekává, že většina programů bude předložena v roce 2007, což by mělo umožnit jejich přijetí na přelomu roku 2007. Je v souladu s ustanovením čl. 9 odst. 6 evropského nástroje sousedství a partnerství stanovit, že programy budou přijímány „jeden rok po přijetí Strategie přeshraniční spolupráce (např. do března 2008)“. Relativně dlouhá doba, která byla potřeba k přípravě programů, se dá vysvětlit změnami v přístupu: je to poprvé, kdy členské státy a partnerské země (ve spolupráci s místními partnery) společně prochází procesem stanovování svých priorit a vybírají, která opatření budou dotována během příštích sedmi let.

V každém případě na základě bodu 48 interinstitucionální dohody o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení podnikly oba rozpočtové orgány kroky ke schválení převodu rezerv nepoužitých v roce 2007 do následujících let. To se také týká příspěví Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) do evropského nástroje sousedství a partnerství.

Komise úzce sleduje přípravu a provádění programů přeshraniční spolupráce, zároveň bere v potaz prvky zmíněné váženým panem poslancem (místní/regionální přijetí programů). Z tohoto důvodu může Komise revidovat a přijmout strategii přeshraniční spolupráce v rámci přezkumu v polovině termínu.

*
* *

Otázka č. 55, kterou pokládá Justas Vincas Paleckis (H-0603/07)

Předmět: Přizpůsobení environmentální infrastruktury potřebám zdravotně postižených lidí

V zemích EU byly přijaty příslušné zákony, které zaručují rovné příležitosti zdravotně postiženým lidem. Ve skutečnosti ale jsou potřeby zdravotně postižených lidí často diskriminovány, obzvláště z důvodu neadekvátní úpravy bydlení a infrastruktury veřejného prostředí. V mnoha členských státech nemohou lidé s omezenou možností pohybu, postižením zraku a sluchu nebo jinými postiženími navštívit některé instituce, najít práci nebo využít zdrojů informací nebo kulturní či jiné služby, které jsou dostupné ostatním členům společnosti, protože prostředí nebylo přizpůsobeno jejich potřebám.

Debatuje se o přípravě směrnice, která by po členských státech požadovala, aby zajistily, že prostředí je dostatečně přizpůsobeno potřebám postižených lidí. Jaké je stanovisko Komise k této otázce a plánují se příslušná opatření, která by se snažila posílit závazky členských států k vytvoření rovných příležitostí v zájmu uspokojení potřeb postižených osob?

Odpověď

Směrnice 2000/78/ES stanovuje obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání a zakazuje diskriminaci na základě zdravotního postižení, věku, náboženského vyznání a víry, sexuální orientace v zaměstnání a vzdělávání a při poskytování odborného vzdělání. Článek 5 této směrnice požaduje, aby zaměstnavatel poskytl zdravotně postiženým osobám přiměřenou úpravu. Tato směrnice byla všemi členskými státy provedena a člověk diskriminovaný na základě zdravotního postižení má právní nárok na nápravu na vnitrostátní úrovni. Tato směrnice se přesto nevztahuje na oblast mimo zaměstnání, povolání a odborné vzdělávání.

Jak bylo oznámeno v Roční politické strategii pro rok 2008⁽⁷⁾ a na základě studie stávajících antidiskriminačních právních předpisů ve členských státech⁽⁸⁾, plánuje Komise navrhnout opatření vytvořená pro účely prevence a zabránění diskriminace mimo trh práce, včetně diskriminace na základě zdravotního postižení (stejně jako na jiném základě). Příprava posouzení vlivu společně s přípravou těchto opatření zahrnuje veřejnou on-line konzultaci⁽⁹⁾, která skončí 15. října 2007. Komise použije výsledky konzultace a posouzení vlivu při sestavování návrhů svých opatření a také při dalších kontaktech s institucemi EU, členskými státy a ostatními zúčastněnými stranami.

⁽⁷⁾ KOM (2007)65

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/employment_social/fundamental_rights/pdf/pubst/stud/mapstrand1_en.pdf

⁽⁹⁾ http://ec.europa.eu/employment_social/emplweb/news/news_en.cfm?id=270

V užším smyslu ve vztahu k problémům přístupu k informacím osob zdravotně postižených, které byly uvedeny v otázce, hodlá Komise zhodnotit do konce roku 2007 pokrok, kterého bylo dosaženo v rámci přístupnosti k informačním a komunikačním technologiím, jak bylo oznámeno ve sdělení o přístupnosti k elektronickým technologiím⁽¹⁰⁾.

*
* *

Otázka č. 56, kterou pokládá Panayiotis Demetriou (H-0608/07)

Předmět: Ekumenický patriarcha a Turecko

Ve svém nedávném rozsudku rozhodl turecký nejvyšší soud, že ekumenický patriarcha musí být zvolen v souladu s dekretem č. 1923, který uvádí, že pouze turecký občan, vykonávající svou službu na území Turecka, má právo volit a být volen. Tímto turecký stát, bez ohledu na *acquis communautaire* a obzvláště Evropskou úmluvu o lidských právech a judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, zasahuje do vnitřního uspořádání náboženské komunity zavedením přísných omezení práv netureckých občanů k vyjádření svobody náboženství účastí na činnostech náboženské komunity, ke které přísluší. Tento problém byl opakovaně otevřen ve zprávách o pokroku Turecka.

Jaké kroky hodlá Komise učinit, aby zajistila, že Turecko dostojí závazkům, které přijalo v rámci předpřístupového procesu vůči nemuslimským komunitám a ekumenickým patriarchům a zachová náboženskou svobodu - závazky, které jsou stanoveny v Dohodě o partnerství a rámci jednání?

Odpověď

Komise bude nadále monitorovat otázky týkající se náboženské svobody a bude se snažit dosáhnout řešení, která budou plně respektovat práva a svobody zaručené Evropskou úmluvou o lidských právech a uplatňovat judikaturu Evropského soudu pro lidská práva.

Vývoj v otázce náboženských svobod je uveden ve výroční zprávě o pokroku Komise a revidován v rámci jednání o přistoupení ve smyslu kapitoly 23 o soudnictví a základních právech.

Komise bude v oprávněných případech řešit jednotlivé problémy s představiteli Turecka v rámci pravidelného politického dialogu.

*
* *

Otázka č. 57, kterou pokládá Hans-Peter Mayer (H-0609/07)

Předmět: Postup při veřejném zadávacím řízení zakázky s nižší než prahovou hodnotou, ve kterém byly předloženy pouze nabídky převyšující prahovou hodnotu

V souladu se Směrnicí 2004/18/ES⁽¹¹⁾ Evropského parlamentu a Rady ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, veřejné zakázky o hodnotě převyšující prahovou hodnotu stanovenou touto směrnicí, musí být vydány formou oznámení v Úředním věstníku Evropských společenství.

Pokud jsou v reakci na oznámení o veřejných zakázkách s nižší hodnotou než je prahová hodnota předloženy pouze nabídky převyšující práh, musí být postup zrušen a musí být vypsáno nové zadávací řízení na úrovni EU nebo může být zakázka přesto zadána?

Odpověď

Metody výpočtu odhadované hodnoty veřejných zakázek jsou uvedeny v článku 9 směrnice 2004/18/ES. Podle tohoto ustanovení by výpočet odhadované hodnoty veřejné zakázky měl být založen na celkové splatné částce bez DPH, odhadované veřejným zadavatelem. Tento odhad musí být platný v okamžiku, kdy je odesíláno oznámení o zakázce, nebo v případech, kdy takové oznámení není vyžadováno, v okamžiku, kdy veřejný zadavatel zahájí zadávací řízení.

⁽¹⁰⁾ KOM(2005)425

⁽¹¹⁾ Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114

Pokud se proto ve chvíli zadání zakázky ukáže, že byly podány pouze nabídky vyšší než prahová hodnota, nevede to nutně ke zpochybnění zadávacího řízení. Není nutné celé řízení rušit a organizovat nové řízení v rámci celé EU, pokud veřejný zadavatel prokáže, že v okamžiku odhadování hodnoty jednal v dobré víře a v souladu s výše uvedenými pravidly.

V každém případě si musí být veřejný zadavatel vědom toho, že zakázky nižší než prahová hodnota stanovená směrnicemi EU o zadávání veřejných zakázek musí být přesto zadávány v souladu s všeobecnými pravidly a zásadami práva Společenství. To vyžaduje především dostatečnou propagaci zadávání zakázek, které se mohou týkat vnitřního trhu. Komise vydala vysvětlující sdělení⁽¹²⁾, kde vysvětluje své vnímání praktického dopadu zásad práva Společenství.

Pokud si vážený pan poslanec přeje stanovisko ke konkrétnímu případu, je Komise samozřejmě ochotna přezkoumat všechna předložená fakta, aby zhodnotila, zda byly dodrženy výše uvedené podmínky přípustnosti nabídky.

*
* *

Otázka č. 58, kterou pokládá Frank Vanhecke (H-0610/07)

Předmět: Otcovská dovolená

V Německu zavedla odpovědná ministryně Ursula von der Leyenová „otcovské měsíce“ (Vätermonate) jako součást opatření, která zavádějí placenou rodičovskou dovolenou: rodičovská dovolená bude vyplácena po dobu 14 měsíců namísto 12, pokud otec na čas přerušit zaměstnání, aby se věnoval dětem.

Komisař Vladimír Špidla uvažuje o zavedení povinné rodičovské dovolené a pro tento účel, po plánovaných rozhovorech s odbory a zaměstnavatelskými organizacemi, plánuje předložit návrh zákona. (Barbara Schäderová, „EU-Kommissar will Vater zur Auszeit verpflichten“, Der Spiegelonline, 18. června 2007).

Může Komise potvrdit, zda komisař Špidla opravdu zvažuje předložení návrhu zákona na toto téma? Jaký bude jeho konkrétní právní základ? Probíhají rozhovory pouze s odbory a zaměstnavatelskými organizacemi, nebo i s jinými stranami? Nebyl by takový návrh v rozporu s pravomocemi členských států a zásadou subsidiarity?

Odpověď

V Plánu pro dosažení rovného postavení žen a mužů⁽¹³⁾ bylo sladění profesního, soukromého a rodinného života určeno jako jedna z prioritních oblastí činnosti pro období 2006 – 2010. V říjnu 2006 zahájila Komise první fázi konzultace sociálních partnerů na evropské úrovni o sladění profesního, soukromého a rodinného života⁽¹⁴⁾ v souladu s postupy stanovenými v článku 138 Smlouvy o ES. Po prozkoumání odezvy na první kolo konzultace zahájila Komise druhé kolo konzultačního procesu 30. května 2007⁽¹⁵⁾. V dokumentu o druhém kole uvádí Komise mnoho návrhů na legislativní i nelegislativní opatření, včetně možnosti předložení návrhu právních předpisů o otcovské dovolené. Komise také žádá sociální partnery, aby zhodnotili ustanovení své rámcové dohody o rodičovské dovolené, která nabyla právní účinnosti prostřednictvím směrnice 96/34/ES⁽¹⁶⁾, s přihlédnutím k jejím revizím. Ukazuje se také, že v závislosti na výsledku druhé fáze konzultací, jednání mezi sociálními partnery a vyhodnocení detailního dopadu, zhodnotí Komise předložení návrhů na doplnění stávajících právních předpisů v oblasti sladění.

(12) Vysvětlující sdělení Komise o právních předpisech Společenství použitelných pro zadávání zakázek, na které se plně nebo částečně nevztahují směrnice o zadávání veřejných zakázek, Úř. věst. C 179, 1.8.2006

(13) KOM (2006)92

(14) SEC(2006) 1245, 12.10.2006.

(15) SEC(2007) 571, 30.05.2007.

(16) Úř. věst. L 145, 19.6.1996

Jako odpověď na druhou fázi konzultace se EKOS⁽¹⁷⁾, BUSINESSEUROPE⁽¹⁸⁾, UEAPME⁽¹⁹⁾ a CEEP⁽²⁰⁾ rozhodly vytvořit společnou pracovní skupinu v rámci kontextu evropského sociálního dialogu, aby zhodnotily rámcovou dohodu o rodičovské dovolené. Také naznačily, že evropští sociální partneři hodlají využít této příležitosti ke zhodnocení opatření o rodičovské dovolené ve spojitosti v ostatními opatřeními, která podporují rodiče a vyváženost pracovního života k posouzení, zda je nutné učinit nějaká opatření. Zprávu o pokroku podají v březnu 2008. Výše uvedené organizace, stejně jako evropští sociální partneři, také poskytli své reakce na druhou fázi konzultace.

V současnosti Komise studuje odezvu sociálních partnerů. Je proto příliš brzy říct, zda Komise předloží legislativní návrh o rodičovské dovolené (tj. krátkodobá dovolená pro otce v období narození nebo adopce dítěte).

Pokud se Komise rozhodne předložit legislativní návrh v této oblasti, budou mít členské státy a Parlament možnost vyjádření a doplnění vzhledem k tomu, že veškeré legislativní návrhy o rodičovské dovolené budou přijaty v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o ES.

Otázky týkající se dovolené, včetně rodičovské dovolené, spadají do působnosti čl.137 odst. 1 písm. a) Smlouvy o ES, tj. pracovní podmínky. Opatření Společenství na podporu a doplnění činnosti členských států v této oblasti je tedy přípustné.

*
* *

Otázka č. 59, kterou pokládá Jim Higgins (H-0612/07)

Předmět: Dovoz hovězího masa z Brazílie

Je Evropská komise připravena uvalit úplný zákaz na dovozy hovězího masa do Evropy na základě jasných důkazů o nedostatku standardů pro produkci hovězího masa v Brazílii prezentovaných Irskou asociací farmářů na schůzi s Komisí 16. června 2007?

Odpověď

Hygienická dovozní politika EU je založena na vědních poznatcích, na sanitárních a fyto-sanitárních pravidlech a na příslušných mezinárodních standardech a je obohacena o zkušenost s jejím prováděním.

Potravinový a veterinární úřad posoudil jedno po druhém všechna tvrzení uvedená ve zprávě Irské asociace farmářů.

Obecně se Komise domnívá, že tvrzení uvedená v této zprávě jsou do značné míry způsobena špatným výkladem požadavků EU na dovoz hovězího masa.

Komise si uvědomuje, že nadále přetrvávají problémy, které musí řešit brazilské orgány, a požádala o kontrolovatelné důkazy o nápravě přetrvávajících nedostatků do konce roku 2007.

Potravinový a veterinární úřad naplánoval další cesty do Brazílie na rok 2007, aby zajistil, že se při odstraňování nedostatků postupuje správně.

Komise je připravena přijmout všechna odpovídající opatření, pokud se tyto nedostatky nenapraví.

*
* *

Otázka č. 60, kterou pokládá Mairead McGuinness (H-0619/07)

Předmět: Kontroly a standardy v brazilském odvětví hovězího masa

Může Komise uvést svůj názor na současnou situaci týkající se dovozu hovězího masa z Brazílie?

(17) Evropská konfederace odborových svazů

(18) Evropská podnikatelská konfederace

(19) Evropské sdružení řemesel a malých a středních podniků

(20) Evropské středisko podniků s veřejnou účastí a podniků obecného ekonomického zájmu

Začátkem června bylo oznámeno, že komisařka Fischer Boelová ve svém dopise kolegovi komisaři Kyprianouovi otevřela otázku cest Irské asociace farmářů do Brazílie a zprávy, kterou asociace vypracovala na základě této návštěvy. Uvedla, že „[...] Tato zjištění jsou natolik vážná, že je nemůžeme nechat bez povšimnutí. Podle mého názoru je třeba tato zjištění ověřit přesvědčujícím a efektivním způsobem“. Bylo toto provedeno?

Je Komise přesvědčena, že kvalitativní a bezpečnostní standardy zavedené na produkci hovězího masa v Brazílii jsou dostatečné?

Jaké kroky podnikla Komise, aby zvýšila standardy produkce hovězího masa na mezinárodní úrovni na úroveň EU?

Odpověď

Na základě inspekce v březnu 2007 o zavedení příslušných požadavků EU na zdraví zvířat a lidí je Komise názoru, že současná situace v Brazílii nevyžaduje žádné okamžité změny pravidel dovozu hovězího masa, která jsou platná v tuto chvíli.

Nicméně v návaznosti na tuto inspekci Komise nadále vyvíjí tlak na brazilské orgány, aby ještě zlepšily opatření své veterinární kontroly.

V Brazílii se očekává další inspekce před koncem roku 2007 a Komise je podle potřeby připravena učinit další opatření.

EU nemůže požadovat, aby třetí země zavedla některá z veterinárních opatření, která jsou platná v rámci EU, jako např. pravidla pro vysledovatelnost, protože by to bylo v přímém rozporu s pravidly a zásadami stanovenými dohodou WTO/SPS⁽²¹⁾.

Nicméně požadavky EU na dovoz hovězího masa jsou založeny na vědních poznacích, proporcionální a nediskriminační, někdy dokonce přísnější než standardy OIE⁽²²⁾ a jsou v souladu s ochranou zdraví konzumentů z EU. Komise se společně s členskými státy snaží zajistit, aby dovážené produkty odpovídaly těmto dovozním podmínkám.

Komise ví o návštěvě Brazílie, kterou uskutečnila Irská asociace farmářů a na základě které byla připravena zpráva. Zpráva asociace neobsahuje správné informace o požadavcích EU na dovoz hovězího masa z Brazílie.

*
* *

Otázka č. 61, kterou pokládá Jim Allister (H-0614/07)

Předmět: Schvalovací postupy geneticky modifikovaných plodin

Proč schválení geneticky modifikovaných plodin trvá 30-36 měsíců, když v USA takové schvalovací postupy trvají pouze 9-18 měsíců?

Bude se EU snažit o synchronizaci rozdílů při schvalování geneticky modifikovaných plodin tak, aby postupy EU nebyly znevýhodněny navýšenou cenou hospodářských zvířat způsobenou průtahy při schvalování?

Odpověď

Důvody, proč povolení geneticky modifikovaných (GM) plodin trvá v EU v průměru déle než ve třetích zemích, jsou komplexní. Zaslouží si patřičnou analýzu. Komise uvede jednotlivé faktory:

Prvním faktorem je, že současný systém povolování geneticky modifikovaných potravin a krmiv je platný teprve od dubna 2004 a jako kterýkoli jiný mechanismus potřeboval nějaký čas na optimalizaci fungování. To také platí o biotechnologických společnostech, které se musí seznámit s novými regulačními požadavky.

Za druhé, aby byla dána odpověď na obavy obyvatel EU z geneticky modifikovaných plodin, byl v rámci nového regulačního rámce zaveden hodnotící systém, jehož požadavky jsou o mnoho náročnější, než kdekoli jinde na světě. To nutí společnosti, aby připravily přesnou dokumentaci a zodpověděly několik vědeckých

(21) Sanitární a fytosanitární opatření/Světová obchodní organizace

(22) Světová organizace pro zdraví zvířat

otázek náhodně podaných Evropským úřadem pro bezpečnost potravin (EFSA) během procesu posuzování rizik.

Třetím prvkem je nedostatek podpory závěrů vědeckého hodnocení a tudíž i návrhů Komise na schválení geneticky modifikovaných organismů členskými státy. Obtíže při získávání podpory kvalifikované většiny členských států nutí Komisi následovat v plném rozsahu postup projednávání ve výboru, tj. zapojit Radu.

V této otázce byl postoj Komise vždy jasný. Je odhodlána plně zavést právní rámec, který zamezí všem případným překážkám v povolovacím procesu, aniž by byla dotčena zásada velmi přísného posouzení rizik.

V tomto směru a jako výsledek zkušeností nabytých za tyto tři roky už byla zaznamenána výrazná zlepšení.

Například doba, po kterou EFSA prováděla test úplnosti jakékoli nové dokumentace, se zkrátila a tento orgán se nedávno zavázal dokončit tuto fázi posouzení rizik během šesti týdnů od podání žádosti.

Podobný pozitivní vývoj se objevil ve validaci metod detekce, další zásadní části procesu.

Komise navíc udala různé podněty k získání větší podpory členských států. V návaznosti na univerzitní rozpravu o geneticky modifikovaných organismech v dubnu 2006 byl stanoven přesný akční plán, který má za cíl zlepšit vědecký soulad a průhlednost rozhodnutí týkajících se geneticky modifikovaných organismů. Například panel EFSA pro geneticky modifikované organismy nyní systematicky poskytuje vysvětlení, jaký vliv měly připomínky vznesené členskými státy na jeho stanoviska. Nedávné hlasování ukázalo zlepšení podpory povolovacích návrhů členskými státy.

*
* *

Otázka č. 62, kterou pokládá Philip Bushill-Matthews (H-0615/07)

Předmět: Fond solidarity

Může Komise potvrdit, že vláda Spojeného království podala žádost o pomoc z Fondu solidarity EU po masivních záplavách a pokud ano, kdy Komise tuto žádost obdržela?

Může Komise vymezit, jaká minimální a maximální finanční pomoc by mohla být k dispozici, a jak rychle mohou tyto prostředky být převedeny s ohledem na nutnost zlepšit protipovodňové zábrany co nejrychleji, tedy dříve, než přijdou další deště?

Odpověď

Komise může potvrdit, že obdržela žádost o pomoc z Fondu solidarity EU od vlády Spojeného království dne 20. dubna 2007. Komisi bylo oznámeno, že podrobnější informace, zejména zaktualizované odhady škod, budou předloženy ke konci září 2007.

Pokud Komise po zhodnocení uzná, že žádost Spojeného království odpovídá kritériím na uvolnění prostředků z Fondu solidarity, navrhne Komise výši pomoci rozpočtovému orgánu, který musí schválit nutná vyčlenění částky doplněním rozpočtového postupu.

Výše finanční podpory je vypočtena standardním způsobem na základě celkové přímé škody a s ohledem na prahovou hodnotu škody pro uvolnění prostředků z fondu, který se vztahuje na uvedenou zemi. Pro Spojené království je prahová hodnota pro rok 2007 3,267 miliard EUR: nižší výše podpory 2,5 % je garantována pro tu část škody, která je pod prahovou hodnotou, a vyšší podpora 6 % převyšující prahovou hodnotu. Jakákoli konečná částka bude záležet na podrobné analýze případu a proto v tuto chvíli nemůže Komise sdělit přesné číslo.

V této fázi není možné předpovědět, jak dlouho budou jednotlivé kroky procesu trvat. Musíme uvést, že pomoc z FS EU může být využita pouze pro určité typy pohotovostních operací, které se vztahují na škodu způsobenou záplavami (včetně ochrany preventivní infrastruktury). Financování preventivních opatření pomocí FS EU není možné; avšak operační programy politiky soudružnosti dotčených regionů by taková opatření mohly zahrnovat.

*
* *

Otázka č. 63, kterou pokládá Ryszard Czarnecki (H-0621/07)**Předmět: Podpora EU na výstavbu silniční infrastruktury**

Jakou podporu může EU poskytnout na výstavbu silnic a dálnic a na železniční projekty v Polsku při přípravě na mistrovství Evropy ve fotbale v roce 2012?

Odpověď

Dopravní investice v Polsku budou převážně financovány z operačního programu pro infrastrukturu a životní prostředí, do kterého podle očekávání vloží EU 17,8 miliard EUR na financování projektů v oblasti dopravy pro období 2007-2013. Tento projekt ještě není dokončen a v tuto chvíli se o něm jedná s polskými orgány.

Priorita bude dána investicím do Transevropské dopravní sítě (TEN-T) a zejména těm, které jsou zahrnuty v seznamu 30 projektů evropského zájmu. Priority transevropských dopravních sítí byly odsouhlaseny Radou a Parlamentem v roce 2004⁽²³⁾. V těchto pokynech byl stanoven seznam 30 prioritních projektů nebo hlavních os evropského zájmu, které mají za cíl spojení členských států a integraci sítí nových členských států udržitelně, bezpečně a spolehlivě. Polsko se týká čtyři prioritních projekty transevropské dopravní sítě. Tyto projekty budou velmi důležité pro mistrovství a poskytnou moderní, bezpečné a spolehlivé spojení mezi velkými městy v Polsku.

Komise by ráda informovala pana poslance, že fondy EU mohou také podporovat silniční infrastrukturu spojující objekty a města hostící mistrovství a investice do veřejné dopravy, na základě kterých se zlepší přístup na stadiony a do hostitelských měst.

*
* *

Otázka č. 64, kterou pokládá Cristina Gutiérrez-Cortines (H-0622/07)**Předmět: Směrnice o zdravotnických službách a její dopad na lékárny**

S ohledem na postup při porušení předpisů, který zahájila Komise a GŘ vnitřní trh, ve snaze liberalizovat obchod s léčivými rozrušením struktury a systému, který perfektně slouží občanům a přispívá ke kvalitě lékařských služeb:

Chce Komise přeměnit tuto oblast na dokonalý trh regulovaný zákonem o nabídce a poptávce, ve kterém je zdraví občanů a hodnotám a zásadám, na kterých se shodla Rada EU, věnována pouze okrajová pozornost?

Myslí si Komise, že je možné upravit Smlouvu (článek 152) na základě postupů při porušení předpisů a přehlasovat regulačních orgány, jmenovitě Radu, Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty?

Odpověď

Komise by nejprve chtěla ujistit váženou paní poslankyni, že si zcela uvědomuje důležitost zdravotní péče a zejména lékařských služeb pro občany Evropy.

Komise by ale chtěla zdůraznit, že její politika v oblasti porušování právních předpisů v tomto ohledu nevyžaduje „liberalizaci“ odvětví lékařských služeb.

Úkolem řízení pro porušení právních předpisů je zajistit slučitelnost vnitrostátních právních předpisů o zřizování lékáren se základními svobodami uvedenými ve Smlouvě. Komise dostala a neustále dostává množství stížností od občanů Evropy, kteří si stěžují, že podmínky pro usazení lékárníků v některých členských státech jsou diskriminující, netransparentní nebo bezdůvodně omezující, a tudíž porušují jejich základní svobody. Je povinností Komise, jako ochránce Smlouvy o ES, aby zajistila, pokud to bude nutné, zahájením řízení pro porušení právních předpisů, že jsou základní svobody dané občanům respektovány a stojí nad zákonem sekundárního práva o této problematice.

To neznamena, že se Komise domnívá, že tato klíčová zdravotní péče nemůže být předmětem přiměřených opatření týkajících se zdraví, aby byla zajištěna dostupnost a nejvyšší míra poskytování lékařských služeb všem občanům v nejširším významu tohoto slova.

(23) .Rozhodnutí č. 2004/884/ES o hlavních směrech Společenství pro rozvoj transevropské dopravní sítě (TEN)

Tento postoj také nenaznačuje, že ostatní články Smlouvy jsou v jakémkoli směru doplněny nebo v jakémkoli rozporu s výsadami jiných institucí. Co se týká konkrétně článku 152 Smlouvy o ES citovaného paní poslankyní, stojí za to zmínit, že Soudní dvůr měl příležitost připomenout v nedávném rozhodnutí z 16. května 2006⁽²⁴⁾, že pokud podle čl. 152 odst. 5 musí činnosti Společenství v oblasti veřejného zdraví plně uznávat odpovědnost členských států za organizaci zdravotnictví a poskytování zdravotní péče, toto ustanovení nevylučuje, že členské státy mohou být požádány v rámci jiných ustanovení Smlouvy o úpravu vnitrostátních systémů sociálního zabezpečení.

*
* *

Otázka č.65, kterou pokládá Olle Schmidt (H-0623/07)

Předmět: Rusko-německý plynovod v Baltském moři

Na jaře uvedla Komise (H-0231/07)⁽²⁵⁾, že není rozdíl v tom, jestli rusko-německý plynovod povede nad zemí nebo po mořském dně, aby byl klasifikován jako projekt TEN-E. O skutečné trase přitom mělo být rozhodnuto investory „na základě jejich vlastních obchodních zájmů a uvážení“.

Prohlášení ruské vlády o Baltu naznačují, že prodejem energie zbytku Evropy sledují i jiné cíle než čisté obchodní. EU by tedy měla věnovat pozornost obavám, které mají vlády a veřejnost např. v Polsku, Finsku, Baltských státech a Švédsku. Zejména úřady v jižním Švédsku vyjádřily znepokojení z následků, které pro bezpečnostní politiku v Pobaltí může mít ještě větší závislost na ruské energii. Transevropský projekt jako tento by měl, mimo jiné ve světle politického vývoje v Rusku, být založen ve stejné míře na zájmech týkajících se bezpečnostní, energetické a environmentální politiky.

Považuje Komise opravdu za možné, že v případě plynovodu Nord Stream budou tyto zájmy rovnocenně zastoupeny?

Odpověď

Projekt rozměrů jako je Nord Stream musí nutně vzít ohled na otázky bezpečnosti, stejně jako energetické problémy a samozřejmě požadavky týkající se životního prostředí.

Tento prioritní projekt, který byl označen za projekt evropského zájmu, otevírá otázku bezpečnosti tak jako všechny plynovody této délky. Existuje určité riziko spojené jak s výstavbou tak s provozem průmyslového projektu tohoto rozměru a je závazkem provozovatelů zapojených v této věci sledovat všechna stávající nařízení (vnitrostátní, evropská a mezinárodní) a učinit vše pro snížení rizika na minimum. Přesto, všeobecně řečeno, jsou plynovody nejbezpečnější způsob dopravy zemního plynu. Skutečnost, že Nord Stream bude podvodní plynovod (což je verze projektu zahrnutého v hlavních směrech pro transevropské energetické sítě přijatých Radou a Parlamentem), je v tomto případě nepodstatná: desítky „pobřežních“ evropských plynovodů, které jsou v současnosti a i za poslední desetiletí byly v provozu, prokazovaly svou spolehlivost v otázce bezpečnosti po celou tuto dobu.

Energetické důvody jsou také velice důležité, obzvlášť v době, kdy poptávka po plynu silně narůstá a naše vlastní zásoby se krátí. Očekává se, že kolem roku 2015 bude EU každoročně využívat nejméně dalších 100 miliard m³ zemního plynu ze zahraničí. To je důvod, proč politika Komise už po celé desetiletí podporuje transevropské energetické sítě (TEN-E) a proč také právě přijala Prioritní plán propojení (PPP), který zahrnuje přibližně deset plynovodů, včetně plynovodu Nord Stream, které byly určeny za strategicky důležité k uspokojení potřeb zemního plynu v Unii.

Musí se plně zvážít zájmy ochrany životního prostředí v souladu ve stávajícími právními požadavky. V souladu s úmluvou z Espoo UNECE⁽²⁶⁾ (podepsanou devíti Baltskými zeměmi a Ruskou federací) zpracovává společnost pro výstavbu plynovodu Nord Stream posouzení dopadu na životní prostředí, konečné znění zprávy se očekává před koncem roku 2007. Tento průzkum zahrnuje asi 20 veřejných schůzí a okolo 100 schůzí s příslušnými úřady ve všech dotčených zemích. Jako představitel Evropského společenství – smluvní strana úmluvy z Espoo – byla Komise jednou ze stran informovaných o třech schůzích a již oznámila

(24) Věc C-372/04, body 146 a 147.

(25) Písemná odpověď ze dne 24. dubna 2007

(26) Evropská hospodářská komise OSN

společnosti pro plynovod Nord Stream, že bude dbát na dodržování evropských a mezinárodních závazků v oblasti životního prostředí.

*
* *

Otázka č. 66, kterou pokládá David Martin (H-0624/07)

Předmět: Diskriminace italských lektorů

V posledních 25 letech jsou učitelé cizích jazyků diskriminováni italskými univerzitami. Rozhodnutí Evropského soudního dvora z 18. července 2006 bohužel nedokázalo smysluplně vyřešit tuto situaci. Vzhledem k tomu, že se tato situace zřejmě nedá vyřešit běžnými způsoby, jaké kroky nyní podnikne Komise, aby zajistila, že se Itálie nebude nadále chovat diskriminačně a jakou kompenzaci Komise zajistí pro lektory cizích jazyků?

Odpověď

Komise odkazuje váženého pana poslance na svou odpověď na otázku č. E-2691/07 týkající se uznání získaných práv dřívějších asistentů cizích jazyků („lettori“) na několika italských univerzitách.

Komise připomíná, že Evropský soudní dvůr rozhodl ve svém rozsudku z 18. července 2006⁽²⁷⁾, že právní předpisy přijaté italskými orgány pro účely zpětného stanovení kariérního postupu lektorů nebyly neslučitelné s právem Společenství. Navíc na základě tohoto rozsudku byla Komise italskými představiteli ujištěna, že tyto právní předpisy byly účinně uplatněny.

V tomto ohledu by se jakýkoli problém se zavedením zmíněných italských právních předpisů měl řešit na úrovni státu před příslušnými orgány, včetně soudů. Pouze vnitrostátní soudy mohou rozhodnout o osobní újmě.

*
* *

Otázka č. 67, kterou pokládá Eoin Ryan (H-0626/07)

Předmět: Zapojení EU do mírových sil OSN v Súdánu

Může Komise vydat předběžný odhad kolik z 20 000 mírových dozorčích kontingentu OSN, kteří budou nasazeni v Súdánu, bude pocházet z členských států EU?

Odpověď

Nasazení mírových dozorčích EU je záležitost, která spadá do kompetence členských států; Komise v tuto chvíli nemá žádnou informaci o zapojení z řad jednotlivých členských států.

Komise si je vědoma, že súdánský prezident Bashir při několika příležitostech důrazně požadoval, aby byl UNAMID⁽²⁸⁾ převážně afrického charakteru. Spojené národy se na druhé straně nedominují, že potřeba plně vybavených specializovaných sil – zejména dopravních a technických jednotek schopných sebeobranu – by mohla být zajištěna, aniž by byly zapojeny státy mimo africký kontinent.

*
* *

Otázka č. 68, kterou pokládá Liam Aylward (H-0632/07)

Předmět: Vysledovatelnost a požadavky na označování pro země dovážející potraviny do EU

Co podniká Evropská komise, aby zajistila, že úroveň právní úpravy, která existuje v Evropě pro potravinové výrobky původem z EU o vysledovatelnosti a požadavcích na označování, je zavedena i v ostatních zemích, které dováží potravinové výrobky na území Evropské unie?

(27) Věc C-119/04, Recueil 2006, s.I-6885

(28) Hybridní mírová operace AU a OSN v Dárfúru

Odpověď

V právním systému EU vysledovatelnost znamená schopnost sledovat jakékoli krmivo, potraviny, zvířata určená pro produkci potravin nebo látku určenou ke spotřebě během všech fází produkce, zpracování a distribuce.

Vysledovatelnost sama o sobě nečiní potraviny bezpečnější. Je to nástroj řízení rizik, který pomáhá při řešení problémů s bezpečností potravin.

Vysledovatelnost je povinná pro provozovatele potravinářských podniků ve všech fázích pohybu potraviny, a to od dovozce až po úroveň prodeje.

Vývozci v zemích obchodních partnerů nejsou právně kryti, protože právo EU nemá extraterritoriální účinek. Přesto je třeba uvést, že někteří provozovatelé potravinářských podniků EU běžně požadují po svých obchodních partnerech splnění některých požadavků na vysledovatelnost.

Požadavky na označování potravin se vztahují na veškeré potravinové výrobky pohybující se na trhu EU, včetně těch dovážených.

*
* *

Otázka č. 69, kterou pokládá Philip Claeys (H-0633/07)

Předmět: Zákaz činnosti politické strany v Německu

Na konci října roku 2007 promluvil evropský komisař pro občanské svobody za zrušení Národně-demokratické strany Německa (NDP). Zmínil, že ostatní členské státy EU také čelily „velkým problémům s pravicovým extremismem“ a výslovně zmínil Francii, Belgie, Dánsko a Itálii. Podle komisaře je nezbytné zahájit boj proti rasismu a xenofobii v těchto státech a přijmout opatření, která by jejich výskytu předešla a omezila jej.

Co si Komise představuje pod pojmem „velké problémy s pravicovým extremismem“? Jakých politických stran se to podle názoru Komise týká? Zastává Komise také názor, že by zmíněná politická strana měla být zrušena? Pokud ano, tak na základě jakých zjištění?

Odpověď

Komise považuje za důležité uchovat památku nacistických zločinů jako poctu jejich obětem a jako prostředek pro vzdělávání dalších generací. Jakýkoli postoj, který přisuzuje kladnou nebo banální podobu této ideologii, včetně účasti na politickém životě stran, které ji razí nebo hájí, je v rozporu s hodnotami Evropské unie.

Co se týče extremismu, Komise znovu zdůrazňuje, že rasismus a xenofobie jsou neslučitelné se zásadami, na kterých je postavena Evropská unie a které jsou společné všem členským státům.

Sestavení přehledu politických stran na základě jejich ideologie nebo jejich zákazu v členských státech nepatří jako takové mezi pravomoci svěřené Komisi na základě Smlouvy o ES.

Důležitým krokem v boji proti rasismu a xenofobii je, že Rada ministrů ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci dne 19. dubna 2007 dosáhla politické dohody o rámcovém rozhodnutí o potírání určitých forem a projevů rasismu a xenofobie pomocí trestního zákona. Cílem této rámcové dohody je sblížení ustanovení trestního práva o rasismu a xenofobním chování.

V budoucnosti bude možné za některých podmínek díky těmto právním předpisům řešit určité činnosti, včetně činnosti politických stran.

*
* *

Otázka č. 70, kterou pokládá Maria Badia i Cutchet (H-0634/07)

Předmět: Přeměna způsobu výuky vědních předmětů

V nedávných letech upozornilo mnoho studií na fakt, že počet studentů přírodních věd a matematiky dramaticky klesl, což je z velké míry dáváno za vinu způsobu, jakým jsou vědní předměty vyučovány ve školách. Zpráva o inovaci pedagogiky pro budoucnost Evropy, jejímž vypracováním pověřila Komise Michela Rocard, doporučuje přijetí efektivnějších a praktičtějších vyučovacích metod ve školách a aktivní podporu

neustálému odbornému proškolení učitelů společně se zavedením vnitřních sítí. Zpráva také uvádí, že „by měla být věnována pozornost zvláště většímu zapojení dívek do klíčových vědních předmětů ve školách a tím zvýšena jejich sebedůvěra v rámci těchto předmětů“.

Připustíme-li, že pouze zdokonalená vědní kultura umožní skutečné společnosti a ekonomice založené na znalostech obstát v rámci EU a že se zdá, že vědní vzdělávání je klíčem k pokroku v tomto směru, jaké kroky hodlá Komise učinit, aby podpořila přeměnu výuky vědních oborů ve školách Unie?

Odpověď

Komise sdílí obavy vážené paní poslankyně z relativního poklesu zájmu mládeže o matematiku a vědu, zejména v řadách dívek. To se děje, zatímco Evropa čelí zvyšující se poptávce po kvalifikované pracovní síle z vědy a techniky (V a T) a nedostatku odbornosti. Ještě kritičtější je celá situace z hlediska významu matematiky, vědy a techniky pro konkurenceschopnost Evropy a pro společnost založenou na znalostech. Navíc dobrá úroveň vědecké kultury hraje důležitou roli nejen tím, že umožňuje obyvatelům účastnit se efektivně společenských diskusí, ale zpřístupňuje lepší pracovní pozice.

Z těchto důvodů je boj proti klesajícímu zájmu a přilákání do vědeckých a technologických studií a řešení otázky nerovnoměrného zastoupení mužů a žen v této oblasti prioritním úkolem pracovního programu „Vzdělávání a odborná příprava 2010“⁽²⁹⁾, který podporuje členské státy ve výkonu svých zodpovědností za svůj vzdělávací systém. Je to také jeden z pěti evropských referenčních cílů pro vzdělávání a odbornou přípravu odsouhlasených Radou v roce 2003⁽³⁰⁾. „Matematika, věda a technologie“ je také jedna z osmi klíčových znalostí celoživotního učení uvedených v doporučení Parlamentu a Rady z roku 2006⁽³¹⁾. Nové sdělení Komise „Zlepšování kvality vzdělávání učitelů“ (přijaté 3. srpna 2007)⁽³²⁾ podtrhuje, jak je důležité, aby učitelé získali ucelenou znalost předmětu, přístupu k němu a pedagogické dovednosti, které jsou třeba k přípravě mladých lidí na zaujetí svého místa ve společnosti a v profesním světě zejména tím, že jim učitel pomůže získat klíčové znalosti uvedené v doporučení.

V rámci otevřené metody koordinace spolupracuje Komise úzce s členskými státy v této oblasti od roku 2001. Byly vydány dvě zprávy o pokroku, které doporučují: „Měly by být představeny nové efektivnější a atraktivnější vyučovací metody, konkrétně posunutím výuky vědy a techniky systematictěji do kontextu běžného života a zkušeností“ a „Učitelé by měli mít možnost si znovu obnovit svou znalost, jak obsahovou tak didaktickou“⁽³³⁾. Byly naplánovány příslušné iniciativy napříč Evropou na podporu výměny zkušeností a osvědčených postupů⁽³⁴⁾.

Eurydice, informační síť o vzdělávání v Evropě, provedla průzkum na téma „Výuka věd ve školách v Evropě“⁽³⁵⁾ ve 30 zemích. Průzkum vyzdvihuje roli učitelů v propojení teorie a praxe a význam praktické práce ve výuce věd. Také podtrhuje zásadní roli, kterou hraje genderové povědomí v odborném vzdělávání učitelů.

Zpráva odborníků s názvem „Vědní vzdělávání TEĎ: Renovovaná pedagogika pro budoucnost Evropy“ (skupina, které předsedá pan Rocard), na kterou odkazuje paní poslankyně, je společná iniciativa komisaře pro vědu a výzkum a komisaře pro vzdělávání, odbornou přípravu, kulturu a mládež. Zpráva se zaměřuje na současné evropské iniciativy pro efektivnější výuku vědy a požaduje zavedení nového přístupu k vědnímu vzdělávání, především pomocí vyučovacích metod založených na dotazování.

Komise začala za současného předsednictví rozpravu o společném nalezení možností, jak zavést doporučení této zprávy v členských státech.

(29) Podrobný pracovní program průběžné kontroly plnění cílů vzdělávacích systémů a systémů odborné přípravy v Evropě (únor 2002)

http://europa.eu/eur-lex/pri/en/oj/dat/2002/c_142/c_14220020614en00010022.pdf

(30) http://ec.europa.eu/education/policies/2010/doc/after-council-meeting_en.pdf (Úř. věst. L 34, 7.6.2003)

(31) Úř. věst. L 394, 30.12.2006, s.10.

(32) http://ec.europa.eu/education/com392_en.pdf

(33) <http://ec.europa.eu/education/policies/2010/doc/math2004.pdf>

(34) tamtéž

(35) <http://www.eurydice.org/portal/page/portal/Eurydice/showPresentation?pubid=081EN>

Komise podpoří iniciativu členských států a jejich snahu o modernizaci vzdělávacího systému, zejména v oblasti vědního vzdělávání a učení. Nástroje nového programu celoživotního učení poskytují široké spektrum možností k dosažení tohoto cíle.

Komise také prostřednictvím svého 7. rámcového programu pro výzkum a technologický rozvoj podporuje činnosti zaměřené na obohacení formální a neformální výuky věd. V části Věda ve společnosti požaduje 7. rámcový program „vytvoření otevřeného prostředí, které u dětí a mladých lidí vyvolá zájem o vědu, a to posilováním vědeckého vzdělávání na všech úrovních, včetně škol, a zvyšováním zájmu o vědu a plná účast na vědeckých činnostech mezi mladými lidmi ze všech prostředí“.

*
* *

Otázka č. 71, kterou pokládá Nikolaos Vakalis (H-0635/07)

Předmět: Použití čl.100 odst. 2 Smlouvy o ES v případě Řecka

Má Komise v úmyslu navrhnout, aby Rada poskytla finanční pomoc Společenství podle čl. 100 odst. 2 Smlouvy po smrtících katastrofických požárech, které zpusťily Řecko v srpnu? Jaká je nejvyšší možná částka a jakou podobu by mohla tato pomoc mít? Co se týká podmínek uvedených ve Smlouvě, jaké podmínky by mohla Rada použít pro poskytnutí takové pomoci?

Odpověď

Úplná a podrobná kalkulace škod způsobených přírodními požáry na jihu Řecka a ostrově Evia v srpnu roku 2007 ještě nebyla řeckými orgány provedena. Požáry způsobily přímou škodu na bohatství země (budovy, zemědělská půda, hospodářská zvířata), které se bude obnovovat jen pomalu. Na druhé straně snaha o opětovné vybudování a peníze z veřejných i soukromých zdrojů, které budou směřovány do regionů zasažených požáry, by měly pozitivně ovlivnit investiční činnost v následujících letech. Je tedy možné, že dopad na ekonomický růst Řecka se zmírní.

Co se týče případného použití čl. 100 odst. 2, prozkoumá Komise situaci, až bude k dispozici úplné a podrobné posouzení škod.

Nicméně se dají očekávat jiné nástroje evropské solidarity. Předseda komise a komisař pro regionální politiku zdůraznili při své návštěvě postižených oblastí, že jakmile bude posouzena škoda způsobená v oblasti ekonomiky a životního prostředí, Komise aktivuje Fond solidarity a vše ostatní, co bude nutné pro pomoc Řecku. Navíc Evropská investiční banka nabídla poskytnout velmi výhodný rámcový úvěr pro řecko ve výši 100 milionů EUR jako jeden z prvních větších úvěrů, které budou poskytnuty v rámci konečných požadavků Řecka.

*
* *

Otázka č. 72, kterou pokládá Bill Newton Dunne (H-0646/07)

Předmět: Posuzování vlivu na životní prostředí

Mohla by Komise potvrdit, že podle čl. 5 odst. 3 směrnice o posuzování vlivu na životní prostředí musí být návrhy ke zmírnění rizika týkající se žádostí na rozvoj v místech uvedených v seznamu NATURA nebo mající na ně vliv zveřejněny pro účely konzultace s veřejností jako doplněk prohlášení o stavu životního prostředí před tím, než bude přijato jakékoli rozhodnutí o žádosti, a že postupy v některých částech Spojeného království, jako je udělení předběžného souhlasu před tím, než je informována veřejnost, následované druhotným dodatečným souhlasem, je právně neplatné?

Odpověď

Podle čl. 5 odst. 3 druhé odrážky směrnice o posuzování vlivu na životní prostředí ve znění pozdějších předpisů^{(36),(37),(38)} informace, kterou musí poskytnout developer, musí obsahovat mimo jiné alespoň „popis zamýšlených opatření k vyloučení a omezení významných škodlivých vlivů a je-li to možné je i k jejich

⁽³⁶⁾ Směrnice Rady 85/337/EHS, Úř. věst. č. L 175 05.07.85

⁽³⁷⁾ Změněna směrnicí Rady 97/11/ES, Úř. věst. č. L 73, 14.03.97

⁽³⁸⁾ Změněna směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES, Úř. věst. L 156, 25.06.03

nápravě“; čl. 3 první odrážka stanoví, že posuzování vlivů na životní prostředí vhodným způsobem určí, popíše a posoudí přímé a nepřímé vlivy na faunu a floru, což samozřejmě zahrnuje místa NATURA 2000, které by mohly být zmíněným vývojem značně zasaženy.

Podle čl. 6 odst. 1 této směrnice „orgány, kterých by se záměr mohl týkat, mají vzhledem ke své zvláštní působnosti v otázkách životního prostředí možnost vyjádřit své stanovisko“ k informacím získaným v souladu s článkem 5; tyto informace jsou také zpřístupněny dotčené veřejnosti, která „má právo vyjádřit své připomínky a stanoviska u příslušných orgánů před přijetím rozhodnutí o žádosti o povolení, dokud jsou všechny možnosti výběru ještě otevřené“ (čl. 6 odst. 4).

Je tedy zřejmé, že veřejnost a příslušné orgány životního prostředí musí při nejbližší příležitosti dostat příležitost, aby se efektivně zúčastnily rozhodování ve věcech životního prostředí před udělením povolení.

Toto bylo potvrzeno Evropským soudním dvorem ve věci C-201/02 ex parte Delena Wells v rozsudku ze dne 7. ledna 2004⁽³⁹⁾ v bodě 52, kde soud rozhodl, že „pokud vnitrostátní právo stanoví víceúrovňové povolovací řízení, kde jedním z těchto stupňů je hlavní rozhodnutí a dalším prováděcí rozhodnutí, které nemůže jít nad rámec parametrů stanovených hlavním rozhodnutím, posouzení vlivů záměru na životní prostředí musí být v zásadě uskutečněno ihned, jakmile je možné identifikovat a posoudit všechny vlivy, které tento záměr může mít na životní prostředí. Pouze tehdy, když tyto vlivy nejsou identifikovatelné, by mělo být posouzení provedeno během řízení týkajícího se prováděcího rozhodnutí“.

*
* *

Otázka č. 73, kterou pokládá Anna Hedh (H-0648/07)

Předmět: Alkohol

Podle Komise existuje přímá spojitost mezi požíváním alkoholu a veřejným zdravím. Jak uvedl komisař Kyprianou ve svém projevu k Parlamentu dne 5. září, v Evropě každoročně zemře 100 000 lidí následkem zranění nebo nemocí vzniklých požíváním alkoholu. Alkohol stojí 125 miliard EUR ročně a jeho sociální náklady pro EU jsou proto v řádově stejném rozsahu jako náklady na tabák. Referenční množství používané ve Švédsku k určení, zda alkohol převážený přes hranice slouží k vlastní potřebě nebo obchodnímu záměru, je v současnosti 230 litrů alkoholických nápojů na jednu dovezenou zásilku. Švédská protialkoholní politika je tvořena několika součástmi, jedna z nich je vysoká spotřební daň a tím způsobená vysoká prodejní cena. Účinnost tohoto nástroje je nyní ale značně oslabena, protože stávající předpisy EU dovolují dovézt velké množství alkoholu z jiných členských států, kde tato politika neplatí. Zvažuje Komise, s ohledem na přímou spojitost mezi požíváním alkoholu a veřejným zdravím, že Švédsko by mohlo upravit toto referenční množství směrem dolů s ohledem na veřejné zdraví, aniž by porušilo právní předpisy EU? Může se Švédsko opřít o článek 30 nebo jiný oddíl Smlouvy a stanovit jiné dovozní limity na alkohol jako součást své omezující protialkoholní politiky?

Odpověď

Komise sdílí obavy paní poslankyně ze zneužívání alkoholu a z toho důvodu bylo dne 24. října 2006 vydáno sdělení o snižování škod souvisejících s alkoholem. Přesto naprostá většina členských států nepovažuje za vhodné omezit konzumaci alkoholu zvyšováním spotřební daně, mimo jiné proto, že umírněná a zodpovědná konzumace dospělými není považována za zdraví škodlivou a nevyvolává žádné zásadní společenské znepokojení. Švédsko vyznává v tomto ohledu jinou politiku. Toto je součástí posuzovací pravomoci, která je ponechána členským státům.

V souladu s postupy, které řídí vnitřní trh, článek 8 směrnice 92/12/EHS stanoví, že soukromá osoba, která si chce koupit alkohol v jiném členském státě, může tak učinit pod podmínkou, že alkohol bude přepravovat s sebou a je určen pro osobní spotřebu jedince. Indikativní množství, celkem 230 l různých alkoholických nápojů (z nich pouze 10 l destilátů), na které paní poslankyně odkazuje, je uveden v článku 9 této směrnice. Účelem ukazatelů stanovených v souladu s tímto ustanovením je pouze poskytnutí orientace, v případě, že se bude muset stanovit, zda jsou výrobky určeny výhradně pro soukromou potřebu a jako takové nepodléhají dani v cílovém členském státě, a nebo zda jsou určeny ke komerčnímu využití, na které se vztahuje daň. Proto by čísla uvedená v článku 9 neměla být brána jako povolení. Nicméně členské státy nemohou snížit hodnoty jinak, než je uvedeno v článku 9.

⁽³⁹⁾ Úř. věst. C 47, 21.02.2004

S ohledem na článek 30 Smlouvy Komise uvádí, že článek 8 směrnice 92/12/EHS v souvislosti s článkem 9 této směrnice řeší komplexně uvedenou záležitost, konkrétně tedy dovoz výrobků z jednoho členského státu do druhého bez povinnosti platit v tomto daně. Tato ustanovení berou v potaz zájem členských států uvalit daně na výrobky přivážené na jejich území z jiného členského státu. Důvodem tohoto zájmu může být příjem z daní nebo skutečně jiná politika spojená se zdaněním alkoholu, jako například ochrana zdraví. V tomto ohledu musí být uvedeno, že, zaprvé, systém harmonizace, do kterého tato ustanovení spadají neočekává maximální hodnotu, což naznačuje, že členské státy mohou stanovit své státní normy na jakoukoli hodnotu rovnou nebo pod minimální hodnotou, včetně důvodů ochrany zdraví. Za druhé musí být uvedeno, že čistě v tomto kontextu, byl některým členským státům včetně Švédska udělen přechodný režim. Tyto režimy umožňují odchylku od článku 8 a 9 s ohledem na zvláštní postavení těchto států⁽⁴⁰⁾, zejména ve smyslu ochrany zdraví veřejnosti⁽⁴¹⁾. Tyto režimy skončily dnem 31. prosince 2003 (pro Švédsko viz čl. 26 odst. 3 směrnice 92/12/EHS).

Lze tedy říci, že způsob, jakým může členský stát, do kterého je alkohol přivážen, uvalit svá vlastní daňová pravidla na soukromé dovozy z jiných členských států, je harmonizován na úrovni Společenství, s přihlédnutím k politice v oblasti veřejného zdraví těchto států. Proto členské státy nejsou oprávněny použít článek 3 Smlouvy o ES v tom směru, aby jednostranně stanovily a zavedly přísnější pravidla.

*
* *

Otázka č.74, kterou pokládá Paulo Casaca (H-0649/07)

Předmět: Propuknutí cholery v iráckém Kurdistanu

V návaznosti na velmi závažné propuknutí cholery, která nyní postihuje irácký Kurdistan, požádaly místní úřady o mezinárodní pomoc. Odpoví Komise na tuto žádost?

Odpověď

Komise je znepokojena propuknutím cholery v iráckém Kurdistanu a situaci bedlivě sleduje. Podle zprávy Světové zdravotnické organizace byl zřízen výbor na vysoké úrovni, kterému předsedá ministr zdravotnictví, a byla přijata nutná opatření. Míra úmrtnosti je podle zprávy méně než 1 %, což naznačuje, že léčení pacientů je pod kontrolou.

Světová zdravotnická organizace koordinuje odezvu na propuknutí této choroby. Jako součást své reakce poskytl Mezinárodní výbor červeného kříže s finanční podporou Generálního ředitelství humanitární pomoci (DG ECHO) nejnutnější finanční pomoc místním orgánům ministerstva zdravotnictví.

Dále od roku 2004 Komise systematicky podporuje sektor zdravotnictví v Iráku prostřednictvím Mezinárodního fondu pro rekonstrukci Iráku, Rozvojové skupiny OSN – Irácký světecký fond (UNDG – ITF), skupiny D věnovaná otázce zdraví a výživy. Byl vyčleněn další příspěvek ve výši 12 000 000 EUR pro tuto skupinu v červenci 2007, v zájmu přípravy státních zdravotnických organizací na tyto a jiné hrozby pro veřejné zdraví.

*
* *

Otázka č.75, kterou pokládá Bogusław Sonik (H-0650/07)

Předmět: Situace křesťanských menšin na Středním východě a v Maghrebu

Rád bych upozornil na současnou situaci na Středním východě a v Maghrebu, kde se křesťané cítí stále více ohroženi. Jedním z důvodů je vzestup islámského radikalismu. V důsledku toho mnoho křesťanů emigruje. Křesťanská komunita, která žila v Iráku po mnoho století, je v nejhorší situaci a její členové jsou častými oběťmi teroru šířícího se zemí. Během války v Libanonu trpělo mnoho křesťanů žijících v zemi, kteří neměli nic společného s Hizballáhem. V Egyptě se stali křesťané ústředním bodem konfliktu mezi vládou a islámskými

⁽⁴⁰⁾ .V případě Švédska bylo v rámci Smlouvy o přistoupení poskytnuto přechodné období do 31. prosince 1996. Toto období bylo prodlouženo směrnicí 96/99/ES (Úř. věst. L 8, 11.1.1997) a směrnicí 2000/44/ES (Úř. věst. L 161, 1.7.2000), které obě upravují článek 26 směrnice 92/12/EHS.

⁽⁴¹⁾ .Pátý bod směrnice 96/99/ES stejně jako druhý bod směrnice 2000/44/ES zmiňují skutečnost, že Švédsko „tradičně uplatňovalo vysoké sazby spotřební daně na zmíněné výrobky jednak jako důležitý zdroj příjmů, jednak ze zdravotních a sociálních příčin“.

radikály. V srpnu byli dva křesťanští aktivisté náležící ke Křesťanské asociaci Středního východu zatčeni a obviněni z vyjadřování názorů podporující agresi vůči Islámu. V Alžírsku omezila vláda práva nemuslimských občanů vyznávat svou víru a to mělo přímý vliv na křesťany žijící v zemi.

Jaké kroky podnikla Komise ke zvýšení bezpečnosti křesťanů v tomto regionu?

Má Komise v úmyslu podat protest k rukám vládních činitelů zemí, ve kterých probíhá útlak?

Připravuje Komise programy v rámci Evropsko-středomořského partnerství, které mají za cíl zlepšení situace křesťanských menšin v regionu?

Odpověď

Komise by ráda poděkovala váženému panu poslanci za jeho otázku týkající se situace křesťanských menšin na Blízkém východě a v Maghrebu.

Komise je obeznámena s uvedenými překážkami, kterým čelí křesťané ale i ostatní náboženské menšiny v mnoha zemích této oblasti. Společně s členskými státy věnuje velkou pozornost lidským právům a demokratické situaci v oblasti a respektování náboženských svobod a ochrany náboženských menšin.

EU se aktivně podílí na diskusi o svobodě myšlení, svědomí a náboženského vyznání s velkým množstvím států v této oblasti a snaží se o řešení těchto a jiných problémů týkajících se lidských práv v rámci politických diskusních setkání s těmito zeměmi. Komise také dává najevo své obavy týkající se náboženských svobod a s nimi související netolerance a diskriminace prostřednictvím demarší a veřejných oznámení, kterými připomíná partnerským státům jejich závazek daný mezinárodním právem, který zakazuje diskriminaci na jakémkoli základě.

EU také aktivně podporuje ochranu lidských práv v rámci politiky evropského sousedství (ENP). Společně přijatý akční plán ENP s Egyptem obsahuje úkoly, které podporují ochranu lidských práv ve všech ohledech; zlepšuje dialog mezi kulturami a regiony; společně bojuje proti netoleranci, diskriminaci, rasismu a xenofobii a pomáhá v zájmu respektování náboženství a kultur. Stejně tak akční plán ENP s Libanem uděluje důležitost otázce ochrany práv menšin a boje proti diskriminaci, rasismu, xenofobii a projevům rasové nesnášenlivosti. Bohužel s Alžírskem žádný akční plán neexistuje.

Co se týče asistenčních programů, Komise zvyšuje dotace projektů lidských práv a demokracie, které řeší diskriminaci a problémy menšin prostřednictvím evropského nástroje pro demokracii a lidská práva (EIDHR) a nadále v tom bude pokračovat. Navíc program Evropsko-středomořské partnerství MEDA⁽⁴²⁾ podpořil zavedení vnitrostátních strategií pro lidská práva a vnitrostátních institucí pro lidská práva.

*
* *

Otázka č. 76, kterou pokládá Marian Harkin (H-0652/07)

Předmět: Potravinářské přídatné látky

Nedávná zjištění studie zadané Úřadem pro bezpečnost potravin Spojeného království uveřejněné v zdravotnickém časopise Lancet uvádí, že velké množství potravinářských přídatných látek včetně E110, E102, E122, E124, E211, E104 a E129 může způsobit hyperaktivní chování a může nepříznivě ovlivnit chování dětí.

Ve světle těchto zjištění může Komise uvést, jaká opatření byla nebo budou učiněna v rámci řešení těchto alarmujících zjištění, aby byla znovu posouzena bezpečnost všech povolených potravinářských přídatných látek?

Odpověď

Komise je informována o práci nedávno uveřejněné ve vědeckém magazínu The Lancet, která uvádí, že konzumace některých potravinářských přídatných látek může způsobit hyperaktivitu u dětí.

Komise požádala Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA), jako orgán hodnotící rizika, aby prostudoval zjištění této studie a všechny další veřejně dostupné informace týkající se tohoto problému a poskytl co nejdříve své stanovisko.

(42) Nástroj hospodářské a finanční spolupráce v rámci Evropsko-středomořské partnerství

Na základě stanoviska EFSA rozhodne Komise o nutnosti dalších opatření.

Před schválením potravinářských přídatných látek v rámci Evropské unie musí být tyto látky nejprve posouzeny z hlediska bezpečnosti. Všechny potravinářské přídatné látky, které jsou schválené v rámci Evropské unie, byly tedy dříve posouzeny buď EFSA nebo Vědeckým výborem pro potraviny (SCF). Navíc Komise podrobuje veškeré potravinářské přídatné látky neustálému dohledu a požaduje, aby EFSA zkoumala všechna zjištění, která by mohla změnit závěry předchozího posudku.

Navíc ve vztahu k návrhu o potravinářských přídatných látkách, jenž je součástí balíčku návrhů Komise o látkách zlepšujících vlastnosti potravin, Komise požádala EFSA, aby znovu posoudil všechny současně povolené přídatné látky. Toto opětovné posouzení právě probíhá a EFSA je právě ve fázi opětovného posuzování potravinových barviv.

*
* *

Otázka č.78, kterou pokládá Colm Burke (H-0658/07)

Předmět: Výzkum prevence sebevražd v EU

Světový den prevence sebevražd se konal 10. září. To nám připomíná skutečnost, že předčasná úmrtí způsobená sebevraždami vyžadují akutní zákrok.

Každý rok spáchá v Evropě sebevraždu 58 000 lidí. V mé zemi, Irsku, se míra sebevražd zdvojnásobila oproti počátku 80. let 20. století a nyní je v průměru 495 úmrtí každý rok způsobených sebevraždou.

Sebevražda je jednou z hlavních příčin úmrtí mladých lidí. Okolo 14 % všech sebevražd je spácháno lidmi mezi 15.-24. rokem, kdy jsou nejvíc ohroženou skupinou mladí muži.

Jak podporuje Komise výzkum příčin sebevražd a jak hodnotí strategie prevence sebevražd napříč Evropou?

Odpověď

S posledním kolem rozšiřování se počet úmrtí způsobených sebevraždou v EU zvýšil na 60 000 za rok. Odhaduje se, že desetkrát více lidí se o sebevraždu pokusí. Celkové počty sebevražd jsou mezi nejvyššími na světě. Na druhé straně je dokázáno, že preventivní akce mohou snížit celkový počet sebevražd. Zabývat se problémem sebevražedného chování by proto mělo být prioritou v otázce veřejného zdraví.

Komise je v pohotovosti. Spolufinancuje Evropskou alianci proti depresím (EAAD) se svého programu pro veřejné zdraví. Deprese je hlavní příčinou sebevražd a bylo vytvořeno mnoho regionálních sítí proti depresi po celé Evropě.

Za druhé, v rámci 7. rámcového programu pro výzkum a technologický rozvoj byly právě uzavřeny výzvy k předkládání návrhů na téma „Hodnocení strategií prevence sebevražd po celé Evropě a uvnitř evropských států“ a „Od poruch nálady k experimentálním modelům“. Přijaté návrhy projdou nyní běžným postupem posouzení.

*
* *

Otázka č. 79, kterou pokládá Alain Hutchinson (H-0660/07)

Předmět: Způsobilost strukturálního fondu k výdajům na obnovu sociálního bydlení

Nové nařízení ES o Evropském fondu pro regionální rozvoj (EFRR) 1080/2006⁽⁴³⁾ omezuje poskytování dotací na bydlení výhradně na členské státy, které vstoupily do Evropské unie 1. května 2004 a později. Kromě toho, že výběr států na základě data přistoupení a ne na základě socioekonomické situace členského státu nebo regionu je sám o sobě udivující, je toto zároveň sporné, protože velké problémy s dostupností bydlení mají mnohá města a regiony Evropy, z nichž ne všechny nutně leží v nových členských státech. V tomto směru je ale nejdůležitější s ohledem na dodržování zásad evropské soudržnosti zajistit, aby bylo možné zasahovat tam, kde je to nutné. Na základě toho přijal Parlament dne 10. května 2007 usnesení P6_TA(2007)0183 k tématu bydlení a regionální politiky (2006/2108(INI)), ve kterém vyzval k tomu, aby při nejbližší revizi nařízení, která určují politiku soudržnosti, byl přístup k fondům na obnovení sociálního

(43) Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 1

bydlení rozšířen na všechny členské státy. Může Komise uvést, jaká opatření hodlá navrhnout, aby vyhověla výzvě Parlamentu?

Odpověď

Komise potvrzuje informaci, kterou již postoupila Parlamentu jakou součást následného postupu k usnesení P6_TA(2007)0183 o bydlení a regionální politice⁽⁴⁴⁾, přijaté 10. května 2007.

Komise neplánuje přezkum žádných nařízeních, která určují politiku soudržnosti, jež zůstávají platná do konce roku 2013. Otázka rozšíření způsobilosti bydlení na všechny členské státy se bude řešit následně jako součást debaty o reformě politiky soudržnosti po roce 2013.

*
* *

Otázka č.80, kterou pokládá Athanasios Pafilis (H-0663/07)

Předmět: Hrozba veřejnému zdraví v důsledku znečištění vod řeky Asopos

Desítky tisíc lidí žijících ve městech a regionech Attica a Boeotie užívají závadnou vodu v důsledku znečištění spodních vod a pramenů, které zahrnují tyto regiony šestimocným chromem, dusičnany, chlorem a olovem, které byly nalezeny v povodí řeky Asopos. Nesou za to zodpovědnost řecké vlády po roce 1996, protože přes výstrahy vydané odpovědnými orgány o neustále rostoucím znečištění spodních vod způsobeném neregulovanými skládkami průmyslového odpadu nepřijaly žádná opatření k ochraně veřejného zdraví.

Může Komise sdělit, zda hodlá přezkoumat opatření a dotovat činnosti, které pomohou ochránit zdraví veřejnosti, zajistit, že tyto regiony budou zásobovány nezávadnou vodou, dekontaminovat spodní vody a ochránit je od průmyslového odpadu, provést výzkum dopadu na veřejné zdraví obyvatel těchto regionů a zabránit tak riziku šíření znečištění?

Odpověď

Rámcová směrnice o vodě⁽⁴⁵⁾ (WFD) požaduje, aby členské státy pokračovaly v analýze vlivu lidské činnosti na stav vody do roku 2004. Do dnešního dne Řecko nevypracovalo posouzení dopadu na životní prostředí, jak je požadováno směrnicí, a v důsledku toho Komise iniciovala nápravné řízení ve vztahu k dodržování čl. 51 odst. 1 a čl. 15 odst. 2 rámcové směrnice o vodě, které bylo předloženo Soudnímu dvoru 21. března 2007.

Omezené informace poskytnuté řeckými orgány ve smyslu rámcové směrnice o vodě přiznávají vysokou koncentraci organických škodlivin a dusičnanů (fosforečných a dusičných) v řece Asopos, které jsou způsobeny průmyslovou a odpadní vodou a zemědělskou činností.

Komise bude nadále vyšetřovat tento případ a vyžadovat od Řecka doplňující informace o situaci týkající povodí řeky Asopos a konkrétně kvality pitné vody.

Dotační nástroje EU jako jsou Fond soudružnosti⁽⁴⁶⁾, Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova⁽⁴⁷⁾ a Evropský fond pro regionální rozvoj⁽⁴⁸⁾ poskytují široké spektrum opatření způsobilých pro ochranu a zlepšení kvality našich vod – od plánovacích a hodnotících po operační opatření. Je ale odpovědností členského státu vybrat mezi těmito opatřeními své priority a projekty.

*
* *

(44) 2006/2108(INI)

(45) Směrnice 2000/60/ES Parlamentu a Rady ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, Úř. věst. L 327, 22.12.2000, ve znění pozdějších předpisů

(46) Nařízení Rady (ES) č. 1084/2006 ze dne 11. července 2006 o Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1164/94, Úř. věst. L 210 z 31.7.2006

(47) Nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), Úř. věst. L 277 z 21.10.2005

(48) Nařízení (ES) č. 1080/2006 Parlamentu a Rady ze dne 5. července 2006 Evropského fondu pro regionální rozvoj a o zrušení nařízení (ES) č. 1783/1999, Úř. věst. L 210 z 31.7.2006

Otázka č. 81, kterou pokládá Bastiaan Belder (H-0665/07)**Předmět: Nesrovnalosti v souvislosti s rozhodováním o mezinárodní normalizaci uvnitř ISO**

Je Rada obeznámena s nedávno objevenými nesrovnalostmi v souvislosti s rozhodováním o mezinárodní normalizaci uvnitř ISO, které zahrnují praktiky jako vydírání a kupčení s hlasy a jiné formy nepatřičného ovlivňování národních volebních výborů?

Měly by podle názoru Rady postupy ISO být přijímány zejména tak, aby byly lépe schopny řešit rozporuplné normy jako OOXML?

Pokud ano, jaké navrhne Rada změny ve spolupráci s členskými státy a ostatními zúčastněnými zeměmi, stejně jako národními výbory?

Zamýšlí Rada uvalení sankcí na společnosti, které zneužívají své pozice na trhu, aby přiměly evropské podniky proti jejich vůli k vykonávání praktik tohoto druhu, nebo aby uvedly ostatní dodavatele do nevýhody?

Viz např.: <http://ec.europa.eu/idabc/en/document/7183/469>

Odpověď

Otázka se týká právě probíhajícího rozhodovacího procesu v Mezinárodní organizaci pro normalizaci (ISO), který je velmi kontroverzní jako výsledek velmi silných postojů, které zaujaly některé zúčastněné strany.

Komise ví, že média informovala o nesrovnalostech v rozhodování na vnitrostátní i mezinárodní úrovni. Komise ale není přímo zapojena do tohoto procesu ani do vedení ISO, a není proto s to prověřit údajné nekalé jednání.

ISO je nezávislá mezinárodní organizace pro normalizaci. Zodpovědnost za správné fungování ISO je prvotně v rukou jejích členů, národních normalizačních orgánů a je na nich, aby prověřily zveřejněné nesrovnalosti a zvážily následný postup.

Všeobecně je správné fungování mezinárodní normalizace důležité pro politiku normalizace EU. Proto Komise vyzývá ISO a ostatní registrované normalizační orgány, aby respektovaly zásady Světové obchodní organizace o mezinárodní normalizaci, jmenovitě transparentnost, zpřístupnění, začlenění, nestrannost a všeobecnou shodu, účinnost, relevanci a soudržnost.

Komise očekává, že ISO a její členové plně zavedou tato pravidla při svých rozhodovacích procesech. Prostřednictvím dohody o spolupráci mezi Evropskou organizací pro normalizaci a Komisí se od evropských vnitrostátních normalizačních orgánů očekává, že budou dodržovat tatáž pravidla.

Komise se zavazuje zajistit konkurenci na základě zásluh. V tomto ohledu je důležité, že procesy stanovující normy jsou předmětem přístupných a transparentních postupů, jak je uvedeno v odstavcích 159-178 Pokynů Komise o použitelnosti článku 81 Smlouvy o ES na horizontální dohody o spolupráci⁽⁴⁹⁾.

*
* *

Otázka č. 82, kterou pokládá Diamanto Manolakou (H-0667/07)**Předmět: Sociální zabezpečení lékařů pracujících bez pojištění**

Devět set lékařů pracujících pro řecký institut sociálního pojištění IKA a desítky tisíc jiných zaměstnanců veřejného sektoru zůstávají rukojmími svých pracovních smluv, bez jakékoli jistoty zaměstnání a pojištění, přestože zaujímají stálá a trvalá pracovní místa. 5500 lékařů zůstává nadále bez pojistného krytí touto organizací, přestože pro ni pracují po mnoho let, a jejich smlouvy byly převedeny na smlouvy na dobu neurčitou, na rozdíl od jiných kolegů.

Bude Komise iniciovat kroky vedoucí k ukončení této nestandardní, avšak přetrvávající situace, a zajistí, že lékaři zaměstnaní institutem IKA získají plný pracovní úvazek, právo na pojištění a důchod, a že smlouvy všech zaměstnanců, kteří zastávají stálá a trvalá pracovní místa, budou převedeny na smlouvy na dobu neurčitou?

⁽⁴⁹⁾ Viz http://eur-ex.europa.eu/LexUriServ/site/en/oj/2001/c_003/c_00320010106en00020030.pdf

Odpověď

Otázka položená paní poslankyní se týká dvou problémů

První se týká kroků, které hodlá Komise učinit, aby zajistila změnu smluv na dobu určitou u pracovníků na stálých pracovních pozicích majících smlouvy na dobu neurčitou. V tomto ohledu odkazuje váženou paní poslankyni na otázky k ústnímu zodpovězení H-0532/07 pana Papadimoulise⁽⁵⁰⁾.

Druhý problém se týká tvrzení, že lékaři zaměstnaní IKA na dobu neurčitou nezískají po přeměně smluv na dobu neurčitou ve smlouvy na dobu určitou žádné pojistné krytí. Komise není schopna poskytnout více podrobností k otázce položené váženou paní poslankyní.

*
* *

Otázka č.83, kterou pokládá Anne Van Lancker (H-0669/07)

Předmět: Zpráva o rasismu a xenofobii v členských státech EU

Podle zprávy o rasismu v EU zveřejněné Agenturou Evropské unie pro základní práva jsou lidé stále často diskriminováni na základě původu, přestože je to zakázáno dvěma směrnicemi (2000/78/ES⁽⁵¹⁾ a 2000/43/ES⁽⁵²⁾). V Belgii se diskriminace nejčastěji objevuje v oblasti zaměstnání. Zmíněné směrnice mimo jiné zavádí množství dobře fungujících vnitrostátních orgánů zabývajících se stížnostmi, ale to často nevede k uvalení sankcí. V mnoha zemích nebyly orgány zabývajících se stížnostmi o rasismu ještě ani zavedeny, přestože to požaduje směrnice 2004/43/ES. Je Komise informována o této zprávě? Nevidí Komise možnost, jak přijmout okamžitá opatření, která by podpořila členské státy ve snaze snížit výskyt diskriminace na základě původu? Má Komise návrhy, jak zlepšit dodržování směrnic proti diskriminace, které vypracovala?

Odpověď

Komise si je vědoma „Zprávy o rasismu a xenofobii v členských státech EU“ nedávno uveřejněné Agenturou pro základní práva.

Komise přikládá velký význam správnému provedení směrnice 2000/43/ES, tzv. směrnice o rasové rovnosti, členskými státy. Detailně prozkoumala právní předpisy členských států a rozhodla se zaslat 14 členským státům odůvodněné stanovisko dne 27. června 2007. Co se týče orgánů zabývajících se rovností, jejichž existence je v členských státech povinná podle této směrnice, pouze dva členské státy stále nemají tento orgán na pomoc obětem diskriminace. Komise v tomto ohledu kontaktovala vnitrostátní orgány.

Komise je potěšena, ve styku s vnitrostátními orgány, zvyšující se mírou souladu vnitrostátního práva s antidiskriminačními směrnicemi EU.

Komise podniká mnoho kroků na podporu členských států v boji proti diskriminaci. Například financuje velké množství iniciativ, které mají za cíl předcházet výskytu diskriminace nebo její výskyt snížit, jako například zvyšování povědomí, boj proti stereotypům, odborné vzdělávání nevládních organizací, odborů a právních profesí, a výměna osvědčených postupů mezi orgány zabývajících se rovností. Jsou to nezbytné doplňky právního rámce EU.

*
* *

Otázka č. 84, kterou pokládá Pedro Guerreiro (H-0672/07)

Předmět: Pozbytí platnosti takzvaného „memoranda o porozumění“ mezi EU a Čínou o dovozu určitého druhu textilních a oděvních výrobků

Jak jsme celý rok zdůrazňovali, takzvané memorandum o porozumění mezi EU a Čínou o dovozu určitého druhu textilních a oděvních výrobků, uzavřené 10. června 2005, které zahrnuje 10 z přibližně 35 kategorií výrobků dovážených z Číny, pozbude platnosti 31. prosince 2007.

⁽⁵⁰⁾ Ústní zodpovězení ze dne 4. září 2007

⁽⁵¹⁾ Úř. věst. L 303, 2.12.2000, s. 16.

⁽⁵²⁾ Úř. věst. L 180, 19.7.2000, s. 22.

Tato dohoda představuje, ačkoli v omezené podobě, specifická ochranná opatření na čínské vývozy a nebere v úvahu dovozy do EU z ostatních třetích zemí.

Stále více organizací z tohoto odvětví vydalo varování týkající se potřeby přijmout opatření k omezení rostoucího dovozu textilu a oblečení do EU, která mají zabránit událostem z roku 2005, jako např. zpřísnění v současnosti platných omezení a jejich zavedení na nové kategorie v souladu s dohodami s Čínou a USA.

O přijetí jakých opatření se rozhoduje, i s ohledem na omezení dovozů, v zájmu ochrany výrobní kapacity a pracovních míst v textilním a oděvním průmyslu, sektoru významného v rámci EU ze společenského i ekonomického hlediska, zejména ve znevýhodněných regionech, kde je soustředěn?

Odpověď

Textil a konkrétně obchod s textilem s Čínou je významný bod programu Evropské komise pro konec roku 2007. V tomto směru je Komise soustavně znepokojena a brání zájmy evropského průmyslu.

Na pozadí zcela volného přístupu na trh EU čelí evropské společnosti orientované na vývoz textilu a oblečení vysokým celním tarifům a necelním překážkám, které brzdí přístup na strategicky důležité trhy a snižují tak možnost průmyslu posílit svou konkurenceschopnost. Práce vykonaná pracovní skupinou na vysoké úrovni, tj. akční plán pro přístup na trhy (MAAP), je nanejvýš hodnotná. Komise podporuje zavedení akčního plánu pro přístup na trhy v rámci svých dvojstranných setkání, stejně jako na mnohostranné úrovni s cílem hledat lepší přístupy na trhy. Úsilí se nadále bude soustředit na způsoby, jak snížit nebo eliminovat celní tarify nebo necelní překážky ve smyslu dvojstranného jednání nebo nástrojů, nebo prostřednictvím jiných nástrojů Světové obchodní organizace.

Konkrétně k problému čínského textilu, Komise by ráda připomněla, že podle Memoranda o porozumění mezi ES a Čínou podepsaného v Šanghaji v červnu 2005 budou odsouhlasené limitní hodnoty pro dovoz výrobků textilní a oděvní kategorie dne 31. prosince 2007 zvýšeny. Komise si je zcela vědoma významu textilního sektoru pro průmysl EU a zájmu určitých členských států a regionů na tomto sektoru. Komise ale nemá v úmyslu navrhnout zvýšení dovozních kvót určitých textilních a oděvních kategorií po roce 2007.

Memorandum o porozumění se týká i roku 2008. V zájmu zajištění hladkého přechodu v roce 2008 bude Komise úzce sledovat dovoz textilu z Číny. Za tímto účelem Komise zvažuje představení mechanismu dohledu bez jakýchkoli kvantitativních omezení formou jednostranného (pouze na straně EU) nebo oboustranného systému dohledu (na straně EU i Číny). V tuto chvíli probíhá diskuse na toto téma se všemi zúčastněnými stranami.

Komise vypracuje v dohledné době formální návrh, aby bylo formální rozhodnutí zveřejněno do konce října 2007.

*
* *

Otázka č.85, kterou pokládá Hans-Peter Martin (H-0674/07)

Předmět: Zodpovědnost za decentralizované agentury a výdaje na ně

Ani odborníci, kteří se zabývali otázkou agentur EU, neznají odpověď na některé ze základních otázek z důvodu nedostatku transparentnosti. Tedy:

Které generální ředitelství Evropské komise je v současnosti zodpovědné za jednotlivé decentralizované agentury?

Kolik zaměstnanců v příslušném generálním ředitelství Komise zodpovídalo za decentralizované agentury v každém z let 2000 až 2006 a kolik jich za ně zodpovídá dnes?

Jak velké byly finanční náklady rozdělené na správní, provozní a personální činnosti v jednotlivých generálních ředitelstvích Komise na tyto agentury v období od roku 2000 do 2006?

Odpověď

Jako odpověď na první otázku předkládá níže Komise váženému panu poslanci seznam geograficky decentralizovaných orgánů spolu s generálním ředitelstvím Komise zodpovědným za styk s nimi.

Zodpovězení dalších dvou otázek pana poslance si vyžádá značný průzkum a Komise dodá požadované informace jak nejrychleji to bude možné.

Název agentury	Generální ředitelství
Evropské středisko pro rozvoj odborného vzdělávání	Vzdělání a kultura
Centre européen pour le développement de la formation professionnelle	Education et Culture
(CEDEFOP)	
Soluň (EL)	
Evropská nadace pro zlepšení životních a pracovních podmínek	Zaměstnanost, sociální věci a rovné příležitosti
Fondation européenne pour l'amélioration des conditions de vie et de travail	Emploi, affaires sociales et égalité des chances
(EUROFOUND)	
Dublin (IE)	
Evropská agentura pro životní prostředí	Životní prostředí
Agence européenne pour l'environnement	Environnement
(EEA)	
Kodaň (DK)	
Evropská nadace odborného vzdělávání	Vzdělání a kultura
Fondation européenne pour la formation	Education et Culture
(ETF)	
Turín (IT)	
Evropské monitorovací centrum pro drogy a drogovou závislost	Spravedlnost, svoboda a bezpečnost
Observatoire européen des drogues et des toxicomanies	Justice, Liberté et Sécurité
(EMCDDA)	
Lisabon (PT)	
Evropská agentura pro léčivé přípravky	Podniky
Agence européenne des médicaments	Entreprises
(EMA)	
Londýn (UK)	
Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu	Vnitřní trh
Office de l'harmonisation dans le marché intérieur	Marché intérieur
(OHIM)	
Alicante (ES)	
Evropská agentura pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci	Zaměstnanost, sociální věci a rovné příležitosti
Agence européenne pour la sécurité et la santé au travail	Emploi, affaires sociales et égalité des chances
(EU BOZP)	

Bilbao (ES)	
Název agentury	Generální ředitelství
Odrůdový úřad Společenství	Zdraví a ochrana spotřebitelů
Office communautaire des variétés végétales (CPVO)	Santé et protection des consommateurs
Angers (FR)	
Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie	Překladatelství
Centre de traduction des organes de l'Union européenne (CdT)	Traduction
Lucemburk (LU)	
Evropská agentura pro obnovu	Rozšíření
Agence européenne pour la reconstruction (EAR)	Elargissement
Soluň (EL)	
Evropský úřad pro bezpečnost potravin	Zdraví a ochrana spotřebitelů
Autorité de sécurité alimentaire européenne (EFSA)	Santé et protection des consommateurs
Parma (IT)	
Evropská agentura pro námořní bezpečnost	Energie a doprava
Agence européenne de la sécurité maritime (EMSA)	Energie et transports
Lisabon (PT)	
Evropská agentura pro bezpečnost letectví	Energie a doprava
Agence européenne pour la sécurité aérienne (EASA)	Energie et transports
Kolín (DE)	
Evropská agentura pro bezpečnost sítí a informací	Informační společnost
Agence européenne pour la sécurité des réseaux et de l'information (ENISA)	Société de l'information
Heraklion (EL)	
Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí	Zdraví a ochrana spotřebitelů
Centre européen pour la prévention et le contrôle des maladies (ECDC)	Santé et protection des consommateurs
Stockholm (SE)	
Evropská agentura pro železnice	Energie a doprava

Agence ferroviaire européenne (ERA) Lille/Valenciennes (FR)	Energie et transports
Úřad pro dohled nad evropským globálním navigačním družicovým systémem Autorité de Surveillance européenne GNSS (GSA)	Doprava
Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích	Spravedlnost, svoboda a bezpečnost Justice, Liberté et Sécurité
Agence européenne pour la gestion de la coopération opérationnelle aux frontières extérieures (FRONTEX) Varšava (PL)	
Agentura Společenství pro kontrolu rybolovu (CFCA)	Rybolov a námořní záležitosti
Agence communautaire de contrôle des pêches Stále v Bruselu, bude přemístěno do Viga (ES)	Pêche et affaires maritimes
Název agentury	Generální ředitelství
REACH	Podniky a průmysl
Evropská agentura pro chemické látky	Entreprises & Industrie
Agence européenne des produits chimiques (ECHA)	Životní prostředí Environnement
Helsinky (FI)	Enterprise and Industry Enterprises & Industrie
Evropský institut pro rovnost žen a mužů	Zaměstnanost, sociální věci a rovné příležitosti
Institut européen pour l'égalité entre les hommes et les femmes Vilnius (LT)	Emploi, affaires sociales et égalité des chances
Agentura Evropské unie pro základní práva	Spravedlnost, svoboda a bezpečnost
Agence des droits fondamentaux de l'Union européenne Víděň (AT)	Justice, Liberté et Sécurité
Institut pro bezpečnostní studia Evropské unie	Podléhá Radě
Institut d'études de sécurité de l'Union européenne (ISS) Paříž (FR)	
Družicové středisko EU Centre satellitaire de l'Union européenne	Podléhá Radě

(EUSC)

Torrejón de Ardoz (ES)

Evropská obranná agentura

Podléhá Radě

Agence européenne de défense

(EDA)

Brusel (BE)

Evropský policejní úřad

Spravedlnost, svoboda a bezpečnost

Office européen de police

Justice, Liberté et Sécurité

(EUROPOL)

Haag (NL)

Evropská jednotka pro justiční spolupráci

Spravedlnost, svoboda a bezpečnost

Unité européenne de coopération judiciaire

Justice, Liberté et Sécurité

(EUROJUST)

Haag (NL)

Evropská policejní akademie

Spravedlnost, svoboda a bezpečnost

Collège européen de police

Justice, Liberté et Sécurité

(EPA)

Bramshill (UK)

*

* *

Otázka č. 86, kterou pokládá Georgios Toussas (H-0675/07)

Předmět: Drancování rezerv penzijních fondů finančními konglomeráty

Zpětný odkup strukturovaného dluhopisu řecké vlády v hodnotě 280 milionů EUR z penzijních fondů TEADY, TSEYP, TEAYFE a TEAPOKA, který provedla společnost J.P. Morgan, a vyplacení úroku nahromaděného během druhého čtvrtletí a peněz daňových poplatníků za první čtvrtletí ukazuje, jak velkou zodpovědnost nese Americká banka za správu rezerv penzijních fondů. Skutečnost, že finanční orgány dovolí drancování rezerv penzijních fondů, ukazuje riziko, kterému jsou tyto fondy vystaveny, když jsou předány do rukou soukromých subjektů, a jak jsou náchylné ke zneužití.

Co si Komise myslí o postupu nákupu a prodeje strukturovaného dluhopisu řeckého státu, který skončil zcela v penzijních fondech prokazatelně nelegálním postupem? Do jaké míry považuje Americkou banku za zodpovědnou a co může učinit, aby zajistila, že rezervy penzijních fondů nepadnou za oběť hledání zisku monopolních finančních institutů, ale budou místo toho použity ku prospěchu pracujících?

Odpověď

Komise neplní žádnou všeobecnou kontrolní úlohu fungování penzijních fondů v členských státech. Vzhledem k tomu, že uvedené informace se očividně týkají penzijních fondů zodpovědných za správu statutárních systémů penzijního pojištění (jako protiklad k zaměstnaneckým penzijním systémům), nic nenasvědčuje porušení ustanovení práva Společenství jako například směrnice 2003/41 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi. Z tohoto důvodu nespadá předmětná záležitost do pravomoci Komise.

*

* *